

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

138

பிப்ரவரி 2020

100/-

ஜீவந்தி

பிரதம ஆசிரியர் : க.பரணீதரன்

முருகபூபதி. வேற்கேணியன். புகழ். மூதூர் மொகமட் ராபி. க.நவம். பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா.
ஏ.எஸ்.உபைத்துல்லா. எஸ்.கிருபானந்தகுமாரன். க.பரணீதரன். ந.ரவீந்திரன். தெணியான்.
ஷெல்லிதாசன். செ.ஞானராசா. மா.சிவசோதி. வ.வடிவழகையன். திருமலையாள்.
வஸீம் அக்ரம். நல்லையா சந்திரசேகரன்.வேல்நந்தகுமார். அலெக்ஸ் பரந்தாமன். மபாஸ்.
கெகிறாவ ஸுலைஹா.இராஜகிருபன். ரவிபேலட். கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன். தேவ முகுந்தன்

1911
MAY 10
1911

1911
MAY 10
1911

1911
MAY 10
1911

1911
MAY 10
1911

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

கருத்தால் நீட்சியில் அருவக்கவிதை
பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா - 03

கருத்துக் களவாடும் எழுத்தர் கவனத்திற்கு
க.நவம்- 09

மெல்லத்தமிழ் இனி
ந.இரவீந்திரன்- 16

சிறுகதைகள்

முருகபூபதி - 06
புகழ் - 12
மூதூர் மொகட் ராபி - 18
வேற்கேணியன் - 35
மருதூர் ஜமால்தீன் - 42

கவிதைகள்

வ.வடிவழகையன் - 05
திருமலையாள் - 08
ஷெல்லிதாசன் - 21
செ.ஞானராசா - 21
மபாஸ் - 24
கெகிறாவ ஸ்லைஹா - 25
அலெக்ஸ் பரந்தாமன் - 37
இராஜ கிருபன் - 40
நல்லையா சந்திரசேகரன் - 41
மா.சிவசோதி - 48
புலோலியூர் வேல் நந்தகுமார் - 48
எஸ்.வஸீம் அக்ரம் - 48

எதிர்வினை

தி.செல்வமனோகரன் - 47

நூல் விமர்சனம்

தேவமுகுந்தன் - 45

நேர்காணல்

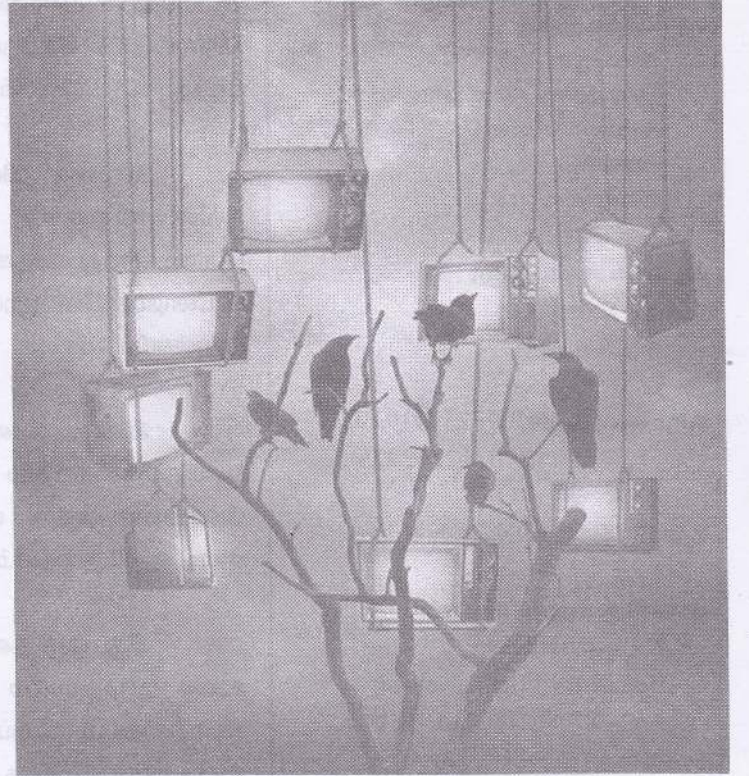
ரவி பேலட் - 26

கதைஇல்லாக் கதைகள்

கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன் - 46

அட்டைப்பம்

நன்றி இணையம்

மனந்தளராத படைப்பாளி

எஸ்.பி.கிருஷ்ணன் என்னும் வேற்கேணியன்
க.பரணீதரன் - 22

சிறுத்தைகள்: ஒரு பார்வை

எஸ்.கிருபானந்தகுமாரன் - 30

கொட்டியாபுரத்து பிராந்திய வயல் நிலங்களில்

வழக்கிழந்து வரும் சொற்கள்

ஏ.எஸ்.உபைத்துல்லா - 39

திரும்பிப்பார்க்கிறேன் - 12

தெனியான் - 44

ஜீவநதி

2020 பங்குனி இதழ் - 138

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்
ப.விஷ்ணுவரீகீர்த்தி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமணந்தறை அலுவலியினையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெனியான்
திரு.கி.நடராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா வியாரம்

ஒளிச்சி - 100/- அண்டுச்சந்தா - 1500/-
வெளிநாடு - \$ 60 U.S
மணியோடரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

**K. Bharaneetharan,
Kalaiahram,**

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் நம் இதய ஓடை
ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு
செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட உற்று உற்று...
புதியதோர் உலகம் செவ்வோம்! - யாரதிதாசன்-

'கொரோனா' அச்சுறுத்தல்

கொரோனா வைரஸ் பற்றிய அச்ச உணர்வு இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பலரிடத்திலும் தொற்றத் தொடங்கியுள்ளது. ஆரம்பத்தில் சீனாவின் ஒரு மாநிலத்தில் மட்டுமே காணப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்ட இந்நோய் மெல்ல மெல்ல உலகின் பல பாகங்களுக்கும் கடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறு விரைவாக இந்நோய் பரவத் தொடங்கியுள்ளமைக்கு நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப கண்டு பிடிப்புகளின் பேறான போக்குவரத்து வசதிகளும் இந்நோய் பற்றிய விழிப்புணர்வு மக்களிடம் உடனடியாகவே ஏற்படுத்தப்படாமையே பிரதான காரணங்களாகக் கொள்ளப்படலாம்.

இன்று வரை இந்நோயினால் பலியெடுக்கப்பட்டோர் எண்ணிக்கை சில ஆயிரங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றபோதிலும் கோடிக்கணக்கான மக்களை இந்நோய் பலியெடுக்கப்போகின்றதே என்ற ஆளுடத்தையும் எவரும் புறக்கணித்துவிட முடியாது.

இது ஒரு தனிநாட்டின், தனி இனத்தின் பிரச்சினை அன்று. உலக சமூகமே ஒன்றிணைந்து இந்நோயின் பரவலையும் தீவிரத்தையும் கட்டுப்படுத்தவும் பரிகாரம் காணவும் நோய் வராமற் தடுக்கவும் முயற்சிக்க வேண்டும். இல்லாவிடின் உலகின் பேரழிவிற்கே இது வழிவகுக்கும்.

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதியின் பிரதி கிடைக்கும் இடங்கள்

யாழ் - பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,
புகலப் - திருநெல்வேலி,
செட்டித்தெரு - பூபாலசிங்கம்,
பரணி புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி
ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை - நல்லூர்

கருத்தாடல் நீட்சியில் அருவக்கவிதை

அல் உருவக்கவிதை அல்லது அருவக்கவிதை (Abstract Poetry) என்பது சமூக இருப்பின் நெருடல்களில் இருந்து மேற்கிளம்பிய வடிவம். சமூகத்தில் ஏற்பட்ட சமனற்ற வளர்ச்சி, தோற்று வித்த ஒடுக்கப்பட்டோரின் அன்னியமாகிய உணர்வுகள் நிகழ்த்திய தேடல்கள் பல நிலைப்பட்டவை. அவற்றின் தொடர்ச்சியாக கலை நிலையில் அருவ இசை, அருவக்கவிதை, அருவ ஓவியம் முதலானவை வெளியரும்பத் தொடங்கின.

“அருவ இசை” என்பது சொற்கள் அற்ற நிலையில் இசை அலகுகளோடு (சுரங்களோடு) உறவாடும் தனிமைச் சுகத்தைக் கொடுத்தது. அதிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்றதே மனவெழுச்சிகளோடு உறவாடும் “இராக சஞ்சாரம்”. ஒலி அலகுகளை இணைக்கும் முறைமையால் மனவெழுச்சிகள் தூண்டப்பெற்றன. மனவெழுச்சிகளோடு சங்கமிக்கும் உளவியற் சுகத்தைத் “தூய இசை” என்னும் அருவ இசை கொடுத்தது.

அருவ இசையின் பிறிதொரு வடிவம் “இராக வடிவமைப்பு” ஒலி அலகுகளை ஒவ்வொரு வடிவில் கோவை செய்து இராகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இராகம் என்பதன் தமிழ் வடிவமாகிய “பண்”, “இணக்கப்பட்டது” அல்லது செய்யப்பட்டது என்னும் பொருளைக் கொண்டது.

ஒலி அலகுகளின் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு சொற்களை உள்ளமைத்து அல்லது பொருத்தி இசை உருப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை கையளிக்கும் செய்தியிலும் பார்க்க, ஒலி இன்ப நீட்சியே மேலோங்கி நிற்கும். ஒலி இன்பத்துக்குமேலும் துணை செய்யும்

வண்ணம் “கமகங்கள்” என்ற ஒலி அசைவுகள் சேர்க்கப்பட்டன.

கருநாடக இசை என்ற தமிழர் செவ்வியல் இசையில், உருப்புகளின் அடிகளைத் திரும்ப திரும்பப் பாடும் பொழுது, ஒவ்வோர் அளிக்கையிலும் கமகங்கள் என்ற நுண்ணிய ஒலி அசைவுகளை ஒவ்வொருவிதமாக வடிவமைத்தது. ஒலி இன்பத்தை ஏற்றும் பெறச் செய்வர்.

திரைப்படப்படல்களை உருவாக்கும் பொழுது, இசையமைப்பாளர் வாசித்துக் காட்டும் ஒலி அளவுகளுக்கு ஏற்றவாறு கவிஞர் சொற்களை வழங்கும் நிலை தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளது.

மனித வரலாற்றில் அருவ நிலைச் சிந்தனைக்கு அளிக்கைகளும் பல்வேறு துறைகளிலும் நீட்சி கொண்டு வந்துள்ளமையைக் காணமுடியும். வரன்முறைக்கல்வியின் வளர்ச்சி, அருவ நிலைச் சிந்தனையை ஒழுங்கமைந்த முறையில் வளர்க்கத் துணை செய்தது.

கணிதத்திலே பூச்சியத்தின் கண்டுபிடிப்பு, அருவ நிலைச் சிந்தனையுடன் இணைந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அருவ நிலை எண்ணங்களின் உந்தல், தூய கணிதத்தின் வளர்ச்சிக்கும் துணை செய்தது.

வரன்முறைக் கல்வியின் வளர்ச்சியோடு, அறிவும் மேலாதிக்கும் ஒன்றினையத் தொடங்கின. சமனற்ற சமூக வளர்ச்சியில், அதிகாரத்தில் மேலோங்கி நின்றவர்களுக்குரிய ஏற்பாடாகவே வரன்முறைக்கல்வி அமைந்தது. சமூகத்தின் கீழ் அடுக்குகளில் வாழ்ந்தோர் வரன்முறை சாராவாய்மொழி வழிக் கல்வியூட்டத்தையே பெற்று வந்தனர். கல்வி அனுபவிப்பும் வர்க்க சார்புடையதாக மாற்றம் பெறத் தொடங்கியது. அவற்றின் பின்புலத்தில் அருவ நிலைச் சிந்தனைகளும் அருவ நிலையான கலை வெளிப்பாடுகளும் வர்க்க சார்பு கொண்டவையாக வெளியரும்பத் தொடங்கின.

தொன்மையான செவ்வியற் கட்டடங்களிலே காணப்படும் கோல வரைபுகளுக்கும், தொன்மையான குகைச் சுவர்களிலும் மட்பாண்டங்களிலும் காணப்படும் கிறுக்கல் கோல வரைபுகளுக்குமிடையே வேறுபாடுகள்

உள்ளன. ஒடுக்கப்பட்டோரின் மன அழுத்தங்களை அருவ நிலையிலே வெளிப்படுத்த ஆக்கநிலைக் “கிறுக்கல்” துணை செய்தது. அத்தகைய பின் புலத்திலே தான் இருபதாம் நூற்றாண்டிலே தோற்றம் பெற்ற வண்ணவடிவிலான கிறுக்கல் அருவ ஒவியங்களை நோக்குதல் பொருத்தமுடையது.

அருவக்கவிதைகள், அருவமான சிந்தனைகளுடனும் எண்ணகருக்களுடனும், கவிஞர்களின் வர்க்க வாழ் நிலை அனுபவங்களை அடியொற்றியும் மேற்கிளம்பலாயின.

கருத்துக்கையளிப்பைக்காட்டிலும் ஒலிச் சேர்மானங்களுக்கும் துக்குமக்காட்சிகளுக்கும் ஒப்பீட்டளவில் முதன்மை வழங்குதல் அருவக்கவிதை கருக்குரிய சிறப்புப் பரிமாணம் சந்தக் கவிதை மரபு, ஒலியின்பத்தை மேலுயர்த்தும் ஏற்பாடாக அமைந்தது. ஒலிக்கட்டமைப்புக்கு ஏற்றவாறு, சொற்களைப் பெய்தல் சந்தம் மேலோங்கிய கவிதைகளில் இடம்பெற்றது.

தமிழரின் செவ்வியல் ஆடலாகிய பரதத்தில் செவ்வியல் இசையின் அருவ ஒலிக் கொலங்களுக்கு உருவ வடிவம் கொடுக்கும் கலைச் செயற்பாடு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. அலாரிப்பு, ஐதீஸ்வரம், தில்லான முதலாம் உருப்புகளில், அருவ ஒலிக் கோலங்களுக்கு ஆடல் வடிவம் கொடுக்கும் முயற்சியே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அருவமான ஒலிக்கோலங்கள் இசைக்கருவிகளினால் உருவாக்கப்படுகின்றன. அவற்றைப் பாவனை செய்தே “கற்பனா சுரம்” மிடற்றினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அருவ ஒலிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் செயற்பாடாக அது அமைந்துள்ளது.

ஆழ்ந்து நோக்கும் பொழுது அருவ ஒலியை மீட்கும் கருவி இசையிலும், வர்க்க சாயல் உட்பொதிந்திருத்தலை காண முடியும். தப்பும், மழுவும் சமூகத்தின் அடிநிலை மாந்தர்க்குரிய இசைக் கருவிகளாக, மேலாதிக்கம் ஒதுக்கி வைத்துள்ளது.

இசைக்கருவிகளின் வரலாற்றை நோக்கினால் அனைத்து இசைக் கருவிகளும் உழைக்கும் அடிநிலை மாந்தரின் முயற்சியோடும், வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகளோடும், இணைந்தே தோற்றம் பெற்றன. தமிழகத்தில் இசைக்கருவிகளை மீட்டிய பாணர் சமூக அடுக்கை வின் அடிநிலை மாந்தராகவே இருந்துள்ளனர். புலவர் உயர்ந்த நிலையிலும், பாணர் தாழ்ந்த நிலையிலும் இரந்தமைக்கான சான்றுகள் உள்ளன.

காலவோட்டத்தில் மேட்டுக் குடியினர், யாழ், வீணை, பின்னர் வயலின் முதலியவற்றைத் தமக்குரிய இசைக்கருவிகளாக்கி கொண்டனர். பெரும்பாலான தோற்கருவிகளை விளம்புநிலையினருக்க உரியவையாக ஒதுக்கி வைத்தனர். உலோகத் தந்திகளால் உருவாக்கம் பெற்ற இசைக்கருவிகள் உயர்ந்தோருக்கு உரியனவாயும், விலங்குகளின் தொலினால் உருவாக்கப்பட்ட கருவிகள் விளிம்பு நிலையிருக்கு உரியவாயும் வலிந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட அதிகாரத்திணிப்பு, புலால் உண்ணலுடனும் மறுத்தலுடனும் தொடர்புபட்டிருந்தது.

தமிழ்ச் சூழலில் கவிதையாக கத்திலும் அளிக்கையிலும் புலவர்க்கும் பாணருக்கும் வேறுபாடு உண்டு. புலவர் யாப்பு அமைதியை செய்யுளில் எழுத்து வடிவில் நிலைநிறுத்தினர். கவிதையை ஒலிப்பு

நிலையிலும் ஆற்றுக்கை நிலையிலும் முன்னெடுத்தலைப் பாணர் மேற் கொண்டனர். கருத்தோடு உறவாடுதல் புலவரிடத்தும், ஒலியோடு உறவாடிச் சுவைத்தல், பாணரிடத்தும் ஒப்பீட்டளவில் மேலோங்கியிருந்தன.

ஆங்கில மரபில் “அருவக்கவிதை” (Abstract Poetry) என்ற தொடர் 1920 ஆண்டில் டேம் எடிட்சிட் வெல் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் கவிதையில் “ஒலிப்புக்கும் துக்குமக்காட்சிகளுக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் செயற்பாடு வரலாற்றுக் காலங்களில் எல்லா மொழிகளிலுமே இடம்பெற்று வந்துள்ளது. வாய் மொழி மரபில் அது மேலும் அழுத்தமாக இடம்பெற்றுள்ளது. உருவ வடிவமான படிமங்கள் அல்லது உருவ வடிவமான காட்சிகளைக் காட்டிலும், அருவ வடிவமான காட்சிகள் ஒப்பீட்டளவில் கூடிய மனக் கிளறல்களை ஏற்படுத்தவல்லவை. அதனை அடியொற்றியே “மைச் சிதறல்” காட்சிகளைக் காட்டி ஒருவரின் ஆளுமைக் கோலத்தை மதிப்பீடு செய்யும் நுட்பம் உளவியலில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆழ்மனத்தின் சிந்தனைக் கிளறல்களைக் கண்டறிவதற்கு உருவாக்கப்பட்ட அந்த மதிப்பீட்டு முறைமை “ரோசாவின் சோதனை” (Rorschach test) என்று உளவியலிலே குறிப்பிடப்படும்.

துக்கும வீச்சு முதன்மை பெறும் அருவக்கவிதை மற்றும் அருவச் சொல்லாடல், ஆகியவை தனித்துவமான கலைப் பெறுமானத்தையும் உளவியல் பெறுமானத்தையும் கொண்டவை.

சிறுவர் பாடல்கள் கருத்துச் செறிவைக் காட்டிலும் ஒலியை முதன்மைப் படுத்தியவையாகவே பெருமளவில் அமைந்துள்ளன. ஒலியின்பம் சிறுவரிடத்துக் கூடுதலான தூண்டலை ஏற்படுத்து கின்றது. அதனை மீளவலியுறுத்தியே “மழலையர் மீளிசை” (Nursery Rhymes) என்ற தொடர் உருவாக்கம் பெற்றது.

வளர்ந்தோரின் அருவக் கவிதைகளில் உற்றறிவைக் காட்டிடும் ஒலி (Sound Over Sense) மேலோங்கி இருக்கும். “கவிதை என்பது சொல்ல வேண்டியதே அன்றிக் காட்ட வேண்டியதில்லை” என அருவக்கவிதைகளுக்கு சார்பானோர் விதந்துரைப்பர்.

கனவுக்கவிதைகள் விடுகற்பனைகள் (Fancies) அதீத பௌதிகக் கவிதைகள் அதிமானிடவியல்பைத் தூண்டும் கவிதைகள் அருள்நிலைக் கவிதைகள், முதலியவற்றில் பெருமளவில் அருவப் புனைவுகள் மேலோங்கி நிற்கும்.

துக்கும நிலையான எண்ணங்களோடு உறவாடுதல் அருவக் கவிதைகளுக்குரிய தனித்துவம். வகை மாதிரிக்குப்பலோ நெருடாவின் கவிதை ஒன்று வருமாறு:

“நிழலுக்கும் ஆன்மாவுக்கும்

இடையில் இருக்கும்

இருளில் மூழ்கிய சிவவற்றை நேசிக்கது போல்

நான் உன்னை நேசிக்கின்றேன்”

உளவியல் அனுபவங்களுக்கும், மறைபொருள் (Mystic) அனுபவங்களுக்கும் அருவக் கவிதை வடிவம், நெகிழ்தளம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றது.

பெருங்கவிஞர்களும், இசையாளர்களும், ஒவியர்களும், அருவ நிலையில் கனதியான தொடர்பாடலை மேற்கொண்டு வரும்வேளை, அந்த நுட்பத்தை ஏமாற்று வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்துவோரும் உள்.

“என்னய்யா என்ன...?
எங்கேயோ பார்த்தபடி
எதையோ இழந்ததுபோல்
இடிஞ்சபடி இருக்கிறியள்...?”

“இல்லையடா தம்பி!
நாலுபிள்ளை பெத்தவன்நான்
நாலுமிப்ப நாலுஇடம்
நாளைக்கு எனக்கேதும்
நடந்திட்டால்...
அதுதான்... அதைநினைச்சன்”

“மூத்தபெடி..., முருகேஷன்,
“மைக்ரோசொவ்ற் கம்பனீலை
மனேஜராக” இருக்கானாம்
மூன்றாண்டுக் கொருமுறைதான்
முகம்பார்த்துக் கதைக்கிறவன்.
அத்தோடை,
“மெல்பேர்னில்” சிற்றிசனும்.
முன்னம் ஒருக்கால்
மானிப்பாய்ச் சந்தியில
மண்ணெண்ணைக் கடைவைச்ச
முத்தையன்ரை மூண்டாங்கால்
முழுநிலவு போலையொரு
பிள்ளையொண்டை
பெண்பார்த்து அனுப்பி வைச்சம்
பேரப் பெடிபிறந்து
பெரிசாய் வளர்ந்து இப்ப
பல்கலைக்கும் போறவனாம்...
“கோலை” எடுத்தொருக்கால்
கதைச்சால்தான் என்ன?”வெண்டன்.
வேலைக்குப் போறதுக்கு
வெள்ளணவே எழும்பிறனான்
ஆலைச் சக்கையாட்டம்
பிழியுறாங்கள்” எண்டுசொன்னான்.

“இளையபெடி, இளந்திரையன்;
இந்தியாவில் படிக்கவைச்சம்
“இங்கிலீசில்” படிக்கேக்கை
இங்கிலாந்துக் காரியில
கண்ணைவச்சு
இலண்டனில் இப்பஅவன்;
இங்கிருந்து கோல்எடுத்தால்...
கட்டினவள்...;
அதுதான் பெஞ்சாதி!
தஸ்ஸு புல்ஸெண்டு
தன்மொழியில் ஏதேதோ
தாறுமாறாய் கதைக்கிறதால்
தப்பினால் போதுமெண்டு
தறுதலையின் பக்கமிப்ப
தலைவைச்சம் படுக்கிறேல்லை”

“பெட்டையொண்டு...,
எனக்கவளால்
பேத்தி பிறக்கமுதல்...
தாய்செத்து நாலாம்நாள்...
நிறைமாத வயித்தோட வந்துவிட்டு
ஏழாம்நாள் போனவந்தான்...
பேத்தியின்ரை முகம்பாக்க
பேராசை எனக்கிருக்கு
இருந்தென்ன...?
தாய்லாந்தில் இருக்கிறவள்...
தன்ரையொரு
நாய்செத்துப் போனதற்காய்
நாலுலட்சம் செலவழிச்சு
நாற்பதுநாள் அமுதவளாம்
நான்செத்துப் போகமுதல்
ஒருக்கால்... வரட்டுமவள்
நேர்முகமாய் காணவேணும்
வருவாளோ தெரியாது”

“கடைசிமகன்... ஹம்சானந்.
ஹாவாய் தீவிலொரு
ஹோட்டலுக்கு முதலாளி.
“ஹாயாய்” இருக்கிறானாம்

காசம் சிலவேளை
கடித்ததோ டனுப்பிறவன்
பேஸ்புக்குத் தொடர்பால்
அவனுக்கு
பிள்ளையொண்டு பிறந்திருக்காம்
ஏசிப் பதில்போட்டால்
அதுவும் வராதென்று
கூசிப்போய் கடும்வார்த்தை
பேசுறதை குறைச்சிட்டன்.”

“பிறகென்ன ஐயாக்கு...?
எல்லாப் பிள்ளையளும்
நல்லாத்தான் இருக்குதுகள்
அருமையான நாடுகளில்....
பெருமைப் படுங்கோவன்”

“இல்லையடா தம்பி
நாலுபிள்ளை
பெத்தவன்நான்
நாலுமிப்ப நாலுஇடம்
நாளைக்கு எனக்கேதும்
நடந்திட்டால்...?
அதுதான்...”

நாளைக்கு

எனக்கேதும் நடந்திட்டால்...?

■ வ.வடிவழகையன்

தாத்தாவும் பேத்தியும்

முருகபுதி

பேத்திக்கு ஆறுவயதாகிறது. பாடசாலைக்குப் போகிறாள். அங்கு ஆங்கில மொழிக்கல்வி. இதுதவிர வாராந்தம் மேலும் மூன்று இடங்களில் படிக்கவும் பயிற்சிக்கும் செல்கிறாள்.

அவை: தமிழ்ப்பள்ளி, நீச்சல் பயிற்சி, பரத நாட்டிய பயிற்சி. அனைத்துக்கும் உற்சாகமாக சென்று வருகிறாள். குடியரிமை அவுஸ்திரேலியாவில் அதனால் ஆங்கில மொழிக்கல்வி. தாய்மொழி தமிழ். அதனால், தமிழை மறந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக பெற்றோரின் கட்டாயத்தில் வாராந்தம் ஞாயிற்றுக்கிழமை மெல்பனில் இயங்கும் தமிழ்ப்பள்ளிக்கு செல்கிறாள்.

இங்கு பிள்ளைகளுக்கு நீச்சலும் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதால், அவள் செல்லும் பிரதான பாடசாலையில் விளையாட்டு, தேகப்பயிற்சி என்பவற்றுடன் நீச்சல் தடாகத்தில் நீந்தவும் கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். இது தவிர வீட்டிலிருந்தும் பிரதி சனிக்கிழமை தோறும் வேறு ஒரு இடத்தில் அவள் தகப்பன், அதுதான் எனது மருமகன் நீச்சல் பயிற்சிக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்.

எனது மகளின் அதாவது எனது பேத்தியின் தாயின் இந்திய சிநேகிதி ஒருத்தியின் மகளும் நடன பயிற்சிக்கு செல்வதைப்பார்த்து எனது பேத்தியும் அங்கு செல்ல விரும்பினாள்.

நடனத்தில் இருக்கும் ஆர்வத்தைக்காட்டிலும் தாயின் சிநேகிதியின் மகளுடன் வார விடுமுறையில் நடனம் ஆடுவதற்கு பேத்திக்கு ஆர்வம் அதிகம்.

இவ்வளவுக்கும் மத்தியில் பிரதி வெள்ளி தோறும் மகள் வீட்டுக்குச் செல்லும்போது எனது மனைவியும் உடன்வருவதால், பேத்தியுடன் கொஞ்சி சிரித்து மகிழ்ந்து அவளுடன் பொழுதை போக்குவோம்.

ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை காலையும் சரியாக எட்டு மணிக்கு பேத்தியிடமிருந்து ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்துவிடும். எனது மகள், தனது கைத் தொலைபேசியில் Appa என்ற பெயருடன் எனது கைத் தொலைபேசி இலக்கங்களை பதிவுசெய்து வைத்திருக்கிறாள்.

அதனால், பேத்தியால் எளிதில் என்னுடன் தொடர்புகொள்ள முடிகிறது. அவளிடம் ஒரு ஐபேடும் இருக்கிறது. அதனுடன் அவள் பொழுதைக்கழிப்பது தொடர்பாகத்தான், அவளுக்கும் தாய், தகப்பனுக்கும் இடையில் சச்சரவுகளும் வரும்.

நான் அங்கு நிற்கும்போது இச்சச்சரவு வந்தால், எனது செல்லத்தை நாடி பேத்தி உச்சத்திற்குச் செல்வாள். ஒருநாள் ஐபேட் விவகாரத்தினால், முப்பத்திரண்டு வயதான தாய்க்கும் (மகளுக்கும்) ஆறுவயதான மகளுக்கும் (பேத்திக்கும்) பெரிய வாக்குவாதம் வந்துவிட்டது.

எனது மகள், பேத்தியின் வசமிருந்த ஐபேடை இழுத்துப்பறித்துச் சென்று எங்கோ ஒளித்துவைத்தாள். பேத்தி அழுது புரண்டாள்.

ஒடிச்சென்று அவளைத்தூக்கி கண்ணீரைத் துடைத்து, தேற்றினேன். அவளை ஆறுதல்படுத்துவதற்காக எனது மகளை ஏசினேன். அதனால் உற்சாக

மடைந்த பேத்தி, தாத்தா உங்கட Daughter ஐ Bin இலே போடுங்க என்றானே பார்க்கலாம், எல்லோரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தோம். சில நிமிடங்களில் தாய், அவளுக்கு பிடித்தமான சீஸ் துண்டங்களைக் கொடுத்ததும் சமாதானமாகிவிட்டாள்.

நானும் மனைவியும் அங்கு நிற்கும் வேளைகளில் எமக்குள் ஏதும் சச்சரவு வந்தால், இடையில் புகுந்து சமாதான நீதிவான் வேலையும் பார்க்கும் செல்லப்பேத்தி அவள். அவளது மழலைக்குரலை நினைத்து நினைத்து ரசிப்போம்.

தமிழும் ஆங்கிலமும் சரளமாக பேசும் பேத்தி, திடீரென்று ஒருநாள் மாலையில் என்னை தொலை பேசியில் தொடர்புகொண்டாள்.

அந்தநேரம் எனது மகள், தனது வேலை முடிந்து பேத்தியை பாடசாலையால் அழைத்து வந்திருக்கும் வேளை என்பதை புரிந்து கொள்ளமுடிந்தது.

“தாத்தா ஒங்களோட அம்மாபேசவேணும். புறவு நான் பேசுவேன்.” என்றாள். பிறகு என்பதைத் தான் அவள் தனது மழலையில் புறவு என்கிறாள். பாருங்க என்பதை பாங்க என்பாள்.

“அப்பா, உங்கட செல்லப்பேத்திக்கு ஸ்கூலில் ஒரு வீட்டு வேலை கொடுத்திருக்கிறாங்க. அவள் சில கேள்விகள் கேட்பாள். அதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். உங்கள் பதிலை அவள் தனது கொப்பியில் எழுதுவாள். ஒகே, சரியா...? தாத்தாவுடன் பேசுங்க.”

மகளின் கைத்தொலைபேசி பேத்தியிடம் கைமாறியது.

“தாத்தா, Some Questions...?”

“ஒகே செல்லம்... கேளுங்க...”

“தாத்தா நீங்க உங்கட ஸ்கூலுக்கு எப்படி போனீங்க...?”

“நடந்து போனேன்.”

“ஒகே. பொறுங்க எழுதிட்டு கேட்கிறேன். ஒகே எழுதிட்டீன். தாத்தா, உங்கட Favourite விளையாட்டு என்ன...?”

“கிரிக்கட்.”

“ஒகே. உங்கட வீட்டில் ரிவி இருந்திச்சா...?”

“இல்லையம்மா. நான் படிக்கும் காலத்தில் எங்கட நாட்டுக்கு ரிவி வரவில்லை.”

“ஒகே. தாத்தா.. ரீவி இரிந்திச்சா...?”

இல்லையாதான் கேள்வி தாத்தா... ஒகே.”

சரிதான் அவளது கேள்விக்கு மாத்திரம்தான் பதில்சொல்லவேண்டும் என என்னை சுதாரித்துக்கொண்டேன்.

“ஒகே தாத்தா. தாங்ஸ்.”

“அவ்வளவுதானா Questions...?”

“யெஸ் தாத்தா. தேங்ஸ். கமிங்

வெள்ளிக்கிழமை ஈவினிங் வாரீங்கதானே...?”

“ஓ யெஸ் வருவேன்.”

“வரோனும். பிளீஸ். அம்மாவும் அப்பாவும் விசிட்டிங் போறாங்க. நீங்களும் பாட்டியும்தான் என்னோட இருக்கோனும். எனக்கு கதை சொல்லோனும். ஒகே.” எனச்சொன்னவள், கைத்தொலை பேசியை துண்டிக்கும் முன்னர் ஆங்கிலத்தில் சொன்ன வார்த்தைகளினால் உருகிப்போனேன்.

“I miss You Thaatha.”

பேத்திக்கு உறுதிமொழி வழங்கியவாறு அந்த வெள்ளிக்கிழமை மாலையில் வழக்கம்போன்று நூற்றி எழுபத்தியைந்து கிலோ மீற்றர் தூரம் ரயிலில் பயணித்து மகள் வசிக்கும் ஊருக்குப்போனோம்.

மகள் ரயில் நிலையத்திற்கு அழைத்துச்செல்ல காரில் வந்திருந்தாள். காரின் பின் ஆசனத்தில் குழந்தைகளுக்கான ஆசனத்தில் பேத்தி இருந்தாள்.

என்னையும் மனைவியையும் கண்டதும் அவளது முகத்தில் குதூகலம் மலர்ந்தது. ரயில் பயணம் எப்படி? என்று மனைவியைப்பார்த்து வழக்கமான கேள்விகளுடன் உரையாடலைத் தொடங்கினாள்.

மனைவி அவள் அருகில் அமர்ந்து தனது ஆசனத்தின் பெல்டை பிணைத்தாள். முன் ஆசனத்தில் மகளின் அருகிலிருந்த நான் சீட் பெல்டை அணிய மறந்துவிட்டேன். மகளின் காரில் சீட் பெல்ட் அணியாததற்கான எச்சரிக்கை சமிக்கை ஒலி எழுந்தது.

“தாத்தா சீட் பெல்டை போடுங்க. இல்லாட்டி, புறவு அம்மாதான் ஃபைன் கட்டோனும் தாத்தா.”

“வெரி சொறி அம்மா. போடுறேன்.”

சீட் பெல்டை அணிந்ததும் மகள் காரை எடுத்தாள்.

“வெரி குட் தாத்தா.”

அன்று மாலை மயங்கிவரும் வேளையில் தாயும் தகப்பனும் வெளியே புறப்பட்டுச்சென்றதும், தொலைக்காட்சியில் நான் மாலை நேர்ச்செய்தியை பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். மனைவி அவளுக்கு சிற்றுண்டி செய்து கொடுத்தாள்.

அதனை ஒரு சிறிய தட்டத்தில் எடுத்துக் கொண்டு வந்த பேத்தி என்னருகில் அமர்ந்தாள். அவளது மற்றும் ஒரு கரத்தில் அவளது பாடசாலை பயிற்சிக் கொப்பி. தனது கைவண்ணத்தில் ஒரு தாத்தாவையும் பேத்தியையும் அதன் ஒருபக்கத்தில் வரைந்திருந்தாள்.

அதன் அருகில் என்னுடன் நடத்திய உரையாடலை கேள்வி - பதிலாக ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்தாள். ஆசிரியை Very good என்று எழுதி சான்றிதழ் கொடுத்தது பேத்திக்கு பெருமிதம்.

அவளது தலையை தடவி, உச்சிமோந்தேன். தொலைக்காட்சியில் செய்தி ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

“தாத்தா, உங்கட ஸ்ரீரீலங்காவில் ரீவி இல்லையா...?”

“நான் படிக்கிறபோது இல்லையம்மா.”

“ஓங்கட்ட காரும் இல்லையா...?”

“இல்லையம்மா.”

“ஸ்ரீரீலங்காவில் காரும் இல்லையா..?”

“இருந்திச்சி. எங்களிட்டத்தான் இல்லை.”

“ஸ்கூலுக்கு நடந்தாபோனீங்க. உங்கட கால் நோவுச்சுதா...தாத்தா..?”

சடாரென ஆசனத்திலிருந்து இறங்கி, எனது கால்களைத் தடவி “பாவம் தாத்தா” என்றாள்.

எனது கண்கள் கலங்கிவிட்டன.

சுதாரித்துக்கொண்டு அவளைத்தூக்கி மடியில் அமர்த்தி கொஞ்சினேன்.

“நானும் நடந்துதான் போனேன். பாட்டியும் உங்கட அம்மாவும் அப்பாவும் ஸ்ரீரீலங்காவில் நடந்துதான் ஸ்கூல் போனாங்க. நடக்கிறது நல்ல Exercise தானே செல்லம்.”

“தாத்தா, அங்கே நீங்க ஸ்வுமிங் கிளாஸ்

போகல்லையா..?”

“இல்லையம்மா.”

“ஏன்...?”

“அங்கே, இங்க இருக்கிறது போல நான் படிக்கும்போது இருக்கவில்லை அதுதான்.”

“உங்களுக்கு எது படிக்கும் ஸ்ரீலங்காவா..? அவுஸ்திரேலியாவா...?”

“எனக்கு இரண்டும் பிடிக்கும். எங்கட Mother Land. பிடிக்கும்தானே...?”

“தாத்தா, எனக்கு Mother Land அவுஸ்திரேலியா. ஒங்களுக்கு ஸ்ரீலங்கா. என்னோட டான்ஸிங் கிளாஸ் வரும் தேஷ்னாட அப்பா அம்மாவுக்கு பாக்கிஸ்தான். ஸ்வுமிங் கிளாஸ் வரும் மெடியின் அப்பா அம்மாவுக்கு இத்தலி. என்னோட

கிளாஸ்ல படிக்கும் அகமட்டின் அப்பா அம்மாவுக்கு லெபனான். தமிழ் ஸ்கூலுக்கு வரும் சரண்யாட அப்பா அம்மாவுக்கு இந்தியா. வெறி நைஸ் என்ன தாத்தா...?!”

எல்லா நாட்டினரும் பரஸ்பரம் புரிந்து கொண்டு வாழும் பல்தேசிய கலாசார நாட்டில் புகலிடம் பெற்றிருக்கும் எனக்கு, இரண்டு மொழிகள் பேசும் இனங்கள் வாழும் தாய்நாட்டில் ஏன் புரிந்துணர்வு இல்லாமல்போனது என்ற ஏக்கம் வந்தது.

சிறுநண்டியை சாப்பிட்டு முடித்ததும், வெறும் தட்டத்தை எனக்கு காண்பித்த பேத்தி, “தாத்தா Finished.” என்றாள்.

எங்கள் தாயகத்தில் முடிவுக்கு வருவதற்கு இன்னும் பல பிரச்சினைகள் இருப்பதாக மனதிற்கு பட்டது.

அந்த நொடி மட்டும் இன்பம் தரும்

போதைகள் எதுவும் வேண்டாம்!!

தொடர் துன்பம் தரும் பணம் எனும் காகிதம் வேண்டாம்!!

அறியாமை இருளைப் போக்கி

ஞானத்தின் ஒளியை காண -அன்று

கைகட்டி கண்ணியமாய் கற்ற குருகுலம்-இன்றோ

கற்பவை எல்லாம் கணினிமயம்

பணம் பறிக்கும் கல்வி தவிர்ந்து

பண்பு வளர்க்கும் கல்வி பெறுவோம் -இந்த

மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே!!

ஒழுக்கம் என்பது உரமாகும்-நம்

அறிவுக்கு அதுவே அரணாகும்!!

விழுப்பம் தந்து வாழ்க்கைக்கு-நல்ல

ஏற்றம் நல்கிடும் வரமாகும்!!

ஒழுக்கம் எனும் கவசத்தைக்

கையிற் கொள்வாய்

இந்த மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே!!

எதைத் தேடுகிறோம்

என அறியாமலே கடந்து கொண்டிருக்கும்

வாழ்க்கையை

சிறிது நேரம் நிறுத்தி

பிறந்த பிறவியின் பயனையடைய

பிறரை அன்பால் வென்றும்

அன்பானவர்களிடம் அன்பால் தோற்றும்

மாண்டு விடும் மனதையிடம் அடைவோம் ..

இம் மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே!!

அடுத்தவர் கண்ணீரில் ஆனந்தம் அடைவதையும்

வளர்ச்சியில் வீண் பொறாமை கொள்வதையும்

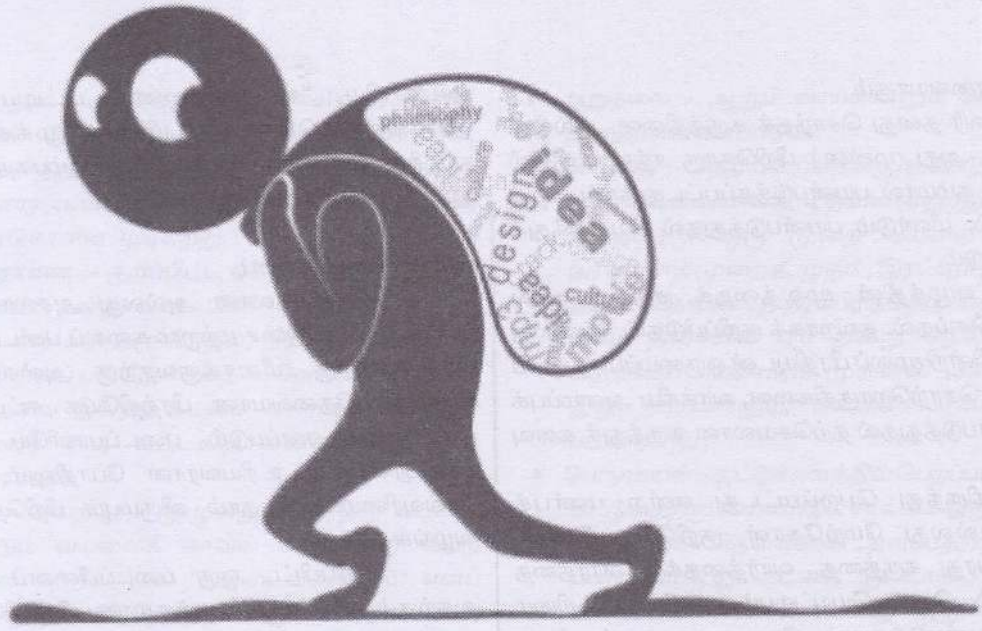
தவிர்ந்து பிறர் சிரிப்பினில் பிறவிப் பயனை

அடைவோம் இம் மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே...!!!

மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே!!

■ திருமலையாள்

கருத்துக் களவாடும் எழுத்தர் கவனத்திற்கு!

க. நவம்

“ஒருநாள் இளைஞனொருவன், ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியரிடம் கவிதை ஒன்றைப்பிரசுரிப்பதற்கெனக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தான். அதனைப் படித்துவிட்டு, “இந்தக் கவிதையை நீயே எழுதினாயா?” என்று ஆசிரியர் கேட்டார். “ஆம், ஒவ்வொரு எழுத்தும்” என்று அழுத்தம் திருத்தமாகப் பதிலளித்தான், இளைஞன். ஆசிரியர் மிக மரியாதையுடன் எழுந்து நின்றார். “வணக்கம், உங்களைச் சந்திப்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன், எட்கார் அலன்போ அவர்களே! நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னரே நீங்கள் இறந்துவிட்டதாக நான் நினைத்தது தவறுதான்!”

எழுத்து என்பது மனித நாகரிக வளர்ச்சிப் போக்கின் ஒரு பிரதான மைல்கல். இது உணர்வுகள், சிந்தனைகள், செய்திகள் என்பவற்றைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கான ஒரு வழிமுறை. இந்த உணர்வுகளும், சிந்தனைகளும், செய்திகளும் புதுமையானவையாகவும் கட்டுக்கடங்காதவையாகவும் மனதில் பொங்கிப் பிரவாகிக்கின்றபோது, அவற்றை எழுத்தில் பதிக்க வேண்டும் என்ற உந்துதலையும் உத்வேகத்தையும் பெறுகின்றவர்கள், எழுத்தாளர்கள்.

அறிவு, ஆர்வம், ஆற்றல், தேடல், தெளிவு கொண்டவர்களுக்கு எழுத்துக்கலை கைகூடிவர வாய்ப்பு உண்டு. இவையேதுமின்றி, முடவன் கொம்புத் தேனுக்குக் கொண்ட ஆசை போன்று, குறுக்கு வழியில் எழுத்தாளராக வேண்டும் என்ற சிலரது பேராசையே, எட்கார் அலன்போ போன்ற புகழ்பூத்த எழுத்தாளர்கள் பலரும் இந்நாட்களில் அடிக்கடி புத்துயிர் பெற்றுவரக் காரணமாகிப் போய்க் கிடக்கின்றது!

இவ்வாறான எழுத்துச் சூழலில், எழுத்தாளர்களும் படைப்பாளர்களும் பத்திரிகையாளர்களும் பிரசுரிப்பாளர்களும் அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டிய - கருத்துக் களவு, பதிப்புரிமை, ஆக்கவுரிமை, சர்வதேச நியம நூல் இலக்கம், சர்வதேச நியமத் தொடர்

இலக்கம் போன்றன குறித்த, சில முக்கிய தகவல்களை முன்வைப்பதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கருத்துக் களவு (Plagiarism)

இன்னொருவரது மொழிப் பாவனைகளை, எழுத்துக்களை, சிந்தனைகளை, கருத்துக்களை அல்லது படைப்புக்களை அச்சொட்டாகப் பிரதிசெய்து, அவற்றைத் தமதென்று உரிமை பாராட்டி, வெளிப்படுத்துவது கருத்துக் களவு எனப்படும்.

ஒரு தவறான அபகரிப்பு நடவடிக்கையான இக்கருத்துக் களவானது, எழுத்துத்துறையில் இந்நாட்களில் சர்வ சாதாரணமாக இடம்பெற்றுவரும் பெருந்த மோசடி; ஒழுக்கம், சட்டம்சார் விதிமுறைகளுக்கு முரணான, கண்ணியமற்ற செயற்பாடு. இது பதிப்புரிமைச் சட்டங்களை மீறுவதனால், சம்பந்தப் பட்டவர்களைச் சில சமயங்களில் பாரதூரமான சட்டப் பிரச்சினைகளுக்குள் இட்டுச் செல்லக்கூடிய ஆபத்துக் களைக்கொண்டது.

கருத்துக் களவில் பல வகைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சுயகருத்துக் களவு (Self Plagiarism), தற்செயலான கருத்துக் களவு (Accidental Plagiarism), நேரடியான கருத்துக் களவு (Direct Plagiarism) என்பன

பிரதானமானவையாகும்.

ஒருவர் தனது சொந்தக் கருத்தினை அல்லது எழுத்தினை, அது முன்னர் பிற்தொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்கெனவே தம்மால் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிடாமல், மீண்டும் பயன்படுத்துதல் சுயகருத்துக் களவு எனப்படும்.

ஓர் எழுத்தின் மூலத்தைக் குறிப்பிடாமல் அலட்சியம் செய்தல், தவறாகக் குறிப்பிடுதல், அல்லது உள்நோக்கமின்றி மூலப் பிரதியுடன் ஒருமைப்பாடுடைய சொற்களை, சொற்றொகுதிகளை, வாக்கிய அமைப்புக் களைப் பயன்படுத்துதல் தற்செயலான கருத்துக் களவு எனப்படும்.

எங்கிருந்து பெறப்பட்டது என்ற பண்புக் கூற்றோ அல்லது மேற்கோள் குறியோ இன்றி, இன்னொருவரது கருத்தை, வார்த்தைக்கு வார்த்தை படியெடுத்தும், வெட்டியொட்டியும் தனதென உரிமை பாராட்டிப் பயன்படுத்துதல், நேரடியான கருத்துக்கள வாகும். இதுவே மிகவும் பாரதாரமான கருத்துக் களவு எனக் கருதப்படுகின்றது.

ஒரு மாணவர் மேற்கொண்ட கருத்துக் களவு கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், குறிப்பிட்ட பாடநெறியி லிருந்தோ அல்லது கல்லூரியிலிருந்தோ அல்லது பல்கலைக்கழகத்திலிருந்தோ அவர் தடுத்து நிறுத்தப் படலாம்; வெளியேற்றப்படலாம். அம்மாணவரது கல்விசார் விபரப் பதிவேட்டில் (Academic Transcript) இத்தகவல் இடம்பெறும் பட்சத்தில், அவரது எதிர்கால வாழ்வு பாதிக்கப்படவும் வாய்ப்பு உண்டு.

அறிவுத்துறைசார் (Intellectual) கருத்துக் களவில் ஈடுபட்டவர்கள், சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளாக வேண்டியேற்படக்கூடும். அத்துடன், பெருந் தொகையான அபராதம் செலுத்தவேண்டிய நிலையும் அவர்களுக்கு ஏற்படலாம் என்பதை, முக்கியமாக மாணவர்கள், எழுத்தாளர்கள், கல்வியாளர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இணையத் தொழில்நுட்பத்தின் அபரிமிதமான வளர்ச்சியானது, இந்நாட்களில் கருத்துக் களவுக்கு ஏதுவாக அமைந்திருக்கும் அதேவேளை, கருத்துக் களவு கண்டறிகருவி (Plagiarism Checker) என்னும் மென்பொருளையும் அது புதிதாகக் கண்டுபிடித்துத் தந்திருக்கின்றமையால், பலரது கருத்துக் களவையும் கண்டுபிடிப்பது இப்போது இலகுவாகிவிட்டது. இவ்வா றான கருவிகள் தமிழிலும் பாவனைக்கு வரும் காலம் அதிக தூரத்தில் இல்லை என நாம் நிச்சயம் நம்பலாம்!

'There is no such thing as an original idea' என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு மூதுரை உண்டு. மூலமுதலான ஒன்று என்று எதுவும் கிடையாது. எமக்குத் தெரிந்த எல்லாமே நாம் எங்கோ, எப்போதோ, எவரிடமிருந்தோ கற்றறிந்தவையே. நமது சொந்தக் கருத்துக்களல்லாத - இவ்வாறு கற்றறிந்த ஒரு கருத்தை நாம் மீள்ப் பயன் படுத்தும்போது, அது எங்கு, எப்போது, எவரிடமிருந்து கற்றறியப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதே பண்பு. இதன்பொருட்டு, பிறரது கருத்தை அல்லது எழுத்தை, அல்லது மொழிப்பாவனையை "மேற்கோள் குறி" இட்டுப் பயன்படுத்த வேண்டும். மேலும், பிறரது கருத்து ஒன்றினைப் பயன்படுத்தும்போது, அது யாரால், எங்கு, எப்போது வெளியிடப்பட்டது போன்ற விபரங்கள்

அடங்கிய, "உசாத்துணைப் பட்டியல்" ஒன்றை இணைத்துக்கொள்வது மிகமிக முக்கியம். இவை, எழுத்து ஒன்றின் நாணயத்திற்கும் நம்பகத் தன்மைக்கும் இன்றியமையாதனவாகும்.

பதிப்புரிமை (Copyright)

மூலமுதலான அல்லது அசலான இலக்கிய, ஓவிய, நாடக, இசை மற்றும் கலைப் படைப்பு ஒன்றினை ஆக்குவதற்கு, மீளாக்குவதற்கு அல்லது நிகழ்த்து வதற்குத் தேவையான பிரத்தியேக சட்ட உரிமையே பதிப்புரிமை எனப்படும். படைப்பாளியே பொதுவாகப் பதிப்புரிமைக்கு உரியவரான போதிலும், படைப்பாளி அவ்வரிமையைத் தாம் விரும்பும் பிற்தொருவருக்கும் வழங்க முடியும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு படைப்பினைப் பயன்படுத்து வதற்கும் விநியோகிப்பதற்குமான பிரத்தியேக உரிமை யைப் படைப்பாளிக்கு வழங்கும் சட்டத்தின் வரை யறையானது, நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடக்கூடும். மேலும் இது ஓர் அறுதியான உரிமையல்ல; ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குமட்டும் செல்லுபடியாகக் கூடியதாகும்.

பதிப்புரிமை கோரும் குறிப்பிட்ட படைப்பின் பிரதியுடனும், அதற்குரிய கட்டணத்துக்கான காசோலை யுடனும் விண்ணப்பப் படிவம் ஒன்றைப் பூர்த்தி செய்து, அந்தந்த நாட்டின் பதிப்புரிமை அலுவலகத்தில் அல்லது புலமைச் சொத்து அலுவலகத்தில் (Intellectual Property Office) அதனைச் சமர்ப்பித்து, ஒரு படைப்புக்கான பதிப்புரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

படைப்பு ஒன்றுக்கான பதிப்புரிமை © எனும் குறியீட்டினாலோ அல்லது "Copyright" எனும் வார்த்தை யினாலோ அல்லது "Copr." எனும் சுருக்க வார்த்தை யினாலோ குறிப்பிடப்படுவது வழக்கம். அத்துடன் பதிப் புரிமை பெறப்பட்ட வருடம், பெறுபவரது பெயர் அல்லது பிறரால் பெரிதும் அறியப்படும் அவரது புனைபெயர், பதவி என்பனவும் படைப்பில் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு.

படைப்பாளிகள் தமது படைப்புக்களைத் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருப்பதற்கு, இப்பதிப்புரிமைச் சட்டம் வழிவகுக்கின்றது. மேலும், படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகள் மூலமாக வருவாய் பெறுவதற்கும், பிறரால் அவை களவாடப்படுவதைத் தடுப்பதற்கும் ஏதுவாக இருப்பதே பதிப்புரிமையின் பிரதான குறிக்கோளாகும்.

ஆக்கவுரிமை (Patent)

ஒரு புதிய கண்டுபிடிப்பினை அல்லது ஒரு புத்தாக்கத்தினை நிகழ்த்துவதற்கும், அதனைப் பிறருக்கு விற்பனை செய்வதற்குமான உரிமையைக் கண்டு பிடிப்பாளருக்கு வழங்குமுகமாக, அரசால் அல்லது அரசால் நியமிக்கப்பட்ட முகவர் நிறுவனத்தால் வெளியிடப்படும் சாற்றுரையே (Declaration) ஆக்கவுரிமை அல்லது புலமைச் சொத்துரிமை எனப்படும்.

ஆக்கவுரிமை புத்தாக்கங்களின் பாதுகாப்பை யும், அவற்றால் ஏற்படும் நன்மைகளைப் புத்தாக்க குளர்கள் பெற்றுக்கொள்வதையும் உறுதிப்படுத்து கின்றது. இதனூடாக, மென்மேலும் புத்தாக்குளர் களுக்கு உதவியும் ஊக்குவிப்பும் அளிக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார, தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தியை மேம்படுத்த உதவுகின்றது.

புத்தாக்குனருக்கான ஏகபோக உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டே அரசு ஆக்கவரிமையை அவருக்கு வழங்குகின்றது. இதன் பிரகாரம், குறிப்பிட்ட காலம் வரை, பிறர் இதனைத் தயாரிக்கும், பயன்படுத்தும், விற்பனை செய்யும் உரிமையை, அரசினால் வழங்கப்படும் இந்த ஆக்கவரிமை தடைசெய்கின்றது. இவ்வரிமைகள் அனைத்தையும் புத்தாக்குனருக்கே ஆக்கவரிமையுடாக அரசு வழங்குகின்றது.

புதியதொரு கண்டுபிடிப்புக்கான ஆக்கவரிமையைப் பெற விரும்புவோர் அதற்குரிய விண்ணப்பத்தை அந்த நாட்டின் ஆக்கவரிமை அலுவலகத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். புலமைச் சொத்துச் சட்டத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, விண்ணப்பத்தை ஆக்கவரிமை அலுவலகம் பரிசீலனை செய்யும். ஆக்கவரிமைக்கான தேடல் அறிக்கையுடன், முறைசார்ந்த தேவைகள் நிறைவேற்றப்படுமானால், விண்ணப்பதாரிக்கு ஆக்கவரிமை வழங்கப்படும்.

எனவே, ஆக்கவரிமை, புதியதொரு கண்டுபிடிப்புடன் தொடர்புடையது என்னும் வகையிலும், பதிப்புரிமை, கலைப்படையு ஒன்றின் கருத்து வெளிப்பாட்டுடன் தொடர்புடையது என்னும் வகையிலும், ஒன்றிலிருந்து மற்றையது வேறுபடுகின்றது என்பது இங்கு கவனிப்புக்குரியது.

சர்வதேச நியம நூல் இலக்கம் (International Standard Book Number / ISBN)

ISBN என ஆங்கிலத்தில் பொதுவாக அழைக்கப்படும் சர்வதேச நியம நூல் இலக்கம் என்பது ஒவ்வொரு நூலுக்குமான தனித்துவமான இலக்கமாகும். அச்சிடப்பட்ட ஒவ்வொரு நூலினையும் சர்வதேச ரீதியில் இனங்காண அல்லது அடையாளங்காண உதவுவதே இவ்விலக்கத்தின் நோக்கமாகும். வெளியீட்டாளர்கள், விநியோகத்தர்கள், நூலகத்தினர்கள், வாசகர்கள் அனைவரும் ஒரு நூலினை இவ்விலக்கத்தின் மூலம் இலகுவாக அடையாளம் காணவும் முடியும்.

சர்வதேச நியம நூல் இலக்க முகவர் நிலையத்துடன் இணைந்து செயற்படும், ஒரு நாட்டினது உள்ளூர் முகவர் நிலையத்திடமிருந்து இவ்விலக்கத்தைக் கொள்வனவு செய்துகொள்ளலாம். ஒரு நூலின் ஒவ்வொரு பதிப்புக்கும் ஒவ்வொரு இலக்கம் வழங்கப்படும். இது 2007 தை முதலாம் திகதிக்கு முன்னர் பெறப்பட்ட தாயின், 10 இலக்கங்களைக் கொண்டதாகவும், அத்திகதிக்குப் பின்னர் பெறப்பட்டதாயின், 13 இலக்கங்களைக் கொண்டதாகவும் காணப்படும்.

கையிருப்புக் (Stock) கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கும், வரிசைப்படுத்தலுக்கும், பட்டியலிடலுக்கும் வெளியீட்டாளர்கள், நூல் விற்பனையாளர்கள், நூலகத்தினர்கள் ஆகியோரால் ISBN பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட பதிப்பாளரை அடையாளம் காணவும், ஒரு குறிப்பிட்ட பெயரின் கீழான நூலொன்றின், குறிப்பிட்ட ஒரு பதிப்பினை அடையாளம் காணவும் இது உதவுகின்றது.

எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களை அச்சிடுவதற்கு முன்னர், தாம் வாழும் நாட்டின் தேசிய நூலகத்திற்கு விண்ணப்பித்து, ISBN இலக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். கனடாவில் Library and Archives Canada

அலுவலகத்தில் உள்ள ISBN Canada பிரிவில் இதனைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இவ்விலக்கத்தை நூலில் இடம்பெறச் செய்வதன் மூலம், இந்நூலினை உலகின் எப்பாகத்திலிருந்தும் இனங்காணுதல் இலகுவாகிவிடும்.

சர்வதேச நியம தொடர் இலக்கம் (International Standard Serial Number / ISSN)

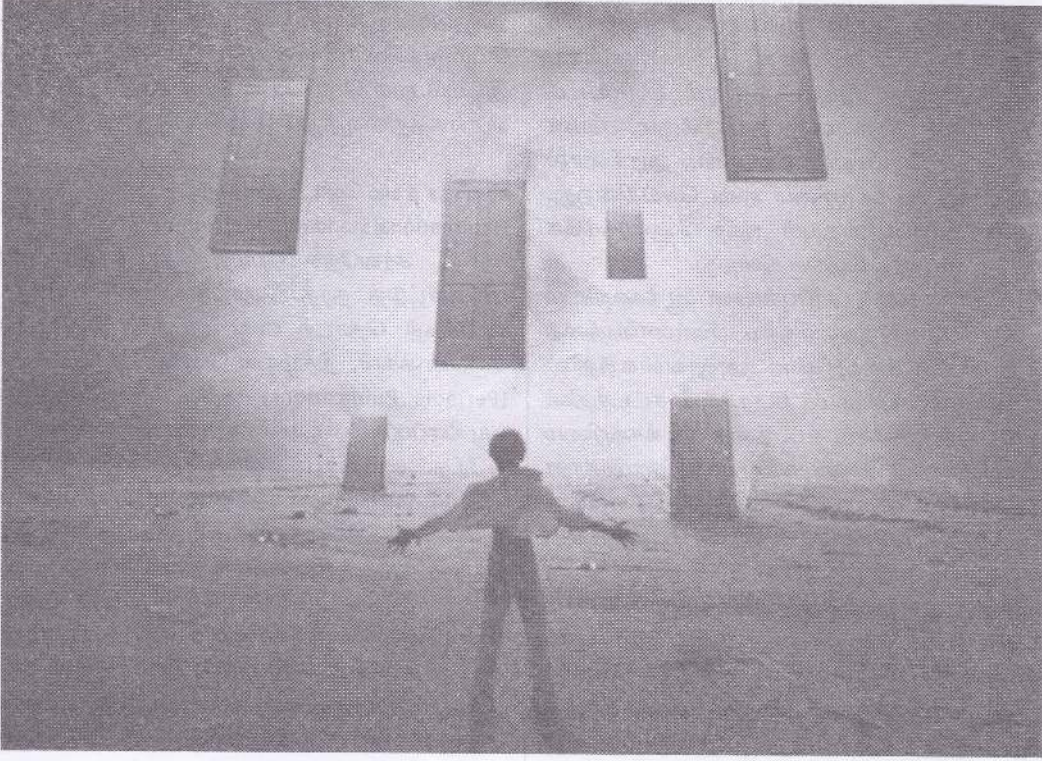
சர்வதேச நியமத் தொடர் இலக்கம் அல்லது பன்னாட்டுத் தரத் தொடர் எண் என்பது ஓர் எட்டு இலக்கத் தொடர் எண் ஆகும். இது பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், இதழ்கள் போன்ற பருவ வெளியீடுகளை (Periodic Publications) அடையாளப்படுத்துவதற்கென வழங்கப்படும் ஒரு தனித்துவமான இலக்கமாகும். மேலும், ஒரே தலைப்பில் பல்வேறு பிரதிகளையும், தொகுதிகளையும் கொண்ட நூல்களை அடையாளம் காண்பதற்கும், இவையொத்த ஏனைய பயன்பாடுகளுக்கும் சர்வதேச நியமத் தொடர் இலக்கம் உதவுகின்றது.

இதன் மூலம் ஒரு நாட்டில் வெளியிடப்படும் பருவ இதழ்களை (Periodic Journals) அந்நாட்டு, பிறநாட்டு வாசகர்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைப்பதற்கு ஏதுவாகிறது. பருவ இதழ்களுக்கான இத்திட்டம் பற்றிய தகவல்களையும் விபரங்களையும் ஒரு நாட்டின் தேசிய நூலகத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். சகபாடிகள் என ISSN, ISBN என்பன அழைக்கப்படுகின்ற போதிலும் - ISSN பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், இதழ்கள் போன்ற பருவ (Periodic) வெளியீடுகளையும், ISBN பொதுவாக நூல்களையும் அடையாளப்படுத்த உதவுகின்றன எனும் அடிப்படையில் ஒன்றிலிருந்து மற்றையது வேறுபடுகின்றது.

முடிவாக - எண்ணங்கள், உணர்வுகள், தகவல்கள் எழுத்தில் வடிக்கப்படும்போது, அதில் நாணயமும் நாகரிகமும் பேணப்பட வேண்டும். மூலமுதலான எழுத்தின் உரிமை மீறப்படாத வகையில், பதிப்புரிமை, புலமைச் சொத்துரிமை என்பவற்றின் சட்டத்திட்டங்கள் கடைப்பிடிக்கப்படுதல் வேண்டும். "எனக்கது தெரியாது" எனக் கூறி, உண்மையை மூடி மறைத்தல், ஒரு போதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாத ஒரு சாக்குப் போக்கு. கருத்துக் களவு, பதிப்புரிமை, ஆக்கவரிமை என்பன குறித்த அறிவும் தெளிவும், எழுத்தின் உண்மைத் தன்மையையும், நீண்டகால உயிர்தரிப்பினையும் உறுதிசெய்ய உதவுகூடியன. எழுத்தில் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்காதவன், ஒரு விற்பனையாளனே அன்றி, ஓர் எழுத்தாளன் அல்லன்! பாலில் வெண்மை இரண்டறக் கலந்தது போல, எழுத்திலும் ஊடுபாவாக உண்மை கலந்திட வேண்டும்! என்றும்; உண்மைநின்றிட வேண்டும்!;

சான்றாதாரங்கள்:

1. Plagiarism: A How-not-to Guide for Students, Barry Gilmore
2. Think for Yourself: Avoiding Plagiarism, Kristine Carlson Asselin
3. The Copyright Handbook: What Every Writer Needs to Know by Stephen Fishman
4. The Canadian Intellectual Property Office (CIPO) brochure
5. <https://en.wikipedia.org/plagiarism/copyright/patent/ISBN/ISSN>
6. கபமங்களா, மே 1991, மலர் 4; இதழ் 1; பக்கம்: 61;
7. சுவடி ஆற்றுப்படை, பாகம் 4, அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்; பக்கம்: 13/14
8. இலங்கை தேசிய புலமைச் சொத்துக்கள் அலுவலக வெளியீடு

வழியில்லை

புகழ்

அம்மா மிக மெதுவாக கோவில் படியில் ஏறி உள்ளே போய் சின்ன மண்டபத்தில் இருந்து கண்ணை மூடிக் கொண்டார். அந்தக் கோவில் ஆகம விதி எல்லாம் பார்த்துக் கட்டப்படவில்லை. கண்ட மேனிக்குக் கட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். சீமேந்துச் சுவர்களும், ஓடும் போட்ட கொட்டில் போல இருந்தது. மேலும் கருவறை என்று சொல்லும் சின்ன அறை இருண்டு போய் இருந்தது. வாயிலில் எப்போதும் மூடப்பட்ட வர்ணத் திரைச்சீலை. அதுவும் அழுக்குப் படிந்தும் சீமே சற்றுக் கிழிந்தும் கிடந்தது. பூசாரி ஒளி ஏற்றி ஓம் என்று சுற்றும் போது திரைக்கு வெளியில் விளக்கொளியும் பூசாரியின் நிழலும் தான் தெரியும். அதற்கு மேல் சொல்லும்படி ஒன்றுமில்லை. பெரும் பாலும் காசு வந்தால் சின்ன விமானம் கட்டும் திட்டம் இருக்குமோ தெரியவில்லை. அப்படி கட்ட நினைத்தாலும் இடமில்லை. காலம் பதில் சொல்லும். இன்னும் கொஞ்சம் சுற்றிப் பார்த்தால் என் மனம் மாறுமோ என்னமோ! நான் அங்கிருந்து நடக்க ஆரம்பித்தேன். முதலில் அந்தக் கோயிலைச் சுற்றி வந்தேன். சுற்றி வருவதற்கு மட்டும் இடம் வைத்து மிகுதி எல்லைக்கு பனை மட்டை வேலி அடைத்திருந்தார்கள். அதற்கு அங்கால் ஒரே பற்றையாக இருந்தது. நான் மீண்டும் கோவிலுக்கு முன்னாக வந்தேன். அம்மா பரம அமைதியாக உட்கார்ந்திருந்தார். அப்போது வரைக்கும் கோயிலில் ஆட்கள் யாரும் இல்லை. நான் எதிரே தெருவில் ஏறினேன். அந்தத் தெரு ஒரே செம்மண்சுகதியில் நிறைந்திருந்தது. என் பாதணியைத் தாண்டி

கால்கள் இரண்டிலும் அவை ஒட்டிக் கொண்டன. ஒவ்வொரு தடவை காலைத் தூக்கும் போதும் படை படையாக பாதணியில் இருந்து ஒட்டி உதிர்த்து விழுந்தன. எனக்கு நடக்கக் கடினமாக இருந்தது. அப்படியே தெருவில் நடந்து கோயிலின் எதிர்ப்பக்கம் இறங்கினேன். அதுவொரு மைதானத்தைப் போல இருந்தது. அதைச் சுற்றிச் சிறிய சிறிய அத்திவாரங்களும் கூடாரங்களும் இருந்தன. அத்திவாரங்கள் நீண்டகாலம் பழமையான ஏதோவொரு கட்டம் இருந்ததற்கான அடையாளமாக இருந்தன. கூடாரங்களில் பழமையான பொருட்கள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. நான் ஒரு கூடாரத்தைப் பார்வையிட்டேன். அங்கே உடைந்த கற்சிலைகளும் கோவில் வாகனங்களும் சில பயன் பாட்டுப் பொருட்கள் இன்னும் பல அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. முதலில் கோயில் இந்த இடத்தில் தான் இருந்தது என்றும் மிகப் பிரமாண்டமாக ஆகம முறைப்படி கட்டப்பட்டது என்றும் அம்மா சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் கிராமத்தில் இருந்தவர்கள் தங்களிடம் இருந்ததை கோவிலுக்குக் கொடுத்தார்களாம். அம்மியும் உரலும் அவ்வளவு பழமையான உருப்படிகள் போல தெரியவில்லை. ஆனாலும் வரலாற்றுக்கு உருப்படியாக எதாவது திரட்டிக் கொள்ள முடியுமா என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்படியே சுற்றி வரும்போது இடிக்கப்பட்ட அத்திவாரங்களுக்கு இடையில் ஒரு கல்வெட்டு ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தேன். ஏன் இடிக்கப்பட்டது என்று சொன்னேன் என்றால் அப்படித்தான்

கல்வெட்டில் போட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. இந்தக் கோயிலை ஒரு போர்த்துக்கீசத் தளபதி உடைத்தான் என்றும் ஏன் எதற்கு என்றும் அதில் விலாவரியாக எழுதி வைக்கப் பட்டிருந்தது. எனக்கு அவ்வளவும் தான் சொல்லத் தெரிந்தது. இங்கிருப்பதில் பெறுமதியான இன்னு மொன்று. ஆனால் நொறுங்கிய கற்களைக் அதன் கூடவே கொட்டி சேதப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

இப்போது என்கால்கள் மெல்லப் புதைவது போல இருந்தது. கிட்டத்தட்ட என்கால்களை மேலே எடுக்கும்போது கிலோக்கணக்கில் சேறு அப்பிக் கொண்டு வந்தது. நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே சற்றுத் தொலைவில் இருக்கும் கூடாரம், ஒருபக்கம் பாரம் கூடனால் எப்படி படகு தலைகீழாகப் புரளுமோ அப்படிப் பூமி வெடித்து சரிந்து புதைந்து கொண்டிருந்தது. பெரிய மரம் புயலில் சரிந்து விழுகிற மாதிரி சத்தம். நான் பதறி அடித்துக் கொண்டு கோயிலை நோக்கி ஓடிவந்தேன். அதற்குள் நான் இரண்டு மூன்று தரம் கீழே விழுந்து உடுப்பெல்லாம் உடம்பெல்லாம் செம்மண் சேறு ஓட்டிக் கொண்டது.

எங்கிருந்துதான் இவ்வளவு மனிதர்கள் வந்தார்களோ தெரியவில்லை. கோயிலைச்சுற்றி ஒரே சனம். சிலர் பொங்கல் பானையை வைத்துவிட்டு விறகை எரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சில பெண்கள் பானையைச் சுற்றி சுற்றி கும்மியடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அம்மா பக்தி மயக்கத்தில் ஒருகையில் பூவை வைத்து மறுகையால் பொத்திக் கொண்டு கண்களை மூடியபடி இருந்தார். எனக்கு கோபம்தான் வந்தது. வரலாற்று ஆதாரம் எல்லாம் சேற்றில் புதைந்து கொண்டிருக்க இவர்கள் கும்மியடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அப்போதுதான் பூசாரி என்னைக் கடந்து போனார். நான் அம்மாவை அழைத்தேன். நான் வந்த நிலையைக் கண்டதும் அம்மா பயந்து போய்விட்டார். நான் கீழே விழுந்து விட்டதாகச் சொன்னேன். அவர் சொன்னார் பாட்டி வீட்டுக்குப் போய்விட்டுப் போகலாம். நான் யோசித்தேன். அதெப்படி சாத்தியம். பாட்டி வீட்டுக்கு இந்த வழியால் போகமுடியாது என்று எனக்குத் தெரியும். அம்மா என் முகத்தைத் துடைத்து விட்டுக்கொண்டே இங்கே போவதற்கு குறுக்கு வழி இருப்பது உனக்குத் தெரியாது மகனே என்றார். எனக்கு ஆர்வம் மேலிட “எனக்குத் தெரியாமல் அதென்ன வழி! விடன...” என்று சொல்லிக் கொண்டே மீண்டும் தெருவில் ஏறினேன்.

கிழக்குப் பக்கமாக நடக்க ஆரம்பித்தேன். கொஞ்சத் தூரம் நடந்த பிறகு அடர்த்தியாக இருந்த மரங்கள் குறைந்து அங்குமிங்குமாக ஒன்று இரண்டு தெரிந்தன. இன்னும் சற்று நடந்தபிறகு கண்ணுக் கெட்டிய தூரம் வரைக்கும் செம்மண் சகதி பரந்து போய் இருந்தது. நான் நடந்த தெருவுக்கும் அதற்கும் ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை. எல்லாம் ஒரே மாதிரி இருந்தது. நான் தெருவில் தான் நின்றுகொண்டிருக்கிறேன் என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியவில்லை.

ஆனால் புத்தி மதிப்பான வழியிருந்தது. ஒரே நேருக்கு இருக்குமாப் போல சில பூவரசு மரங்கள் நின்று கொண்டிருந்தன. அதை ஓட்டினால் போல தெரு இருக்கலாம். நான் அந்தக்குறிப்பின் படியே பூவரசு மரங்களை பார்த்து அருகாக நடந்தேன். பிறகு திரும்பிப் பார்த்தேன். எனக்கு ஒரே வியப்பாக இருந்தது. நான் கோவிலில் இருந்து நீண்ட தூரம் வந்துவிட்டிருந்தேன். அப்போதுதான் அது இருக்கும் விசாலமான நிலப் பரப்பு எனக்கு விளங்க ஆரம்பித்தது. முன்பு இந்த இடமே மிகப் பெரிய குளமாக இருந்திருக்க வேண்டும். அந்தக் கோவில் இந்தத் தெரு எல்லாமே அந்தக் குளத்தின் மையத்தில் நடுவாலே பிரித்துக்கொண்டு இருந்தன. இந்தத் தெரு மட்டும் இல்லை என்றால் கோவில் குட்டித் தீவில் இருக்கும். ஆனால் பொறுங்கள். இதுவொரு குளம் என்று சொன்னது மிகச் சரியானது அல்ல. அப்படி ஒரு காலத்தில் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போது செம்மண் நிறத்தில் சேற்றுப் பூமியாக இருக்கிறது. இப்போதே என்கால்கள் புதைந்து கொண்டிருக்கின்றன. தெருவில் இருந்து தவறினால் புதைகுழிதான். அப்படி நினைக்க ஆரம்பித்ததும் எனக்கு மூச்சு வாங்க ஆரம்பித்தது. பயம் தொண்டையை நெரிக்க ஆரம்பித்தது. என்கால்கள் நடுங்குவதை உணர முடிந்தது. மறுபடியும் திரும்பிப் போய்விடலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்த பிறகு பயத்தில் தெருவையும் சகதியையும் பிரித்தறிய முடியவில்லை. ஒரு காலை கூட முன்னோக்கி வைப்பதற்குத் தயக்கமாக இருந்தது. நிலம் என்னை விழுங்கிவிடும் போல அகண்ட வாயோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. கண்களை மூடிக் கொண்டே நடக்கலாமா என்று முயற்சி செய்ய ஆரம்பித்தேன்.

“தம்பி யாரு நீ” என்று குரல் கேட்டதும் அதற்கு வாய்ப்பே இல்லை என்று நினைத்துக்கொண்டு கண்களைத் திறந்தேன். உடனடியாக யாரையும் காணவில்லை. ஆனால் சற்றுத் தொலைவில் இரண்டு பூவரசு மரங்களுக்கிடையில் தாமரைப் பூக்களைப் பிடுங்கி அடுக்கிக் கொண்டு இரண்டு நபர்கள் இருந்தார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் என் முடியைப் பிய்த்துக் கொண்டு ஓடியிருக்க வேண்டும். அவ்வளவு குன்றுபடியும் யதார்த்த முரணும். இங்கு எங்குமே தாமரைகளை நான் காணவே இல்லை. அதெப்படி எங்கிருந்து வந்தது?

நான் சில அடிகள் தள்ளி பேசாமல் நின்றேன். ஒருவன் மற்றவனைப் பார்த்துச் சொன்னான். “இவன் ரமணன்ர மகன் மாதிரிக் கிடக்குது.”

மற்றவன் சொன்னான், “உனக்கென்ன பைத்தியமா அவன் இந்தக் குளத்துக்குள் விழுந்து தான் தற்கொலை செய்து கொண்டவன். அவன்ர உடம்பக் கூட கண்டு பிடிக்கேல்ல. எடுக்க யாரும் முயலவுமில்லை.”

நான் பதட்டத்தில் உறைந்து போய் இருந்தேன். “அப்பிடி என்றால் நீ யார்ற்ற மகன் தம்பி?”

இந்தக் கேள்வியை நான் எத்தனை பேரிடம் எதிர் கொண்டிருக்கிறேன் என்று கணக்குப் பார்த்தேன். விரல்களை மீறிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. இது ஒரு சடங்கு போலதான் இருக்கிறது. நான் பதில் சொல்ல

ஆரம்பித்தேன்.

“நான் ராணியின்...”

முடிக்கும் முதலே ஒருவன் ஓ என்று இழுத்து தெரியும் தெரியும் என்று சைகை காட்டினான்.

நான் அதிகம் பேசாமல் இந்தத் தெருவால் அடுத்த கிராமத்துக்குப் போக முடியுமா என்று கேட்டேன். அதற்குப் பிறகு நான் உணர்ச்சித் தழும்பலில் இருந்து கொஞ்சம் மீண்டிருந்தேன். இப்போது இன்னும் ஆழமாக கவனிக்க ஆரம்பித்தேன். அமானுசியமான விசயங்கள் கண்ணில் தென்பட ஆரம்பித்தன.

அவர்கள், முதலைகளைப் போல தெருவின் கரையோரம் சேறு படிந்து போய் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் இலைகள் அற்ற கருகிய உயர்ந்த மரம் ஒன்று இருந்தது. அதன் கிளையில் இரண்டு காகங்கள் என்னை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தன. அவை உடல் மெலிந்து இறகுகள் உடைந்து உடலெல்லாம் இரத்தம் காய்ந்து போய் பார்க்கவே கிலி கொள்ளச் செய்யும் தோற்றத்தில் இருந்தன.

நான் அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது குரல் கேட்டது மரணிக்கும் போதே உயிரைத் தின்னும் பறவைகள் உன் கண்ணுக்குத் தெரிகிறதா. உன் கண்ணுக்கு எத்தனை தெரிகிறது.

நான் அப்படியே வானத்தைப் பார்த்தேன். யாருமற்ற நிலத்தில் நான் இருப்பது போலவும் என் உடலைக் கிழிக்கும் வேகத்தில் பலநூறு அழுக்குக் காகங்கள் வாணைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பது போலவும் இருந்தது.

நான் எதிர்ப்பக்கம் தலையைத் திருப்பிப் பார்த்தேன். இப்போது ஒரு கிராமத்தின் பச்சைப் பசேல் என்ற மரங்களின் தலைகள் தென்பட ஆரம்பித்திருந்தன. ஆனால் அது மிகத் தொலைவில் இருந்தது. குறுக்கே ஒரு வானம் விழுந்து கிடந்த மாதிரி செம்மண் சேற்று நிலம் தடையாக இருந்தது. இந்தப் பூமியைக் கடக்க முடியுமா?

இதால் போக முடியுமா? நான் கேட்டேன்.

இதால் யாருமே போனத்திலை. போனவர்கள் எல்லாம்... ஒரு இடைவெளி எடுத்து சிரித்துக் கொண்டே அங்கே பார் என்று ஒருவன் கையைக் காட்டினான். நான் அந்தத் திசையில் பார்வையைத் தொடரவிட்டேன்.

சேற்றின் மேலே நான்கு கால்களைத் தூக்கிப் பருத்துப் போய்க்கிடக்கும் ஒரு மானின் உடலை காகங்கள் வெறித்தனத்தோடு கிழித்துக் கொண்டிருந்தன.

அதுதான் மனிதர்களுக்கும் நடக்கும். உனக்குத் தெரியுமா? இந்தத் தெரு எங்கே இருக்கிறது என்று இன்னும் கொஞ்சம் தூரம் போனால் யாராலுமே கண்டுபிடிக்க முடியாது.

ஏன் அப்படி நடந்தது?

அவர்கள் அமைதியாக இருந்தார்கள்.

அம்மா சொன்னார் இந்தப் பக்கத்தால் போகலாம் என்று

உண்மைதான் ஒரேடியாகப் போய்விடலாம். ஒருவன் சிரித்தான்.

அது சிரிப்பதற்குரிய நிலமாக இருக்கவில்லை.

“எங்கட அம்மா பாட்டிக்குப் பிடித்த உளுந்து வடை வாங்கிக்கொண்டு வந்தவா. இண்டைக்கும் குடுக்க முடியாமல் போய்விடும் போல” என்று கவலைப் பட்டேன்.

ஏன் பாட்டியைப் பார்ப்பதற்கு ஆட்கள் யாருமில்லையா!

அது குடும்ப ரகசியம். நான் அமைதியாக இருந்தேன்.

கவலைப்படாதே பிணங்களை அகற்றுவதற்கு கூரிய அலகு கோடு நிறையக் காகங்கள் இருக்கின்றன. யாருக்கும் சிரமமில்லை தானே!

எனக்கு அப்போது ஒரு சந்தேகம் வந்தது.

அதெப்படி அந்த மானால் சகதியில் மிதக்க முடிகிறது. ஒரு இலையைப் போல அங்குமிங்கும் அசைய முடிகிறது. எப்படிப் புதையாமல் இருக்க முடிகிறது.

அவர்கள் சொன்னார்கள் தாமரை இல்லாத குளத்தில் எப்படி தாமரை வருகிறதோ அப்படிதான்.

அதெப்படி?

இது புத்தர் மிதித்த நிலம்.

எனக்கு பயத்தையும் மீறி வேடிக்கையாக இருந்தது. சிரிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. என்னை நீங்கள் அரசியல் பேசவைப்பீர்கள் போல கிடக்கிறது என்றேன்.

அதெப்படி

உங்களைப் பார்த்தால் மாரிகாலத் தவளை களைப் போல இருக்கிறது. தேர்தல் காலத்தில் வரும் அரசியல் வாதிகளைப் போல. உங்களிடம் நிறைய கட்டுக் கதைகள் இருக்கிறது அதுதான்.

அவர்கள் சட்டென அமைதியானார்கள். ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை. தமக்குள்ளே பார்வையில் பேசிக்கொண்டார்கள். அவர்களின் முகம் மாறிக் கொண்டிருந்தது. எனக்கு மறுபடியும் பயம் பரவத் தொடங்கியது. அவர்கள் நினைத்தால் உடனே இந்த சகதியில் என்னை புதைக்க முடியும். அவர்களில் யாரோ ஒருவர் முரட்டுத் தனமாக. என்னைப் படுக்கவைத்து ஏறி நின்றால் போதுமானது. சகதியில் புல்லுப் புதைவது போல புதிந்து போவேன். என்னைக் கறுப்புக் காகங்கள் குரூரமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அதோ அவர்களின் தனித்துத் தெரியும் விழித்த வெள்ளை விழிகளும். தொடர்ந்த இடைவெளியும் அந்த அமைதியும் அமானுசியம் நிறைந்தது.

நான் நடுக்கத்துடன் வேகமாக கோயிலை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தேன். அவர்கள் கைகளில் துப்பாக்கி இல்லை. தாமரைப்பூ தான் இருக்கிறது. திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமல் நடந்தேன். என் காதுகள் கூர்மையாக பின்பக்கம் திரும்பிக் கொண்டிருந்தன. ரகசியமாகத் பின்னால் வந்து தாக்கக்கூடும்.

கோயிலுக்கு வந்ததும் அம்மாவைக் கண்டு பிடித்து வீட்டுக்குப் போகலாம் என்று கட்டாயப்படுத்த ஆரம்பித்தேன்.

பாட்டியைப் பார்த்து விட்டுப் போகலாம்.

மறுபடியும் பார்ப்பதற்கு இந்தப் பக்கம் வருவமோ தெரியாது.

அதற்கு பிரதான வழி இருக்கிறது தானே! நீங்கள் சொன்னமாதிரி இந்தப் பக்கம் ஒன்றும் வழியில்லை. ஒரே சேறுதான் கிடக்கிறது.

அவர் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. “கிளியக்கா இங்க வாங்கோ. எத்தன மணிக்கு பஸ் வரும்?” அவரைக் கடந்து போன வயதான பெண்மணியிடம் கேட்டார். அவருடைய தலையெல்லாம் பரட்டையாக இருந்தது. பல்லெல்லாம் வெத்திலைக் காவி. சற்றுமுன் கூட அரைத்துக்கொண்டிருந்த வெற்றிலை பாக்கு மீந்த எச்சில் கடவாயில் வழிந்து கொண்டிருந்தது. நான் எட்டி நின்று கொண்டேன். அவர் தலையை மேலே உயர்த்தி தட்டுத் தடுமாறி சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

திருவிழாக் காலத்தில் பஸ் வரும். இன்றைக்கு நிச்சயம் பஸ் வரும். எனக்கு அதிர்ச்சி ஊட்டும் விதமாக அடுத்த கிராமத்துக்கு சிறிய பஸ் போய்த் திரும்பும் என்றும் சொன்னார்.

இல்லாத வீதியில் அதெப்படி சாத்தியம்.

“மகன் கொஞ்சம் பயப்படுறான்” என்று

அம்மா சொன்னார்

“ஏனாம். அதுதான் பெரிசா அரசாங்கம் வீதி போட்டு வைச்சிருக்கே! தம்பி இன்னும் பாக்கேல்லையா!”

“உங்களுக்குக் கண் கொஞ்சம் மங்கல் தான் போல” என்று சிரித்தேன்.

“ஓம் தம்பி வைத்தியர் வெள்ளிக்கிழமை வரச்சொல்லி இருக்கிறார்.”

“உங்களுக்கு மறதியும்தான் போல”

“இல்ல இல்ல அடுத்த வெள்ளிக் கிழமை.”

அம்மாவிடம் ரகசியமாகச் சொன்னேன் பைத்தியங்களின் பேச்சைக் கேட்ட வேண்டாம். நீங்களே பாருங்கள். எங்கே தெரு இருக்கிறது. வெறும் சேறுதான் இருக்கிறது.

பூசாரி கோயில் வாசலைப் பூட்டி விட்டு இரண்டு உரப்பையை தன் மகன்களிடம் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு எங்கள் பக்கம் வந்தார். வந்ததும் வராததுமாக சம்பந்தமில்லாமல் தமிழ் கடவுளுக்கு

தமிழ்ல தான் பூசை செய்ய வேணும் எண்ட வாதம் சரியோ பிழையோ என்று அம்மாவுடன் பேச்சைத் தொடுத்தார். சிலவேளை அதைப்பற்றி அவர்கள் நான் வர முன் கதைத்துக் கொண்டிருந்திருக்க முடியும்.

தமிழ் தெரியாத கடவுளிட்ட வேண்டுதல் செய்து என்ன பயன் ஐயா. கடவுளுக்குத் தமிழ் தெரிந்தால் பூசாரிகளுக்கு வேலையில்லை தானே! மந்திரங்களுக்கு மகிமை உண்டுதானே என்றார் ஐயர்.

நான் குறுக்கிட்டு சத்தமாகக் கேட்டேன் இந்தப் பக்கம் பஸ் வருமா அந்தப் பக்கம் போகுமா!

பஸ் வரும். போகும்.

ஆனால் தெரு இல்லையே!

அவர் சந்தேகமாகப் பார்த்தார். அரசாங்கம் போட்ட தெரு இருக்கிறது தானே!

வடிவாப் பாருங்கோ சேறு தெரியும்.

இல்லையில்ல. அவர்கள் தெருவைப்

புனரமைப்பதைப் பார்த்தேன். அவர் தொலைவுவரை கண்களால் நோட்டமிட்டார். அவர் முகத்தில் கொஞ்சம் சந்தேகம் வந்திருந்தது தெரிந்தது.

தெருவைக் கண்டுபிடிக்க மூக்குச்சாத்திரம் தான் பாக்கவேணும். நான் கேலிசெய்தபடி அம்மாவை கூட்டிக் கொண்டு கோயில் வளவை விட்டு வெளியில் வந்தேன்.

தொலைவில் இருந்து ஒரு பஸ் வந்து கொண்டிருந்தது. அதன் பிறகு இரண்டு சிறிய பஸ்கள் வந்தன. சத்தமிட்டுக் கொண்டே சனங்கள் அவசரமாக ஏறி இருக்கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். நான் சத்தம் போடாமல் அம்மாவின் பின்னால் நடக்க ஆரம்பித்தேன். அம்மா கடைசியில் நின்ற சிறிய பஸ்ஸில் ஏறினார். அது எதிர் கிராமத்துக்குப் போவதற்கானது. நான் இப்போதுவரை நின்று வாதடியதெல்லாம் பொய்த்துப் போய்விட்டதே என்ற அவமானம் என்னைப் போட்டுப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தது. குனிந்த தலையைக் குனிந்தபடியே இருந்தேன். கோயிலில் இருந்து பஸ் வெளிக்கிட்டதும் எங்காவது புதைந்து போய்விடுமோ என்று எனக்குப் பயம் இருந்தது. சொன்னால் நம்ப மாட்டீர்கள்.

பஸ் இன்னும் புதையாமல் சேற்றுக்கு மேலால் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

நூல்
நமது வரலாற்றை நாங்கள் தான் ஆவணப்படுத்த வேண்டும் ஆசிரியர் : தி.கோபிநாத வெளியீடு : ஜீவநதி விலை : 400/-

நூல்
தேன்மொழி இதழ்த் தொகுப்பு தொகுப்பும் பதிப்பு : தி.கோபிநாத க.பரணீதரன். ந.பிரபாகர் வெளியீடு : ஜீவநதி விலை : 300/-

நூல்
மழலை ஓவியங்கள் ஆசிரியர் : த.அஜந்தகுமார் வெளியீடு : ஜீவநதி விலை : 100/-

மெல்லைத் தமிழ் இனி

மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் என ஒரு அறிவிலி சொன்னான் எனக் கூறிய பாரதி அத்தகைய நிலை ஏற்படாதெனவும் அவ்வாறு ஆகாதிருக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தி எழுதிய கவிதைக்கு நூற்றாண்டு வயதாகிவிட்டது. இன்னமும் தமிழ் அழியும் மொழிகளின் பட்டியலில் இருக்கும் அவலம் நீடித்தபடி தான். தமிழ் முழக்கம் செய்தபடியே அதனைப் பேண உருப்படியான எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளாத மேட்டுக் குடிகள் மேலாதிக்க நாட்டத்தால் ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கு ஆட்பட்டு தமிழின் வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் பண்ணுவதால் இந்த அவலநிலை.

ஒரு மொழி மக்களுக்கு அவசியப்படும் வரை எவராலும் அதனை அழித்துவிட இயலாது. உழைக்கும் சாமான்ய மக்களிடம் அந்த மொழி ஊடாடியபடி வாழும். ஆயினும் வளர்ச்சியை எட்டத் தவறி உள்ளூர் ஏற்பட்டு வரும் சிதைவுகளைக் கண்டுகொள்ளாது இருக்கும்போது மெல்ல மெல்ல மருவி மேலாதிக்க மொழிகளின் நிழலுருக்களாக மாற வேண்டி ஏற்படும் அல்லவா?

அவ்வகையில் ஆகும்படியான போக்கு வளர்ந்து வருவதென்னவோ உண்மைதான். நேரடியாக மொழித் திணிப்பு - பெளத்த சிங்களப் பேரினவாத அச்சுறுத்தல் என்பன இருக்கும்போது மக்களிடையே விழிப்புணர்வு மேலோங்கும்; அழிவைத் தடுக்க முற்படும் நடவடிக்கைகளும் நிதர்சனமாகும். ஜனநாயக விட்டுக்கொடுப்போடு ஊடுருவும் மென்போக்கு மேலாதிக்கவாதிகளது செயலொழுங்குகள் தான் உண்மையில் ஆபத்தானவை. இந்த இரு வழி அணுகு முறைகளும் மாறிமாறி ஏற்பட்டவாறு தமிழின் அழிவுக்கான எல்லையை நெருங்கத் தொடங்குகிறோம் என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்தியபடி உள்ளது.

இதனைத் தடுத்து விடுதலையைச் சாத்தியமாக்கி உரிமைகளைப் பெற்றவர்களாகவும் எமது வாழ்வாதாரத்தைப் பேணி விருத்தி செய்ய வல்லவர்களாகவும் அதன் வாயிலாக மொழி வளர்ச்சியைச் சாத்தியமாக்க ஏற்புடையவர்களாகவும் ஆக இயலாத நம்பிக்கையினத்தின் அடிப்படை என்ன? விடுதலையை எவ்வாறு வென்றெடுக்க இயலும் என்ற பாதையைக் கண்டறிவதற்கான சரியான கருத்தியல் தெளிவு எம்மத்தியில் இல்லாது இருப்பது சார்ந்தது

இப்பிரச்சினை. நூற்றாண்டுகளின் முன்னே சரியான கருத்தியல் தளம் தமிழ் சமூகத்திடம் கருக்கட்டி இருந்தது. அதனை வெளிப்படுத்திய இரு ஆளுமைகள் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி, சிந்தனைச் சிற்பி சிங்காரவேலர். பாரதி இளமையில் மறைந்து போனாலும் அவரது தாக்கம் தமிழ் சமூகத்தில் இழையோடி வந்தது. ஆயினும் அவருக்கான அதே பரிமாணத்தோடு தொடர இயலவில்லை. இந்தியச் சமூகத்தின் பிராமணிய மேலாதிக்கம் இந்தியத் தேசியத்தை பிராமண தேசியமாக வடிவமைத்தமையால் அதற்கெதிரான விடுதலைச் சக்திகள் எதிர் தேசியத்தை வடிவமைக்கும் எதிர்ப்பு அரசியலைத் தெரிவு செய்ய ஆற்றுப்படுத்தப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. விடுதலை அரசியலை அதற்குரிய பன்முகப் பரிமாணத்தோடு முன்னெடுத்திருக்க வேண்டிய இலங்கை - இந்திய மார்க்சியர்கள் மார்க்சியத்தை வர்க்கவாதமாக புரிந்து கொண்ட நடவடிக்கையில் எல்லைப்பட்டு நின்றனர். அவ்வாறன்றி சாதிச்சமூக வாழ்முறைக்கான கருத்தியல் தெளிவுடன் மார்க்சியத்தை உள்வாங்கிப் பிரயோகிக்க முனைந்த சிங்காரவேலர் இந்தியாவின் முதல் கொம்யூனிஸ்ட் ஆளுமையாக கொண்டாடப்படுகிறார்; இருப்பினும் அவரது முழுமைப்பட்ட கருத்தியல் தெளிவுடன் மார்க்சியம் இங்கே புரிதல் கொள்ளப்பட்டு பிரயோகிக்க வரும் முற்படவில்லை.

இத்தகைய கருத்தியல் தெளிவின்ம இன்னமும் நீடித்தபடிதான். சாதி - இனத்துவ அரசியல்கள் முடக்குவாத அடையாள அரசியல் செல்நெறியில் இருந்தபோது அன்றைய மார்க்சியர்கள் வர்க்கவாதப் புரிதலோடு இருந்தது ஒருவகை "எதிர்ப்பு அரசியல்". இன்று இன்னொரு முனைக்குச் சென்று இனவாத, சதிவாத அடையாள அரசியல் வடிவங்களைத் துரிதப்பட உதவி அவற்றின் தீர்வை எட்டிவிட்டால் பின்னர் வர்க்கப் போராட்டம் அரசுக்கு வரும் எனக் கற்பனை பண்ணுகின்றனர். வர்க்க அரசியல் செல்நெறி மாற்றம் பெற்று சாதி-தேசம் சார்ந்த முழுச் சமூகத் தொகுதிகளது விடுதலை ஊடாக சமத்துவ சமூகத்தை வென்றெடுக்க வேண்டியுள்ள திணை அரசியல் வடிவம் ஒன்று கண்டறியப்பட வேண்டிய அவசியம் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. அதனைச் சாதிவாத, இனவாத அடையாள அரசியல் சாத்தியப்படுத்தாது, வர்க்கப்பார்வை உடைய மார்க்சிய வழிகாட்டலுடனான திணை அரசியலுக்கு உரிய வடிவம் தனிவகையானது.

திணை அரசிலுக்கான கருத்தியல் தளத்தை பாரதியிடமும் சிங்காரவேலரிடமும் காண இயலும். விடுதலையைப் பிளவுபடா வண்ணம் அனைத்துப் பரிமாணங்களுடனும் இணைத்து வெளிப்படுத்தும் பண்பை உடையது அது. சிங்காரவேலர் லட்சுமி நரசு உடன் இணைந்து பெளத்த நாட்டத்தை வெளிப்படுத்தியவர். இவர்களது அந்தப் பெளத்தம் பற்றி பாரதிக்கும் பெரு மதிப்பு இருந்தது. தொடர் தேடலில் விடுதலைக்கான மார்க்கம் மார்க்சியம் என வளர்ந்து சிங்காரவேலர்

செயற்பட்டு வந்தார். அதற்கான முதற்படி நிலையில் பாரதியின் மறைவு ஏற்பட்டது.

இன்று இலங்கையில் தமிழ் தேசியம் வெறும் எதிர்ப்பு அரசியலில் மக்கள் விடுதலையைத் தூரப் படுத்துவதைப் போல இந்தியாவில் தலித்தியவாத அடையாள அரசியல் அர்த்தமற்ற போர்க்களங்களில் மக்கள் சக்தியை விரயமாக்கியவாறு உள்ளது. பெரியாரியமும் அம்பேத்கரியமுமே இந்திய மார்க்சியங்கள் எனக் கூறி சாதிப்பிரச்சினையைச் சாதிவாத அணுகுமுறையில் தீர்த்து விட்டு வர்க்கப்போராட்டத்தை வரவேற்க காத்திருக்கின்றனர் இந்திய மார்க்சியர்கள். சாதியத் தகர்ப்பு அரசியலுக்கான மார்க்சிய வேலைத் திட்டம் வேறானது. பெரியார், அம்பேத்கர் ஆகியோரது வழிமுறைகள் சாதிவாதம் வலுப்பெற இடமளிப்பனவே அன்றி சாதிவாழ் முறையைத் தகர்க்க உதவுவன அல்ல. தவறான கருத்தியலோடு போராடிய அவர்களையும் ஐக்கியப்படுத்தி சரியான போராட்ட மார்க்கத்தைக் கண்டடைய முற்பட வேண்டுமே அல்லாது அதே தடத்தில் தொடர இயலாது.

தூரதீர்ஷ்டவசமாக அத்தகைய தவறான திசையில்லாத வரலாறு தொடர்கிறது. உலகின் கடைசி ஏகாதிபத்தியமாக இந்தியா இருக்கப்போகிறது என்பதற்கு இது கட்டியம் கூறுகிற விடயம். சாதியத்தைப் பிராமணியத்தால் காக்க இனி இயலாது. அது அம்பலப் பட்ட கருத்தியல். பெரியாரியத்தையும் அம்பேத்கரியத்தையும் இன்று இந்துத்துவ்வாத சக்திகள் அதன் பொருட்டு பயன்படுத்துகின்றனர். எப்படி, சாதியத்தைப் பெரியாரியமும் அம்பேத்கரியமும் பாதுகாக்க ஏற்றதாக இந்துத்துவ வாதிகளால் பயன்படுத்த இயலுமா?

அவர்கள் வலிந்து உருவாக்கும் போர்க்களங்கள் இந்துமத எதிர்ப்பாக பெரியாரிய - அம்பேத்கரிய வாதங்களால் முன்னெடுக்கப்படும்போது சாதிவாதம் வலுப்பெறாமல் வேறென்னவாகும்?

இதற்கு மாறாக பாரதியின் கருத்தியல் எவ்வகையில் அமைந்தது? அதனைக் கண்டு கொள்ளாத விலகல் எத்தகையது? பாரதியை நிராகரித்து பெரியார் முன்னிறுத்தப்பட்டது போன்று அயோத்திதாசரும் அரங்குக்கு கொண்டுவரப்பட்டார். பாரதி பிறந்தபோது தனது சமூக செயற்பாட்டைத் தொடங்கியவர் அயோத்திதாசர். பாரதி மறைவுக்கு ஏழு வருடங்களுக்கு முன்னர் அவரது மறைவு ஏற்பட்டது. சிங்காரவேலர், நட்சுமிநரசு ஆகியோரது பௌத்தத்தை கவனம் கொண்ட பாரதி, தனது ஆதரவாளர்களுடன் பௌத்தத்தைத் தழுவி அயோத்திதாசர் பற்றி எதுவும் கூறியதில்லை.

அயோத்திதாசரும் கூட பாரதி பற்றி எங்கும் கூறவில்லை. சாதிமுறைக்கு எதிரான விட்டுக்கொடுப்பற்ற போர்க்குணத்தை இருவரும் கொண்டிருந்தனர். அப்படி இருக்கத் தனக்கு ஒத்தாசை உடைய மற்றவரை பற்றி எதுவும் கூறாது விட்டது ஏன்? அந்த ஒரு விடயத்தில் ஒத்த குணம் இருந்தாலும் சாதியத் தகர்ப்புக்கான வழிமுறையில் இருவரும் வேறுபட்டு இருந்தனர். அது அடிப்படை வேறுபாடு. இந்திய விடுதலை எட்டப்படாமல் சாதியத் தகர்ப்பு சாத்தியமில்லை என்பது பாரதி நிலைப்பாடு; இந்திய சுதந்திரம் பிராமண மேலாதிக்கத்துக்கானது என்றவகையில் பிரித்தானியர் ஆட்சி நீடிக்க வேண்டும் என்பது அயோத்திதாசரது அபிப்பிராயம். இந்த நிலைப்பாடுகளுக்காக ஒருவரை ஒருவர் தாக்க

முற்பட்டால் சாதியத் தகர்ப்பு எனும் தமது அடிப்படையான மற்ற விடயத்துக்குப் பங்கம் ஏற்படும் என்பதாலேயே ஒருவரை மற்றவர் எவ்வகையிலும் கூறாது தவிர்த்தனர். ஒருவரை மரியாதையின் பாற்பட்ட விடயம் இந்த தவிர்ப்பு (இருட்டடிப்பு).

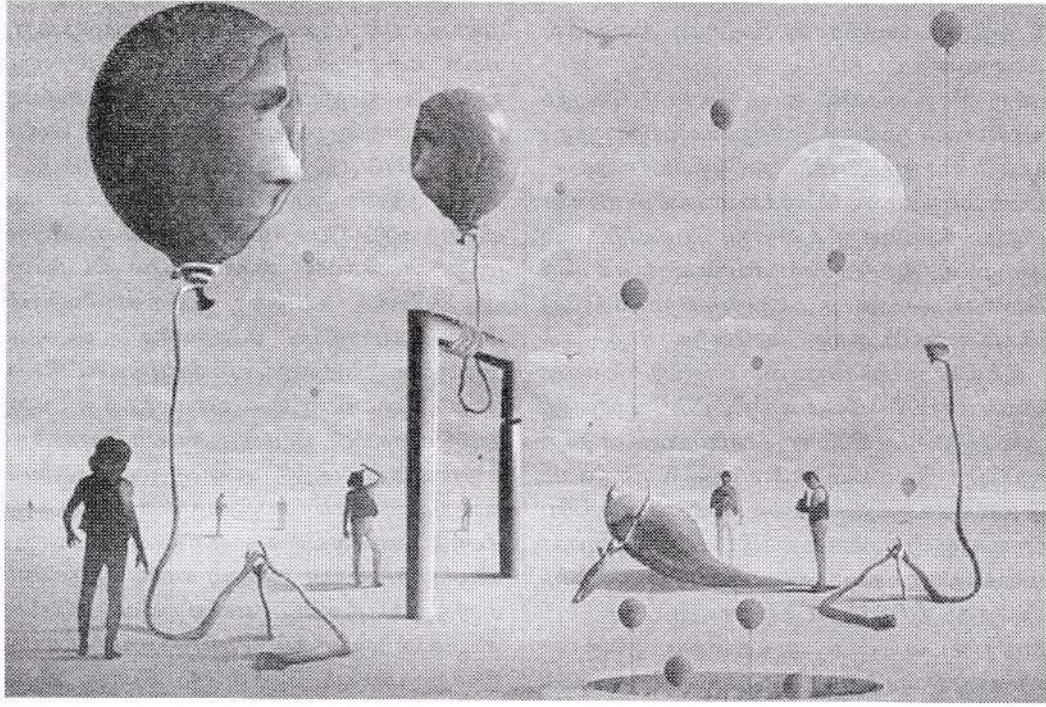
இன்றைய நம்பிக்கையினமான தழுவில் இந்த விடயத்தைப் பேச முற்பட்டமைக்கு காரணம் டிசம்பர் மாத “காலச்சுவடு” சஞ்சிகையில் ஸ்டாலின் ராஜாங்கம் எழுதியிருந்த கட்டுரை ஒன்றினாலேதான். “பாட்டுப் பிரசங்கி பாரதியும் பட்டணத்துப் பட்டலரும்” என்ற அந்தக்கட்டுரை வழக்கமான எரிந்த கட்சி - எரியாத கட்சி எனும் நிலைப்பாட்டில் விவகாரத்தை அணுகவில்லை. ராஜ்கௌதமன், ப. மருதநாயகம் போன்றோர் பாரதிக்கு எதிராக அயோத்திதாசரை முன்னிறுத்துவதை எடுத்துக் காட்டி, அவர்கள் கருதுவதுபோல இருவரும் பரஸ்பரம் கண்டுகொள்ளவில்லை எனக்கூற இயலாது எனக் காட்டி யிருந்தார். எப்படி மறைமுகமாக இருவரும் மற்றவரை மறுத்துரைத்தனர் என்பதனை எடுத்துக்காட்டும் ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், “ஈனப்பறையர்” என பாரதி கட்டுவது இன்று பலரும் சொல்வது போல இழிவு படுத்தும் பொருளில் இல்லை எனக் காட்டுவார். இழிவான அவர்களது வாழ்நிலை தகர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற கரிசனையே பாரதிக்கு உரியது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டிய அதேவேளை அதன்பொருட்டே அயோத்திதாசர் மறைமுகமாக (தவறான புரிதலுடன்) பாரதியை தாக்கிவந்தார் என்பதையும் காட்டியுள்ளார்.

ஒரு நம்பிக்கை ஒளியை இதன்வழி ஸ்டாலின் ராஜாங்கம் காட்டி இருந்தார். அதேவேளை, அந்தக் கட்டுரையின் அடிப்படையே அவ்வாறு தவறான புரிதல் அயோத்திதாசரிடம் இருப்பதற்கான காரணத்தை வெளிப்படுத்தி அவர் பக்கத்தை நியாயப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ள பலவீனத்தை உடையதாகும். பாரதி பிறப்பால் பிராமணர் என்பதனாலேயே அவரை எதிரி எனச் சித்திரிப்பதை நிராகரிக்கும் ஒருவரே தலித் என்பதற்காகவே ஒரு தவறை “கரிசனையோடு” கடந்து போக வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது நியாயமற்றது.

இங்கு கட்சிகட்டுவது அல்ல பிரச்சினை. பாரதியிடமும் தவறுகள் இருந்தன. சிறையில் இருந்து விடுதலை கோரி எழுதிய கடிதத்தில் “ஒரு பிராமணராக இங்குள்ள உணவு முறை ஒத்துவரவில்லை” என எழுதிய மிக மோசமான தவறு இருந்தது. இந்தப் பலவீனத்துக்காக அவரது ஏனைய பங்களிப்பை எப்படி ஒதுக்க இயலாதோ அவ்வாறே அயோத்திதாசரின் மகத்தான பங்களிப்புக்காக அவரிடம் ஏற்பட்ட ஏதாயினும் தவறுகளை மூடி மறைக்க முற்பட வேண்டியதும் இல்லை.

பிரதான விடயம் எமது எதிர்காலத்தை வலுவுள்ளதாக கட்டி எழுப்ப ஏற்ற கருத்தியல் பாரதியிடம் எப்படி ஏற்பட்டது, எவ்வடிவில் அது வெளிப்பட்டது என்பவற்றைக் கண்டறிவதாகும்.

சிங்காரவேலர் விருத்தி செய்த அந்தக் கருத்தியல் பின்னர் ஏன் மார்க்சியர்களால் கவனம் பெறாமல் போனது, அதனால் ஏற்பட்ட பாதகங்கள் என்ன, எமக்கான மார்க்சியப் பிரயோகம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதாக அமைய வேண்டும். இத்தகைய தேடலின் தொடக்கம் ஆங்காங்கே ஏற்பட்டு வருவது நம்பிக்கையைத் தரவல்லதுதான்!

ஆயிரத்தில் ஒருவன்

மூதூர் மொகமட் ராபி

சூனக்கூட்டம் அதிகமில்லாத ஒரு நண்பகல் வேளையில் ஓர் அஞ்சல் அலுவலகத்திற்குள் நுழைந்து கடிதமொன்றை பதிவுத்தபாலில் சேர்த்துவிட்டு வெளியில் வருவதற்கு ஆகக்கூடினால் உங்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் ஆகும்?

அதேயளவு நேரம்தான் எனக்கும் ஆனது. ஆனால் அதற்குள் அஞ்சலக வாசலில் நிறுத்தியிருந்த மோட்டார் சைக்கிள் மாயமாகி விட்டிருந்தது.

இன்னும் அரைமணி நேரத்தில் அலுவலகத்திற்கு திரும்பியாக வேண்டும். வேலை முடிந்ததும் மகனை டியூஷன் வகுப்புக்கு கூட்டிச்செல்ல வேண்டும். ஆஸ்பத்திரியில் நர்ஸாக வேலை செய்யும் மகளுக்கு இரவுச் சாப்பாடு கொண்டு போகவும் வேண்டும். அந்த பைக்கை நம்பி இன்னும் ஆயிரத்தெட்டு வேலைகள் உள்ளதே.

ஆண்டவனே.. நான் என்ன செய்வேன்?

வழியில் இடைஞ்சலாக இருந்ததற்காக யாராவது தள்ளிக் கொண்டுபோய் பக்கத்தில் எங்காவது நிறுத்தி வைத்திருப்பார்களா என்ற சந்தேகத்தில் சுற்றிலும் பார்த்தேன். மஹலம்.. கிடையாது. என்னைத் தெரிந்தவர்கள் யாராவது வேடிக்கைக்காக ஓளித்து வைத்திருப்பார்களா என்றால் அப்படியெல்லாம் பகிடி விளையாடக் கூடியவர்கள் யாரும் இந்த இடத்தில் எனக்கில்லை.

இத்தனை காலத்திற்கும் ஒருதடவை கூட இப்படி ஆனதில்லை.

காரணம் அந்த மோட்டார் சைக்கிளை வாங்கிய நாளிலிருந்து கடைத்தெரு, ஆஸ்பத்திரி, பொதுச்சந்தை மற்றும் கோயில் திருவிழா என்று அதை எங்கே நிறுத்தினாலும் மறக்காமல் உடனடியாக ஹேண்டிலை லொக் செய்துவிடுவேன். சைக்கிள் பார்க்குகளில் "தயவுசெய்து ஹேண்டில் லொக் பண்ணாதீங்கய்யா..

இனி வற்ற பைக்குகளை அட்ஜஸ்ட் பண்ண கஷ்டம்" என்ற கெஞ்சல்களுக்குக்கூட மசிவது கிடையாது.

இவ்வளவு ஏன், இரவில் பைக்கை வீட்டுக்குள்ளே கொண்டுபோய் நிறுத்தி வைக்கும்போது கூட என்னுடைய கை தானாகவே இயங்கி ஹேண்டிலை லொக் செய்து விடுமென்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்.

அப்படிப்பட்ட விடாக்கண்டன் நான் ஒருநாளும் இல்லாத திருநாளாய் இன்றைக்கு மாத்திரம் மறந்ததை என்னவென்று சொல்வது?

முன்னாலிருந்த வேப்பமரத்தின் கீழ் ஒரு முச்சக்கரி நின்றிருந்தது. காதில் இயர்போனை செருகியிருந்த இளைஞன் ஒருவன் அதற்குள்ளே சாய்ந்தபடி அமர்ந்திருந்தான். சிலவேளை அவனுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம் என்ற நப்பாசையில் பைக்கின் விபரத்தைச் சொல்லிக் கேட்டேன்.

"நீலக்கலர் சீடி டவுனா..?"

"ஓம் தம்பீ!"

"ப்ளாஸ்டிக் மட்காட்தானே?"

"ஓமோம்.. அதேதான்.. பாத்தியா தம்பி?"

என்றேன் நம்பிக்கையுடன்.

"இல்லய்யா.. இப்ப கொஞ்ச முதல்தான் வந்து ஆட்டோவ பார்க் பண்ணின நான்" என்று அலட்சியமாக சொல்லிவிட்டு மீண்டும் சினிமாப்பாடலை ரசிக்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

அவனைக் கொல்லும் கோபம் வந்தது.

அங்கே நின்றிருந்த வேறு சிலரிடமும் விசாரித்து நம்பிக்கையிழந்த பின் பிரதான வீதிக்கு நடந்து வந்தேன். வெய்யில் மண்டையைப் பதம் பார்க்கத்தொடங்கியிருந்தது. அருகிலுள்ள அஞ்சலக நாற்சந்திக்கு வந்து சேர்ந்ததும் சிறிது தாமதித்து என்னுடைய பைக் எங்காவது தென்படுகின்றதா என்று நாற்புறமும் பார்த்தேன். கார்,

பஸ்கள், லொறிகள், முச்சக்கரிகள், ஸ்கூட்டிகள் என்று எத்தனையோ வாகனங்கள் அந்த நாற்சந்தியை இரைச்சலுடன் கடந்து சென்றுகொண்டிருந்தன.

என்னுடைய பைக்கை மட்டும் காணவில்லை. மதியவேளை என்பதால் சற்றுத் தள்ளியிருந்த சாப்பாட்டுக்கடையின் முன்பலவிதமான பைக்குகள் இங்குமங்குமாக நின்றுகொண்டிருந்தன. அவற்றை நிறுத்திவிட்டுச் சென்றவர்களின் அவசரமும் பரபரப்பும் அவை நிறுத்தப்பட்ட ஒழுங்கின்மையில் தெரிந்தது. அவற்றுள் என்னுடையதைப் போன்ற நீலநிற ஹீரோ ஹொண்டா சீடி டோன் பைக்குகளும் இருந்தன. ஆனால் என்னுடைய பைக் மட்டும் இருக்கவில்லை. ஆயிரம் பைக்குகள் இருந்தாலும் என்னுடையதை மட்டும் நான் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே கண்டுபிடித்து விடுவேன்.

நான் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே ஒருவன் பைக்கில் வந்திருக்கினான். எஞ்சினை நிறுத்தி பைக்கை லைட் ஸ்டாண்டில் போட்டதுதான் தாமதம் திறப்பைக்கூட எடுக்காமல் கடைக்குள் நுழைந்து மறைந்தான். இப்படியானவனுடைய பைக்குகளெல்லாம் அப்படியே இருக்க என்னுடையதைத் தானா சனியன்கள் எடுக்க வேண்டும்.

பழைய ஆங்கிலப்படங்களிலும் சில தமிழ் படங்களிலும் முன்பெல்லாம் தவறாமல் ஒரு காட்சி வரும். கதாநாயகன் வில்லனைத் துரத்திக்கொண்டு வரும் போது சொல்லி வைத்ததுபோல யாரோ ஒருவன் பைக்கை வீதியோரமாக நிறுத்திவிட்டு சிறுநீர் கழித்துக்கொண்டிருப்பான். திறப்பையும் பைக்கில் விட்டு வைத்திருப்பான். உடனே கதாநாயகன் அதை எடுத்துக்கொண்டு...

சரி அதைவிடுங்கள், என்னுடைய பைக்கை யாராவது திருடியிருந்தால் நிச்சயம் அதை அவனால் அதிக தூரத்திற்கு கொண்டு சென்றிருக்க முடியாது. காரணம் திருட்டுத் திறப்பைப் போட்டு ஸ்டார்ட் செய்திருந்தால் அதன் இயந்திர ஒலி எனக்கு நிச்சயம் கேட்டிருக்கும். தவிர, என்னுடைய பைக் ஒன்றும் கிக்கரை உதைத்ததும் உடனடியாக ஸ்டார்ட் வந்துவிடும் பிராணியுமல்ல.

அதற்கென்று எனக்கு மட்டுமே தெரிந்த ஒரு பிரத்தியேக பாணி உதை உண்டு. அதற்கு மட்டும்தான் ஸ்டார்ட் ஆகும். ஆகவே அதைத்திருடியவன் தள்ளிக் கொண்டு சென்று அருகில் எங்காவது வைத்திருந்தால் தான் உண்டு. எதுவாக இருந்தாலும் இனிமேல் தாமதிப்பதில் பலனில்லை என்பதைப் புரிந்து பொலீசுக்குப் போக முடிவெடுத்தேன்.

தூரத்தில் கந்தளாய் செல்லும் பஸ் ஒன்று வருவது தெரிந்தது. அதிலேறினால் பிரதான பொலீஸ் நிலையத்திற்கு முன்னால் போய் இறங்கலாம் என்பதால் வேறு எதையும் யோசிக்காமல் அதை நிறுத்தி முன்புற மிதிபலகையில் தொற்றிக்கொண்டேன். இறங்குவதற்குச் சுவமமாக பஸ் சாரதிக்கு அருகாமையில் வீதியை முன் நோக்கிப் பார்த்தபடி நின்று கொண்டேன். கண்டக்டர், "ஃபுட் போட் கட்டிய உட நகிண்ட்" என்று கூறியவாறு டிக்கட் கிழிப்பதற்காக அருகில் வந்தான். அதற்குள் பஸ் ஹாபர் பொலீஸ் சுற்றுவளைவில் திரும்பி உள்துறைமுக வீதிக்கு வந்து நின்றது.

அப்போதுதான் அந்தக் காட்சி என் கண்ணில் பட்டது.

துறைமுக பொலீஸ் நிலையத்திற்கு அணித்தாக நீண்டு செல்லும் கடலோரச்சாலையின் இடதுபுறமாக நூறு மீற்றர் தொலைவில் ஒருவன் வலது முழங்கையில் ஹெல்மெட்டைக் கொழுவியபடி மோட்டார் சைக்கி ளொன்றைத் தள்ளியபடி சென்று கொண்டிருந்தான்.

அடுத்தகணம் பஸ்ஸை விட்டு சட்டென இறங்கி விட்டேன்.

பைக்கின் பின்புறத்தில் தெரியும் மஞ்சள் நிற இலக்கத் தகட்டை உற்றுப்பார்த்தேன். EP MY 3467 சந்தேகமேயில்லை. அது என்னுடையதேதான். முதன் முதலாக ஒரு பைக் திருடனை கண்ணெதிரே பார்த்ததில் பதற்றமானது எனக்கு. ஆனாலும் உடனடியாக என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. உத்தேசம் எதுவுமின்றி என்னுடைய பைக்கைத் தள்ளிச் சென்று கொண்டிருக்கும் அந்த இளைஞனைப் பின்தொடர ஆரம்பித்தேன்.

அவன் இருபத்தைந்து வயது மதிக்கத்தக்க சராசரிக்கும் சற்று உயரமான இளைஞன். தலைமுடியை மண்டையின் வெண்ணிறத்தோல் ஊடுதெரியுமளவுக்கு குட்டையாக வெட்டியிருந்தான். கருநீல நிறத்தில் அகலமான குறுக்குக்கோடுகள் கொண்ட இளநீல டீ சேர்ட்டும் கருமை நிறத்தில் விளையாட்டு வீரர்களின் நீள்காற் சட்டையும் காலில் ரப்பர் செருப்புகளும் அணிந்திருந்தான்.

அவனுடைய தோரணையைப் பார்த்தால் திருடனென்று சொல்லவே முடியாது. திருடிச்செல்லும் ஒருவனிடம் யாராவது பார்த்து விடுவார்களோ என்ற தயக்கமும் எங்காவது அகப்பட்டு விடுவோமோ என்ற அச்சமுமிருக்கும். ஆனால் இவனோ அப்படியான எந்தக் குற்றவுணர்வும் இல்லாமல் ஏதோ வழியில் பெற்றோல் தீர்ந்துவிட்ட தன்னுடைய சொந்த பைக்கை எடுத்துச் செல்லுவது போல தன்பாட்டுக்கு அதைத் தள்ளிச் சென்றுகொண்டிருந்தான்.

இவனிடமிருந்து பைக்கை எப்படி மீட்பது? பார்ப்பதற்கு வேறு புதிதாகப் பயிற்சியளிக்கப் பட்ட ஒரு படையினனைப் போல தோற்றமளித்த காரணத்தால் பைக்கை உரிமைகோருவதற்கும் தயக்கமாக இருந்தது. அடித்துக்கிடித்து விட்டானென்றால்..? திரும்பி வேகமாக நடந்துபோய் ஹாபர் பொலீசில் போய் சொல்வோமா என்றுகூட யோசித்தேன். ஆனால் அவர்கள் அதை இதையெல்லாம் எழுதி புறப்பட்டு வருவதற்குள் இவன் எங்காவது மறைந்து விட்டால்..?

அவனுடைய பிடரிப்பகுதியிலிருந்து வியர்வை பெருக்கெடுத்து டீ சேர்ட்டை நனைத்துக் கொண்டிருந்தது. உண்மையில் இவனொரு படைவீரனாக இருந்தால் எதற்காக இன்னொருவருடைய மோட்டார் சைக்கிளைத் இப்படி வேர்க்க விறுவிறுக்கத் தள்ளிச் செல்கின்றான்..? சரி, அப்படி அதை எங்குதான் கொண்டு செல்கின்றான் என்று பார்ப்போமே என்ற அசந்தர்ப்ப ஆவலும் உண்டானது.

இப்படியே யோசித்தபடி சமூகசேவைகள் திணைக்களம், மாகாணசபை செயலகத்தையெல்லாம் தாண்டி பழைய எலிபண்ட் ஹவுஸ் வரைக்கும் வந்து விட்டிருந்தேன். ஒரு கட்டத்தில் இனிமேலும் இப்படியே சென்றுகொண்டிருக்க முடியாது என்பதால் நடையைச் சற்று எட்டிப்போட்டேன். அவனுக்கும் எனக்குமிடையிலான தூரம் குறைந்து சிறிதுநேரத்தில் கையை முழுதாக நீட்டினால் தொட்டுவிடக்கூடியளவுக்கு அவனை நெருங்கியும் விட்டிருந்தேன். இத்தனைக்கும் அவன்

ஒருதடவை கூட பின்னால் திரும்பிப் பார்க்காமல், “பைக்கைத் தள்ளிச் செல்வதே என் கடன்” என்பது போல எதையும் கவனிக்காமல் நடந்து கொண்டேயிருந்தான்.

அவனைப் பார்த்தவாரே பக்கவாட்டில் வந்துவிட்டேன். இனி அவனைத் தாண்டினால்தான் முகத்தைப் பார்க்க முடியும் என்பதால் அவனை முந்திச் செல்ல முயன்றேன். அப்போதுதான் அவன் என்னை முதன் முதலாகத் திரும்பிப் பார்த்தான். ஆனால் எதுவுமே கேட்கவில்லை. நானும் எதுவும் பேசாமல் அவன் முகத்தைப் பார்த்தவாறு விடாமல் கூடவே நடந்தேன். அவனுடைய முகத்தில் ஒரு சிறு புன்னகை தோன்றி மறைய அது ஒரு குழந்தையின் இளநகை போல கள்ளங்கபடமின்றி இருந்தது. இவ்வளவு அப்பாவியாக தோற்றமளிப்பவனால் எப்படி திருடுவதற்கு முடிந்தது என்று குழப்பமாக இருந்தது.

இரண்டொரு தடவை பக்கவாட்டில் திரும்பி என்னைப் பார்த்தபடியே வந்தவன், “என்ன விடயம்?” என்பது போல தலையை அசைத்து முகபாவனையால் வினவினான். நான் கையிலிருந்த பைக் திறப்பைத் தூக்கிக் காண்பித்தேன்.

அதைப் பார்த்ததும் என்ன நினைத்தானோ சட்டென நடப்பதை நிற்பாட்டி பைக்கை ஸ்டாண்டில் நிறுத்திவிட்டு இடுப்பிலே இருகைகளையும் வைத்துக் கொண்டு நிமிர்ந்து நின்றான். அவன் நின்ற தோரணை எனக்கு இலேசான கிலியைத் தரவே சிறிது பின்வாங்கினேன்.

என்னுடைய மோட்டார் சைக்கிளைத் சுட்டு விரலால் தொட்டு பின்பு அதே விரலால் என்னைக் காண்பித்து சைகையால் ஏதோ கேட்டான். எனக்கு எதுவும் புரியவில்லை. அதற்கிடையில் அந்த வீதிவழியாக வாகனத்திலும் கால்நடையிலும் கடந்து சென்றவர்கள் எங்கள் இருவரையும் வேடிக்கை பார்த்தபடி சென்றார்கள். நான் மறுபடியும் அவனிடம் திறப்பைக் காண்பித்தேன்.

அவன் மீண்டும் முன்பு போலவே சைகை செய்து கேட்டான். இந்தமுறை எனக்கு அவன் “பைக் உங்களுடையதா?” என்று கேட்கின்றான் என்பது புரிந்து விட்டது.

சிறிது பயந்தபடியே ஆமாம் என்பது போல தலையாட்டினேன்.

உடனே அவன் “இதோ எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்!” என்று இலக்கிய நாடகங்களில் வரும் சுதாபாத்திரம் போல ஒருவிதமாய் தன் இருகைகளையும் அகலமாய் விரித்துக்காண்பித்து விட்டு விலகி நின்றான். பயத்தையும் மீறி எனக்கு இலேசான சிரிப்பும் வந்து விட்டது. ஆனாலும் அவன் இன்னும் நிற்பாட்டப் பட்டிருக்கும் என்னுடைய பைக்கின் பின்புறமாக நின்ற போனில் ஏதோ சிங்களத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தான்.

அதனால் நான் பயத்தில் தயங்கி நின்றது கொண்டிருந்தேன். பின்பு எப்படியோ பைக் கிடைத்தால் போதும் என்று தீர்மானித்து அவனைச் சுற்றிக்கொண்டு பைக்கை நெருங்கி பைக்கில் ஏறிக்கொண்டு திறப்பைச் செருகியதுதான் தாமதம்.

“கரீரீ...க் க்ராராரா...க்” என்று தார்வீதியில் டயர்கள் தாறுமாறாக உரசும் சப்தம் என் காதைச் செவிடாக்கியது.

நான் சுதாரிப்பதற்குள் வெள்ளை நிற வேள் ஒன்று எங்களிருவரையும் கடந்து முன்னால்போய் நிற்க அடுத்த கணம் வெண்ணிற ஆடையணிந்த நான்கைந்து

பேர் கதவுகளைத் திறந்துகொண்டு இறங்கி என்னை நோக்கி ஓடிவந்தார்கள். நான் பயத்தில் சட்டென்று தலையைத் தாழ்த்திக்கொள்ள அவர்கள் அவைவரும் அப்படியே என்னை வந்து சூழ்ந்து நான் திமிறத்திமிற அப்படியே குண்டுகட்டாகத் தூக்கிச் சென்று வேனுக்குள் திணித்ததுடன் எனக்கு உலகம் இருண்டுபோனது.

மீண்டும் நான் மெல்லக் கண்விழித்தபோது, தலைக்கு மேலாக மின்விசிறி ஒன்று சுழன்று கொண்டிருக்க வெள்ளை நிறத்தில் மேலங்கியணிந்த டாக்டர்களும் நர்ஸ்களும் என்னைச் சூழ்ந்து நின்றிருந்தார்கள். அவர்களுக்கிடையில் அந்த உயரமான இளைஞனும் என்னைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தபடி நின்றிருந்தான். என் தலை முழுவதும் வயர்கள் ஒட்டப்பட்டு அருகிலிருந்த சில கருவிகளோடு பிணைக்கப்பட்டிருந்தன.

“என்ன நடக்கிறது எனக்கு...?” என்று யோசிக்க மட்டுமே என்னால் முடிந்தது. ஆனால் கை கால்களை அசைக்கவோ பேசவோ முடியவில்லை.

சற்றுத் தள்ளியிருந்த மேசையின் முன்னே இருந்த நாற்காலியில் என்னுடைய மனைவி கவலை முகத்துடன் நின்றிருக்க எதிரே அமர்ந்திருந்த ஒரு முன்வழுக்கை டாக்டர் கண்ணாடியைக் கழற்றியபடி அவளோடு பேசிக் கொண்டிருப்பது தெளிவாக என் காதில் விழுந்தது.

“நீங்க சொல்றதைப் பார்த்தா இவருக்கு பென்சன் ஆனது கூட மறந்திட்டுது போல?”

“ஓம், டாக்டர், காலையில் வெளிக்கிட்டு பைக்கை எடுத்திட்டு நேரே தான் முதல் வேலை செய்த ஓஃபிசுக்கே போயிருறார். போய் தன்ட பழைய ஸீட்ல இருந்திருறார். பிறகு அங்க உள்ளவங்க யாராவது எனக்கு கோல்பண்ணி சொல்லுறதும் நான் அடிச்சப் பிடிச்சப்போய் இவரைக் கூட்டிட்டு வாறதுந்தான் கொஞ்சநாள் வேலையாக இருந்திச்சு..”

“அப்பிட்யா? இந்த சிங்களப் பொடியன் யாரு?”

“ஆண்டவனே.. அதையேன் கேட்கிறீங்க, இப்பிடியானதுக்குப் பிறகு பைக் இருந்தாதானே டக்கெண்டு போறா ரெண்டு அதை ரெண்டு மாதம் முந்தி இந்தப் பொடியனுக்கு நாந்தான் விறறேன். ஆனா இவரு அதையும் மறந்திடு வாரு. அந்த பைக்கை எங்க பாத்தாலும் இன்னும் அதை தன்னோடது என்று அவராக எதை எதையோவெல்லாம் கற்பனை பண்ணிக்கிட்டு பின்னாலேயே போயிருறாரு. இது மாதிரி ரெண்டு மூணு தடவை நடந்திருக்கு..”

“ஓஹோ.. அந்தப் பையனுக்கு பிரச்சினை தெரியுமா?”

“தெரியும் டொக்டர் பாவம் அவன், ஒவ்வொரு முறையும் இப்பிடித்தான் பொறுமையாக நடந்து கொள்வான் தமிழ் மிச்சம் பேச மாட்டான்.. ஆனா நல்ல பொடியன்.. இந்த முறையும் அவந்தான் கோல் பண்ணி எனக்குச் சொன்னவன்”

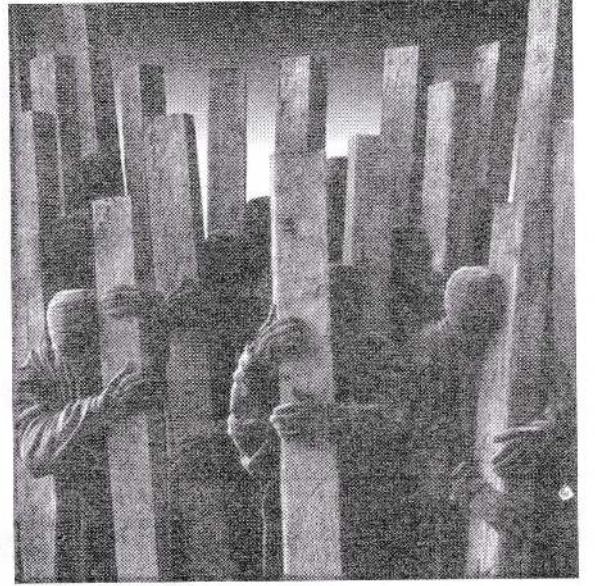
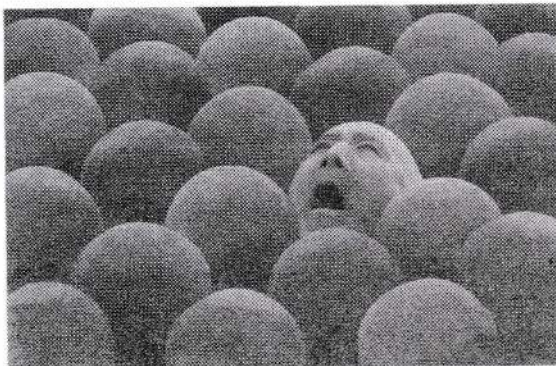
“ஓகே மிஸஸ் பாலசிங்கம், மற்றவங்களோட பொருளை தன்னுடையதென்று நினைச்சிட்டு அதற்குப் பின்னாலேயே அலையிறது.. நடந்த முடிந்த விடயங்களை மறந்திட்டு பழைய வாழ்க்கையிலேயே மானசீகமா வாழறது இதெல்லாம் அபூர்வமான ஒருவகையான மன நோயின் ஆரம்ப அறிகுறிகள்தான். ஆயிரத்தில் ஒருவருக்குத் தான் இது வரும். நீங்க கவலைப்பட வேண்டாம்.. தொடர்ந்து முறையாக ட்ரீட்மென்ட் செய்து கவுன்சிலிங்கும் வந்தா குணப்படுத்திடலாம்” என்றார் அந்த டாக்டர் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தபடியே.

இப்படியும் சில அழைப்புகள்

அடைமழை நேரம்
அவசரமாக கடைத்தெருவுக்கு
குடையுடன் சென்ற என்னை
பாடையோர பஸ்தரிப்பொன்றில்
ஒதுங்கி நின்ற ஒருவன்
கையசைத்து அழைத்தான்
அருகே சென்றேன்
திடீரென எனது குடைக்குள்
பாய்ந்து கொண்ட அவனை
குடையினுள்ளே சேர்த்து
என் பயணத்தைத்தொடர்ந்தேன் நான்.

தெருவிலே கண்டாலும்
திரும்பிப்பார்க்காது நடையிலும்
அயலவன் அவன்,
ஆனாலும் எனது இரக்கம்...!
சில அடிகளைதான் வைத்திருப்பேன்.
“மச்சான் ஒரு கைப்பக்கம்
நல்லா நனையுதலா
ஒரு எப்பன் தள்ளி வா” என்றவன்
என்னை ஓரங்கட்டி
உடனடியாக நடுவில் வந்து
குடையின் கைபிடியை
தனதாக்கிக்கொண்டான்.
ஓரம்போன எனது உடம்மை
மழைநீர் முழுவதாக நீராட்ட
சொட்டும் நனையாது பக்குவமாய்
நடைபயின்ற கூட்டாளி
தனக்கு வேண்டிய இடம் நெருங்கியதும்
தாவிப் பாய்ந்து மறைந்தோட
தொப்பலான உடையுடன் விறைத்தபடி
வேண்டியதை வாங்கி
வீடு திரும்பினேன் ஒரு
“குடை கொடுத்த வள்ளல்” என்ற
பெருமிதத்தோடு நான்!

- ஷெல்லிதாசன்

புலியட(ம்) அச்சம்!

படம் பார்த்தே அச்சம் என்றால்!
பாடம் கற்றுபின்னும் ஏது மிச்சம்
மடம், பயிர்ப்பு, நாணம் சேர்வுடன்
மாடம் ஏறிய பெண்ணும் பாவம்

இடம் வல்வெட்டித்துறைச் சுவரோவியம்
இடம் பெற்ற சம்பவம் காவல்துறையினரால்
தடம் தெரியாமல் அழித்திட வைத்தனர்
தடம் தமிழ் இனம் புலியின் வண்ணமா?

வடம் பிடித்து வன்செயல் தேரிழுத்தால்
வாடும் தமிழ்ச்சனக்கதி என்னாகும்?
படத்தில் இதுமட்டுமா பயங்கர மிருகம்.
பாடம் கற்றும் ஏன் இக்கரூரம்?

குடம் குடமாய் தண்ணீர் குடித்து முடித்தனர்
குடம் உடைத்து கொள்ளியும் வைத்தனர்
விடம் குடித்து வீணாய் இறந்தும் போயினர்
விட வேண்டாமோ? இந்த வில்லங்கத்தை

அடம் பிடித்து ஆடும் பிள்ளை போல்
அடாவடித்தனம் செய்வது நியாயமா?
முடம் பிடித்து எழுந்திட முடியா
முடர்களாலே கேடுகள் தான் விளையும்!

திடம் உள்ள நெஞ்சினர் ஆகிட நல்
திடகாத்திர உடலுள நலம் பேணுக.
சடமான பொருளா எம் தமிழினம்
சாதகமாகி வீண் பாதகம் விடுகவே!

- செ.ஞானராசா

மனந்தளராத படைப்பாளி எஸ்.பி.கிருஷ்ணன் என்னும் வேரற்கேணியன்

க.பரணீதரன்

யாழில் இருந்து வெளிவரும் பத்திரிகையொன்றில் “எனது “என் கண்களே சாட்சி” என்னும் சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்துள்ளது, அதனைப் பெற்றுக் கொள்ள என்னோடு தொடர்பு கொள்ளலாம்” என்ற செய்தியோடு தொலைபேசி இலக்கம், விலாசம் என்பவையும் அடங்கிய சிறு செய்தி (காசுக்கு கொடுக்கப்பட்ட விளம்பரம்) ஒன்றைக் கண்டேன். வேரற்கேணியனின் இந்த சிறுவிளம்பரம்

என் சிந்தனைத் தொகுதியில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் காரணமாக அரியாலையில் உள்ள அவரது வீட்டிற்கு நேரடியாக சென்றேன். 89 வயது மனிதன் முதுமையோடு போராடிக் கொண்டு தனியே வாழ்ந்து வருகின்றார். சில மாதங்களுக்கு முன்னர் தான் கனடாவில் இருந்து வந்ததாகவும் கூறினார். முன்னரே அவர் பல சிறுகதைகள், கவிதைகளை ஜீவநதியில் எழுதியதால் அறிமுகம் இருந்த போதும் நேராக சந்தித்தது அன்று தான். அவருடனான நீண்ட உரையாடலின் பின்னர் அவர் பற்றிய பதிவொன்றை எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பே இச்சிறுகட்டுரை.

சாவகச்சேரியில் உள்ள வேரற்கேணி என்னும் ஊரில் பண்டாரி இராசமணி தம்பதியினருக்கு இளைய மகனாக 25.6.1930 இல் பிறந்தார். இரு அண்ணன்மாரும் மூன்று அக்கா மாரும் கொண்ட அவரது குடும்பத்தில் செல்லப்பிள்ளையாக இவர் வளர்ந்து வந்தார். சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்து விட தாயாரின் அரவணைப்பில் வளர்ந்த இவர் சிறுவயதிலேயே தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டு கல்வி கற்று வந்துள்ளார். மட்டுவில் சரஸ்வதி வித்தியாலயத்தில்

ஆரம்பக்கல்வியையும் சாவகச்சேரி ரிபேக் கல்லூரியில் மேற் கல்வியையும் பெற்றுக் கொண்ட இவர் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் முன்னாள் தமிழ்நாட்டு பிரதமர் கருணாநிதி, அண்ணாத்துரை போன்றோரின் நூல்களை ஆவலுடன் கற்று வந்துள்ளார். இவருக்கு கற்பித்த ந.அருணாசலம், தம்பி நாயகம், சரவணமுத்து, தம்பு மால்ரர் போன்றோர் இவரை பாடசாலைக் காலத்தில் நற் கல்வி புகட்டி ஊக்கப்படுத்தினார்கள். சுதந்திரன் பத்திரிகையில் தான் இவரது முதற் சிறுகதை “எச்சில் இலை” வெளியானது. கொழும்பில் உள்ள ஹோட்டல் ஒன்றின் முன்னால் அமர்ந்துள்ள பிச்சைக் காரன் அங்கு சாப்பிட வருபவர்கள் எறியும் எச்சில் இலையில் மீதமுள்ள உணவை உண்டு தன் வயிற்றுப் பசியை ஆற்றி வரும் துயர் நிறைந்த சம்பவத்தை கருவாகக் கொண்டு இக்கதையை புனைந்துள்ளார். இவரது முதற் கதையிலேயே மனிதாபிமானம் மிக்க ஒரு மனிதன் இவர் என்பதை புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. கொழும்பிலே நண்பர் ஒருவருடன் இணைந்து அச்சுக் கூடம் ஒன்றை நடாத்தி வந்தார். அதனால் ஏற்படும் நஷ்டத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது அதனை மூடி விட்டு ஊர் திரும்பி ஈழமுரசு பத்திரிகையில் ஆரம்ப காலத்தில்

பணியாற்றினார். தொடர்ந்து முரசொலி, திசை ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் பணியாற்றினார். “சி.ப.” என்ற புனை பெயரிலேயே ஆரம்ப காலத்தில் எழுதி வந்துள்ளார். “சி.ப.” என்ற புனைபெயரிலேயே ஆரம்ப காலத்தில் எழுதி வந்துள்ள இவர் தனது ஊரின் பெயரை நினைவில் கொண்டு “வேற்கேணியன்” என்னும் புனைபெயரிலேயே அதிக படைப்புகளை எழுதியுள்ளார். அத்தோடு வளவன், கண்ணன், எஸ்.பி.கே. போன்ற பெயர்களையும் தன் புனைபெயராக பாவித்தார். ஈழமுரசு பத்திரிகையில் பணியாற்றிய காலத்தில் அப்பத்திரிகையில் பல ஆக்கங்களை எழுதினார். சிறுகதை, கவிதைகளை எழுதி வந்த இவர் வீரகேசரியில் தொடராக சில நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதோடு, “சுவைத் துணுக்குகள்” என்னும் தொடரை தினகரன் பத்திரிகையில் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் எழுதி வந்துள்ளார். ஈழநாட்டில் “குதூகலம்” என்னும் தொடரையும் எழுதினார். வீரகேசரியில் இவர் “உள்ளங் கவர்ந்த ஆசிரியர்கள்” என்னும் கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். கு.வன்னிய சிங்கம், அருணாசலம், வ.உ.சி, தந்தைசெல்வா போன்ற ஆளுமைகள் குறித்து இதில் எழுதியிருந்தார். பின்னர் இக்கட்டுரை விளக்கு சஞ்சிகை மீள் பிரசுரமானதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது மகன் வேலழகன் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தின் பாப்பா என அழைக்கப்பட்ட தென்மராட்சி பிரதேச பொறுப்பாளர். இதன் காரணமாக இவர் பல இடர்பாடுகளை சந்தித்திருந்தார்.

ஈழத்தில் இருந்து வெளியான பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் பலவற்றிலும் இந்தியாவில் இருந்து வெளியான மாலைமுரசிலும் இவர் படைப்புகள் வெளியாகின. 90 சிறுகதைகளுக்கு மேல் எழுதியுள்ள இவர் மனித அவலங்களையும், போரின் அவலங்களையும் மனிதாபிமானத்துடன் கூறும் பல படைப்புகளை படைத்துள்ளார். 100 இற்கு மேற்பட்ட கவிதைகளையும் பல தொடர் கட்டுரைகளையும் நாடகங்களையும் குறுநாவலையும், மொழிபெயர்ப்பு நூலையும் படைத்துள்ள இவர் 10 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

1. ஒன்றே தெய்வம் (சிறுகதைத்தொகுதி -1967)
2. பொழுதுபோக்கு(சிறுகதைத்தொகுதி 1971)
3. இந்துசமுத்திரத்தில் ஓர் இரவுப் பயணம் (சிறுகதைத்தொகுதி)
4. இனி வசந்தகாலம்(சிறுகதைத்தொகுதி-2005)
5. வல்லவரும் நல்லவரும்(கட்டுரைகள்)
6. பொற்கிழி(நாடகம்)
7. கிரண் பேடி(பெண் பொலிஸ் ஜெனரலின் கதை)
8. இயந்திர நண்டு(2003 குறுநாவல்)
9. நினைவலைகள்(சுய வரலாறு)
10. என்கண்களே சாட்சி(சிறுகதைத்தொகுதி 2019)

இவருடைய சிறுகதைகள் மக்களுடைய

நாளாந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை, போரின் பாதிப்புகளை, இன சமத்துவத்தை கூறுவதோடு வறுமைப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளையும். இறுதியாக வெளியான இவரின் ‘என் கண்களே சாட்சி’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு 11 கதைகளை கொண்டு வெளியாகியுள்ளது. முதற் கதையான “காயங்கள்” போரின் வருவை பேசும் கதை. இடப்பெயர்ந்து மீண்டு வந்து வாழ துடிக்கும் சந்தர்ப்பிள்ளையின் மன அவசங்களை பற்றிய கதையாக “வாழ்ந்து காட்டுகிறேன்” கதை எழுதப்பட்டுள்ளது. “முட்கம்பி வேலிக்குள்ளே” கதையும் போரும் இடப்பெயர்வும் தமிழர்கள் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய துயர் படிந்த கதையை கூறும் படைப்பு. “மற்றவை நேரில்” கதை வாயிலாக வள்ளிபுனத்திலிருந்து மனைவியுடன் கொழும்பு செல்ல புறப்பட்ட வியாசர் அதிகாரிகளின் கேள்விகளுக்குள் படும் அவஸ்தை ஒட்டு மொத்த தமிழ் பயணிகளின் இடர்களை பேசுகிறது. “பெண்ணிற் பெருந்தக்க”, “கற்புச்செல்வி” போன்ற கதைகள் வேற்கேணியனின் சமூக கரிசனையை வெளிப்படுத்தும் கதைகள். “அந்த பதினைந்து நாட்கள்” சிறுகதை இவரது சொந்த அனுபவத்தினை கதையாக வெளிப்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. 15 நாட்கள் தமிழ் இயக்கம்மொன்று இவருடைய மகன் விடுதலைப்புலி என்பதால் இவருக்கு ஏற்படுத்திய கொடுமைகளை சித்திரிக்கும் கதை. “மாற்றங்கள்” சிறுகதை மதம் கடந்த மனிதநேயத்தை வலியுறுத்தும் கதை. “எங்கிருந்தோ வந்தவன்” கதை வயோதிப காலத்தில் அவஸ்தைப்படும் முதியவர்கள் இருவருக்கு உதவும் பெண்ணின் கதை. “என் கண்களே சாட்சி” என்ற கதை அஞ்சனபாலா என்ற இராணுவ வீரனை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்ட கதை. “தன்மானம்” கதையும் ஆசிரியரின் நல்ல கதைகளில் ஒன்று.

தமிழருவி சஞ்சிகை வெளியான இவரது “நுளம்புகள் மாநாடு” என்னும் நகைச்சுவை சித்திரத்தையும், சிரித்திரன் இதழில் “கவிதை பாடும் நுளம்புகள்” என்னும் சிரிப்புக்கட்டுரையையும் வாசிக்கின்ற போது இவரது நகைச்சுவை உணர்வையும் அறிய முடிகின்றது.

இவரது கவிதைகளும் சமூக அவலங்களையும் போரின் பேரழிவுகளையும் விழிப்புணர்வுகளையும் தமிழரின் பண்பாட்டு கோலங்களையும் பற்றியவை யாகவே பெரும்பாலும் அமைந்துள்ளன. இவரது படைப்பு மொழி இலகுவானது. சாதாரண வாசகர்களுக்கும் விளங்கக்கூடிய இலகு தமிழில் இவர் படைப்புகளை படைப்பது பாராட்டிற்கு உரியது. இவருடைய கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் அன்றாடம் நாம் காண்கின்ற பாத்திரங்களாக அமைகின்றன. காட்சிகளை விபரிக்கும் இவரது திறனும் மெச்சத்தக்கது.

இவரது பல சிறுகதைகள், சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளன. தன்னடக்க மான அமைதியான மனிதராக முதுமையோடு போராடிக் கொண்டிருக்கும் வேற்கேணியன் இன்னும் பல அனுபவ வழிப்பட்ட படைப்புகளை இலக்கிய உலகிற்கு நல்கவேண்டும்

மாதரினம்

மாண்புடைய மாதரே...

மடமையின் இழிவை கொளுத்திட
கண்ணியம் காக்கும் கண்களாக்கிட
காரணம் காலத்தின் தேவையாகிட
வேதத்தின் கோர்வையாகிடும்.

ஒவ்வொரு மாதமும் மாதவிலக்காகி
விலக்கவும், விளக்கவும்
முடியாத வலிகளிடையே
மனரீதியாகவும்,
உடலரீதியாகவும்
சுழற்சியின் சுரப்பியில்
சேர்க்கப்பட்டவளாகிறாள்.

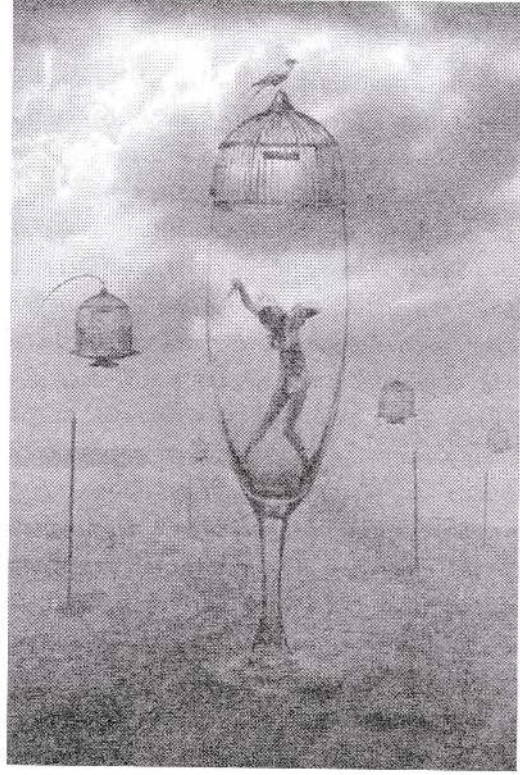
ஒரு துளியேனும் உதிரத்தில்
கருவை சுமந்து உருவை
கொடுத்திடும்,
தாய்மை என்றும்
தூய்மை காண்பிக்கும்.

அழகு சேர்க்கும் பன்மைகள்
அவரசத்தை அடக்குவது
பொறுமையை நிலை நிறுத்துவது
ஆத்திரமற்ற அமைதியானது
அதிகாரமற்ற கட்டுப்பாடானது
கோபத்தின் திமிரை உருக்கியது
கர்வமற்ற பயபக்தியில்
கட்டுகோப்பான பெண்மை
வன்மையாகிறது.

வடிவங்களாக வலம் வருகிறதே
தாயாக, தமக்கையாக,
தங்கையாக, தாரமாக, மகளாக
பல அவதாரங்களில்
பன்முகம் கொள்கிறாள்.

இறந்தவனுக்கு செல்வாக்கு செலுத்தியது
இலுமினாட்டிகளின் தினத்தில்
பெண்மையை அசிங்கப்படுத்தியது
காதலின் வேட்கையில்
பருவ வயதின் -
பக்குவப்பட பலவீனத்தில்
கதைகள் தேகம் மீது
மோகம் கொண்டதில்
தடைசெய்யப்பட்டது விடையானது
மார்க்கம் இடைய மண்டி போடுகிறது
கசையடியின் விளிம்பில்.

மங்கையின் ஆடையில்
ஒழுக்கத்தின் தாக்கத்தில்

மதிக்க வேண்டிய மாற்பகங்கள்
நாகரீகத்தின் வளர்ச்சியில்
நலிவடையும் நடைபவனியின்
கண்காட்சிகளாகிறது.

விலைமாந்தர்கள் என்று அலைபேசி
பின்பு அதை விலைபேசி
இரவின் நொடிக்கு
விடுதலை கிடைக்கவில்லை
தாகத்தின் கூத்துக்களில் முடிந்திடும்.

இன்றைய
பகிடிவதைக்கு
பாவையை பார்வை இட்டது
காட்சிப்பொருளில் நசுக்கப்பட்டது
உணர்வுகளின் கேவலமாக
சதை பிண்டத்தின் முனகலில்
எலும்புகளில் நரம்புகள்
துடிக்காது
துஷ்பிரயோகம்
சென்றடைந்தது.

மாதரே போற்றப்பட்டாள்
பங்குனி மாதத்தின்
எட்டாம் நாளில்
பக்கங்களால் வர்ணிக்கப்படுகிறாள்
மலர்கள் சொரிந்திடுவதற்கு.

- மபாஸ்

மௌனத்தின் பெருபாஷையில்...

வார்த்தைகளற்ற அவள் புத்தகம்
நீண்டு விரிந்திருந்தது,
என் வரிகளால் மிகைத்த
பிரபஞ்சத்தின் முன்.
கறுப்பும் சிவப்பும் கலந்த
கரிசமணி மாலைகளாய்
கண்களில் அவள் கோர்த்திருந்தாள்,
வார்த்தைகளை விஞ்சிய
மௌனத்தின் பெருபாஷையை.

வார்த்தைகள் நெருக்கடி தருபவை.
தோளளவு வளர்ந்த மகளோடு
வாதமும் போருமாய் நீளும்
சாமான்ய என்னுலகை,
அதே வயதொத்த
மகளும் அவளும் வாழும்
மொழிதல் அறியா அவளுலகு
தோற்கடிக்க,
மிகப்பரந்த பெருவெளிதனில்
விரிந்த பல கைகளுடன் அகன்றிருப்பதாய்
நான் இறுமாப்புக் கொண்டிருந்த
வார்த்தைகளின் கோர்க்கப்பட்ட என் புத்தகம்
தோற்றுப் படபடத்துத் தலைகுனிந்து கூனிற்று.

அமைதியில் உறைந்து
சாவகாசமாய்ப் பறக்கும்
பறவையைப் போல,
அவளது மௌன இராகத்தின்
மிகைத்த அழகியல்
பரவிப் பெருகிற்று என்னுள்.

வார்த்தைகளின் சப்தங்களில்
மனம் அரண்டு குழம்பிச் சிதைய,
பாட்டியின் பழைய வீட்டு
ஓட்டுக்கூரையில் தொங்கும்
கோவணத் துணியென
ஜீவிதம்
எள்ளலின் நகைத்தலோடு
குதித்துச் சிரித்தது
கையறு நிலையாய்...!!!

என் பாட்டியின் வீடு

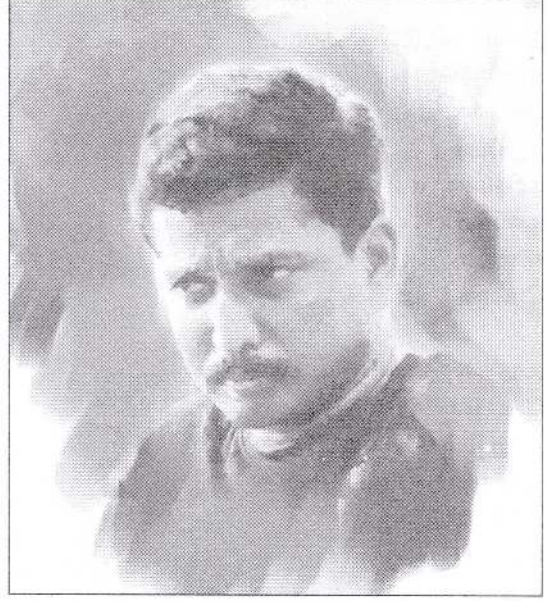
மூலம்: கமலாதாஸ்
ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு: கெக்கிராவ ஸ்காலஹா

முன்னொருபோது எனக்கு அன்பே பொழிந்த
வீடொன்று அங்கிருந்தது
ஆயினும்,
நான் இப்போது தொலைவில்.
அந்தப் பெண்மணி இறந்துவிட்டாள்.

அந்த வீடு இப்போதெல்லாம்
மௌனத்துள் அமிழ்ந்து கிடக்கிறது.
புத்தகங்களுக்கிடையிலெல்லாம்
சர்ப்பங்கள் உள்நுது திரிகின்றன.
அப்போது அவற்றைப் படிக்க
எனக்கோ வயது போதுமாய் இருக்கவில்லை.
நிலவைப்போல என் குருதி
குளிர்ந்து விடுகிறது
அங்கு போய்
இன்று அடர்ந்த துயரில்
பாட்டியின்றி இருக்கும்
காற்று உறைந்துபோன வீட்டை
யன்னல்களின்
குருட்டுக் கண்கள் வழியே நான்
எட்டிப்பார்க்க நினைக்கையிலெல்லாம்.
அங்கிருந்து இருளை
ஒரு கையள்ளி வந்து இங்கு
வளர்த்த நாய் போல இருக்கும்
என் படுக்கையறைக் கதவின் பின்னால்
இறைக்க வேண்டும் நான்.
உன்னால் நம்ப முடியாதது
என் அன்புக்குரியவனே,
என் அந்த வீட்டின்
அன்பையும், பெருமிதங்களையும்.
அப்படியோர் வீடு அது.
நான் இன்று
எங்கோ ஒரு புதியானின் இல்லத்து வாசலில்
சிறு தொகையிலேனும்
அன்பு பெற நாடி என் பாதைகள் தொலைத்தவள்.

தமிழ்நாடு தேனி மாவட்டம் பெரியகுளம் என்ற ஊரினைச் சேர்ந்த ஓவியரான ரவி பேலட் பன்முகத் தன்மையான ஓவியங்களை வரைகின்ற ஆளுமை மிகுந்தவர். மினிமலிசம், கேரிகேச்சர் போன்ற அதிக பிரபலமற்ற ஓவிய வகைமைகளில் இயங்கும் மிகமிகச் சொற்பமானவர்களில் முக்கியமானவர். இவரது ஓவியங்கள் அதிகாரங்களுக்கு எதிராகவும், மானிட விழுமியங்களுக்கு ஆதரவாகவும் பேசுகின்றன. உயிர்மை, கல்கி, படச்சுருள், ஆனந்த விகடன் போன்ற சஞ்சிகைகளுக்கும், ஏராளமான நூல்களுக்கும் முகப்பு ஓவியம் உட்பட பல படங்களை வரைந்துள்ளார். இன்குலாப் படைப்பாக்க மேன்மை விருது, கலைச்சுடர்மணி விருது போன்ற பல விருதுகளுக்குச் சொந்தக்காரர்! ஓவியத்தை மையநீரோட்டமாகக் கொண்டு அதிக கவிதைகளை எழுதி வருகின்றார். மதுரையிலுள்ள தனியார் பள்ளியில் ஓவிய ஆசிரியராகப் பணி புரியும் இவர், இந்திய நடுவண் அரசின் சுற்றுச் சூழல் அமைச்சகம் நடத்திய ஓவியப் போட்டியில் தேசிய நிலையில் வெற்றி பெற்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இ.ச.முரளிதரன்

உங்களுக்குள் ஓவியன் ஒருவனை இனங்கண்ட காலத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

ரவிபேலட்

எல்லாக் குழந்தைகளும் இயல்பாக வரைவதைப் போலவே நானும் வரைந்து கொண்டிருந்தேன். எனக்கு விபரம் தெரிந்த வயதிலிருந்தே ஏதாவது ஒன்றை வரைந்து கொண்டே இருந்திருக்கிறேன். ஆனாலும் நான் ஒரு ஓவியர் என்ற எண்ணத்தோடு எப்போதுமே இருந்ததில்லை. ஒரு பாடகரோ அல்லது மல்யுத்த வீரரோ பயிற்சி எடுப்பதைப் போல எந்த மாதிரி யான பயிற்சியும் அந்த வயதிலே எடுத்துக் கொண்டதில்லை. இயல்பாகவே கிடைத்த காகிதங்களில் வரைந்திருக்கிறேன். பிற்பட்ட நாட்களில் “நீ ஒரு ஓவியர்... நல்லா வரையிற ஆளு” என்று மற்றவர்கள் சொல்லிய போது தான்” ஒ... நான் ஓவியர்” என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

“காமிக்கல்” புத்தகங்களை மிகவும் விரும்பிப்படிப்பேன் அவை பெரியதொரு வெளியைத் திறந்து விட்டன. ஒரு காமிக்கல் படித்தால் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு அதன் தாக்கம் மனதில் இருக்கும். இப்படி எல்லாம் ஒரு கதையைச் சொல்ல முடியுமா? என்று வியப்பாக இருக்கும். அன்றைய காலத்தில் வெளிவந்த ஆனந்த விகடன், குமுதம், கல்கி போன்ற வெகுஜனப் பத்திரிகை களில் வந்த படங்கள் ஈர்த்தன. ஏழாவது படிக்கும் போது நானும் “ஜோக்கஸ்” எழுதி படம் போட்டு அனுப்பி வைத்தேன். அதனைப் பிரசுரித்து மணியோடரும் அனுப்பி வைத்தார்கள். வெளியிலே காட்ட மிகவும் கூச்சம். வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே காட்டினேன்.

இ.ச. முரளிதரன்

இளமைக் காலத்தில் உங்கள் நண்பர்களிடமிருந்து எவ்வகையிலே மாறுபட்டவராகக் காணப்பட்டீர்கள்?

ரவிபேலட்

இளவயதிலே, வரையிற விடயம் என்று இல்லை பல விடயங் களில் சந்தேகங்கள் இருந்தன. கேள்விகள் எழுந்தன. அவற்றை

குறித்து பதில் அறிய என்னைச் சுற்றி யாருமே அமையவில்லை. பள்ளி ஆசிரியரை அணுகிக் கேட்கவும் தைரியமிருந்ததில்லை. சினிமாப் பாட்டு, ஓவியம், இசை என்பன பற்றிப் பேசினால் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலே யாரும் அமைய வில்லை. என் பகிர்தலுக்கு வீட்டில் இருந்த பெரியவர்கள், தெரிந்தவர்கள், பழகியவர்கள் யாருமே பொருத்தமாக இருக்கவில்லை. நண்பர் கள் கேளிக்கை விளையாட்டு என இருந்தாலும் நான் தனித்து வேறுபட்டு இருந்ததான எண்ண மும் இல்லை.

பா.விஜய் எழுதிய பாட்டிலே “கறுப்புத் தான் எனக்குப் புடிச்ச கலரு” என்ற வரி வரும். எந்த வண்ணமும் இல்லாத கறுப்பை எப்படி ஒரு வண்ணமாகச் சொல்ல முடியும்? இப்படிப் பல கேள்விகள் எழும். வேறு விதமாக யோசித்துப் பார்த்தால் “எல்லோரோடும் இருந்தாலும் நான் தனிமைப்பட்டு இருந்திருக்கிறேன்”.

இ.ச. முரளிதரன்

மேற்குத் தொடர்ச்சிமலை, ஆறுகள், அணைகள் என்பன சூழ்ந்த இயற்கை அழகு மிளிரும் தேனி மாவட்டமும் நீங்கள் ஓவியராக உருவாக்கம் பெற்றதில் பின்புலமாக அமைந்துள்ளதா...?

ரவிபேலட்

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் அடி வாரத்தில் நிறைய ஊர்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று தான் நான் பிறந்த ஊரான பெரிய குளம். எந்தச் சீர்கேடும் இல்லாத ஆறு, ஊரினை ஊடறுத்து ஓடிக் கொண்டிருக்கும். குளிப்பது, துவைப்பது, ஆடு மாடுகளைக் குளிப்பாட்டுவது போன்ற நிகழ்வுகள் அன்றாடம் நடந்து கொண்டிருக்கும். நீரைத் தேடிச் சேகரித்து சேமிக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் இல்லாத

வளமான பிரதேசம். அருவிகள் - ஓடைகள் - மாறுபட்ட நிலப்பரப்புகள் - மாந்தோப்புகள் - தென்னந் தோப்புகள் - விதவிதமான திருவிழாக்கள் என்பன கலந்திருக்கும். ஆற்று நீர் விவசாயம், வானம் பார்த்த விவசாயம், கிணற்று நீர் விவசாயம் என்று அனைத்தையும் காணலாம். ஒரே ஊராக இருந்தாலும் வேறு வேறு விதமான தன்மையோடு இருக்கும். வரண்ட காலத்தையும் உணர முடியும். மழைகாலத்தையும் உணர முடியும்.

இயற்கை போலவே மனிதர்களையும் விதவிதமான கதாபாத்திரங்களில் காணலாம். சத்தமாகப் பேசுவோர், பழமொழி சொல்லிப் பேசுவோர், சின்ன விடயத்தைக் கூட சுவாரஸ்யமாகச் சொல்லக் கூடியவர்கள் மிகவும் உன்னதமான விடயத்தை வெகு சாதாரணமாகச் சொல்பவர்கள், தத்துவங்களை எளிமையாக வெளிப்படுத்துபவர்கள், ஆடம்பரமாகவும் அகங்காரமாகவும் பேசுபவர்கள் இப்படிப் பல்வேறுபட்ட மனித முகங்களைக் காண முடியும். படித்தவர்கள் - படிக்காதவர்கள், இருப்பவர்கள் - இல்லாதவர்கள் என வேறுபட்டு அமைந்திருந்தாலும் ஒரு விதமான புரிதலோடு பழகுவார்கள்.

இவையெல்லாம் என் மனதிலே ஆழப் பதிந்தன. பன்முக உணர்வுகளை இலகுவாக உள் வாங்க முடிந்தது. எல்லா விடயங்களையும் ஆணியேர்வரை உணர முடிந்தது. நான் பார்த்த விடயங்கள் ஆழ்மனதிலே பதிந்து இயல்பாகப் படைப்பிலே வெளிவந்தன. என் ஓவியங்களின் வேராக இவற்றைக் கருதுகிறேன். பொதுவாகவே கிராமப் பின்னணியில் இருந்து வந்தவர்களுக்கு இவ்வகையான அனுபவங்கள் கிடைத்திருக்கும். சினிமா, எழுத்து, இசை போன்ற துறைகளில் மீளிரும் ஆளுமைகளில் பலர் எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து சென்றவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இ.ச. முரளிதரன்

உளத்திருப்தி தருகின்ற கலையாகவா...? வணிக ஆதாயம் தருகின்ற வாழ்வாதாரத் துறையாகவா... ஓவியத்தைக் கருதுகின்றீர்கள்?

ரவிபேலட்

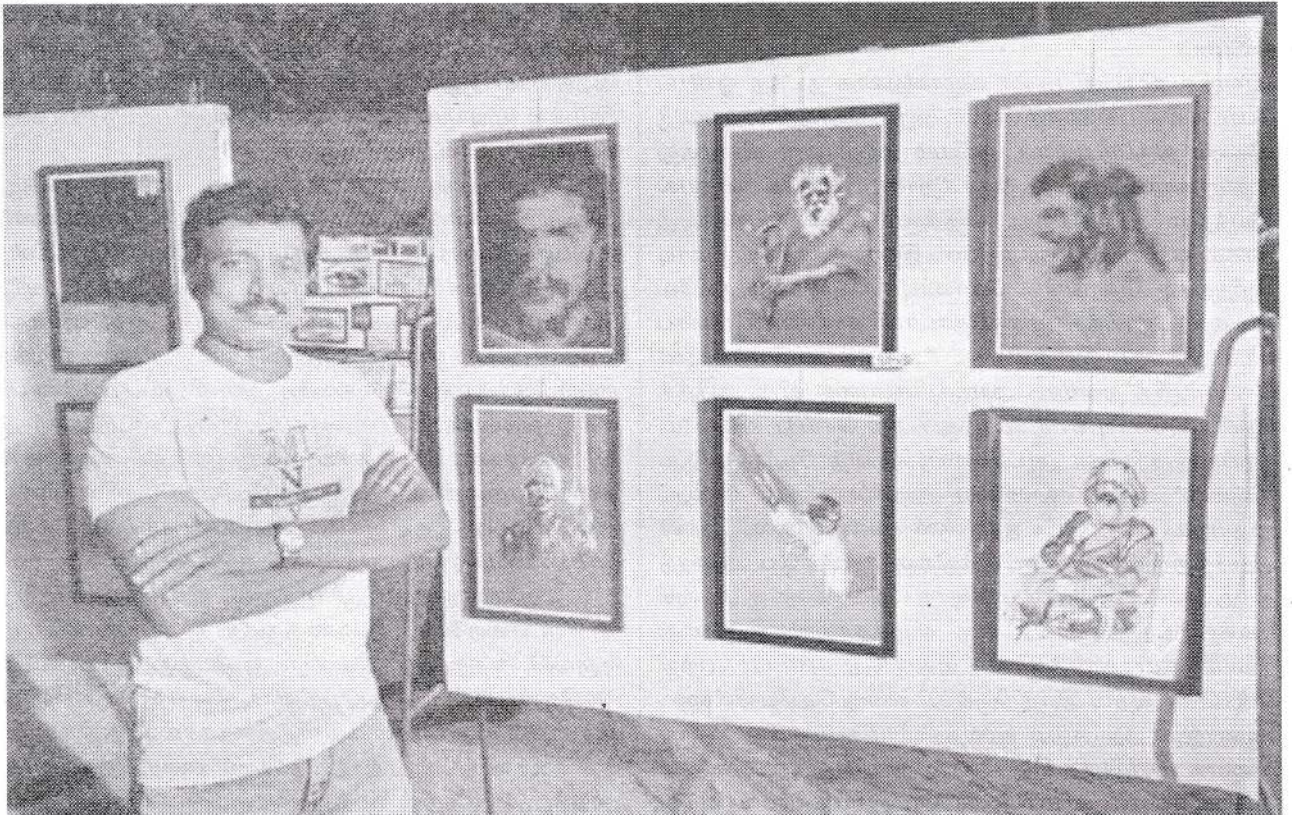
என்னுடைய ஆசைக்காகவும், திருப்திக்காகவும் மனநிறைவுக்காகவுமே இக்கலையைத் தேர்வு செய்தேன். பின்னாடி இது சார்ந்த வேலையில் இருக்கப் போகிறேன். இது வணிகமாகும் என்ற எந்தவொரு எண்ணமும் துளியளவும் இருந்ததில்லை. இப்போது இருக்கின்ற தலைமுறையினரிடம் நான் பார்க்கும் விடயம் என்னவென்றால் எதைச் செய்தாலும் என்ன ஆதாயம் வரும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டே செயற்படுகிறார்கள். அதிலும் ஆதாயம் எனப் பணத்தினையே குறி வைக்கிறார்கள். அதிக சதவீதம் பேர் அவ்வாறு தான் இருக்கிறார்கள். இதை வைத்துத் தொழிலாக்கி பணம் பண்ணலாம் என்ற எண்ணம் எப்போதும் என்னிடம் வந்ததில்லை.

இ.ச. முரளிதரன்

ஓவியத்தை மைய நீரோட்டமாகக் கொண்டு நீங்கள் எழுதி வருகின்ற கவிதைகள் பற்றி...

ரவிபேலட்

நான் கவிஞரே இல்லை! எல்லா நூல்களையும் படிப்பதைப் போல கவிதை நூல்களையும் வாசிப்பேன்.. கவிதை எழுதுபவர்கள் பெரும்பாலும் ஓவியம் பற்றியோ... ஓவியனது மனவுணர்வுகள் பற்றியோ வாழ்வியல் பற்றியோ ஓவியனது மகிழ்ச்சி மற்றும் துயரம் பற்றியோ தமிழிலே உரிய வகையிலே பதிவு செய்ய வில்லை என்றே கருதுகிறேன். இது குறித்த ஆதங்கம் என்னிடம்

நிறையவே உள்ளது. சினிமா பார்க்கின்ற அதைப் பற்றி எழுதுகின்ற எழுத்தாளர்கள் ஓவியம், இசை, சிற்பம் என்பன பற்றி எழுதுவதில்லை. சினிமாப் பாடலாசிரியர்கள் கூட பெண்ணழகை ரவிவர்மன் ஓவியம், சித்தன்ன வாசல் ஓவியம் என்றெல்லாம் வர்ணித்திருக்கிறார்கள். இவர்களின் வர்ணனை களுக்கும் சித்தன்ன வாசல் ஓவியங்களுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் உள்ளது என்பது சித்தன்ன வாசல் ஓவியங்களைப் பார்த்தவர்களுக்குப் புரியும்.! அவர்கள் உணர்ந்து எழுதுவதில்லை. தகவல்களின் அடிப்படையில் எழுதிவிடுகிறார்கள்.

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு மதுரையில் புத்தகக் கண்காட்சி நிகழும் போது பக்கத்து அரங்கிலே ஓவியக் கண்காட்சியும் நடக்கும். புத்தகக் கண்காட்சி நிகழும் இடத்தில் இது எதற்கு என்று யாரோ ஒரு புண்ணியவான் கருதியிருக்க வேண்டும். இப்போது அந்த அரங்கை நிறுத்தி விட்டார்கள். அன்றைய காலத்தில் நிகழ்ந்த ஓவியக் கண்காட்சி அரங்கினுள் எழுத்தாளர்கள் நுழைவதில்லை. எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் போன்ற சிலர் விதிவிலக்காக இருந்தனர். எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் ஓவியம் பற்றி ஓரளவு எழுதியும் இருக்கிறார். ஆனால் கவிஞர்களில் அவ்வாறு எழுதியவர்கள் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இல்லை. நானாவது ஓவியம் குறித்து எழுதுவோம்.... பத்துக் கவிதைகளாவது எழுதுவோம் அதை வாசித்து உணர்ந்து ஏனைய கவிஞர்களும் எழுதுவார்கள் என்ற நம்பாசையிலே தான் எழுதி வருகிறேன்.

இ.ச. முரளிதரன்

2001 இல் "சிறந்தவர்கள் பத்துப்பேர்" என்ற பட்டியலில் சுஜாதா அவர்கள் உங்களைச் சேர்த்திருந்தார். அந்த அங்கீகாரம் குறித்து..

ரவிபேலட்

ஆனந்த விகடன் பவள விழாவிற் காக நடந்த ஓவியப் போட்டியில் பங்குபற்றினேன். அந்த நேரத்தில், எனக்கு மிகவும் திருப்தியளித்த ஓவியம் அது! ஒரு கிராமத்து தையற்காரன் அமர்ந்திருக்கிறான். அருகே தையல் இயந்திரம் இருக்கிறது. தைக்கும் துணி போடுவதற்காகக் கட்டப்பட்ட கயிற்றிலே, இந்திய தேசியக் கொடிகிழிந்தபடி தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அருகிலே கவலை தோய்ந்த முகத்தோடான காந்தியின் புகைப்படம் ஒன்று இருக்கிறது. "அந்தத் தையற்காரன் சோம்பேறித் தனமாக அமர்ந்திருப்பதை விட, அந்தத் தேசியக் கொடியைத் தைத்துச் சரி செய்து விடலாம். நாங்கள் சரியான ஆட்சியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை" என்ற தொனியை வெளிப்படுத்தும். மேலும் தையற்காரரை கட்டத்திற்குள் வரையாமல், அவர் அமர்ந்திருப்பதை கட்டத்திற்கு வெளியே வரைந்திருந்தேன். அந்தப் படம் சுஜாதா அவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அவர் ஒரு எழுத்தாளர்! இப்போது யோசித்துப் பார்த்தால் அவருக்கு ஓவியம் பற்றி எவ்வளவு அறிவு இருந்திருக்கும் என்று தெரியவில்லை. ஆனாலும் அன்றைய காலத்தின் மிக முக்கிய ஓவியர்களைக் குழுவாக்கித் தேர்வு செய்து, அவர்களின் முன்னிலையில் பரிசளித்தார்கள். ஓவிய ஜாம்பவான்கள்

என்னுடைய ஓவியத்தை நல்லாயிருக்கு என்று பாராட்டியதில் ஒரு சின்ன சந்தோசம் அவ்வளவு தான்!

இ.ச. முரளிதரன்

Semi abstract "வகைமை ஓவியத்தில் அதிக ஈடுபாடு உள்ளது போலத் தெரிகிறதே ...

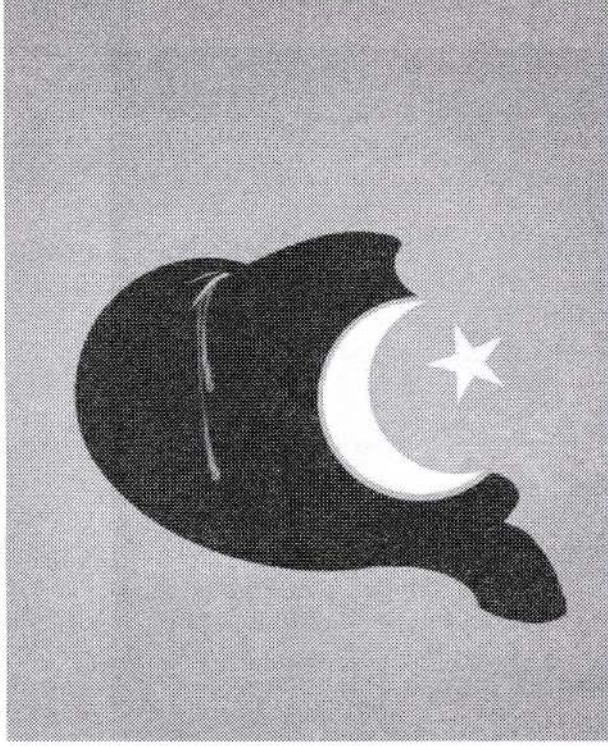
ரவிபேலட்

abstract மற்றும் semi abstract வகைமை ஓவியங்கள் மீது எனக்கு அதிக ஈடுபாடு இருக்கிறது. அந்த மாதிரியான வேலைகள் பண்ண வேண்டுமென்று நிறைய ஆசையும் உள்ளது. நேரமும், வசதியான இடமும், பொருளாதாரமும் கைகொடுத்தால் பரீட்சார்த்த முயற்சிகள் பலவற்றை நிகழ்த்துவேன். முகநூலிலுள்ள எனது ஓவியங்கள் பரிசோதனை முயற்சிகள் தான். ஏதோ வொரு பயன்பாட்டுக்காக உருவாக்கப்பட்ட தூரிகையை வைத்து பிற்தொரு முயற்சியினை மேற்கொள்வேன். சில நிறங்கள் பயன்படுத்த முடியாத இடங்களில், அவற்றைப் பயன்படுத்திப் பார்ப்பேன். வினையாட்டாக ஆரம்பித்த விடயம் தான் ! ஓவியம் சார்ந்த நுண்கலை மாணவர்கள் இவற்றால் ஈர்க்கப்பட்டு என்னைக் கவனிக்கத் தொடங்கினார்கள். "நீங்கள் செய்த வேலைகளைப் பார்த்து நானும் இந்த மாதிரிப் பண்ணியிருக்கிறேன்" என்று ஓவியத்துறை மாணவர்கள் சொல்லும் போது சந்தோசமாக இருந்தது. ஏதோ ஒரு வகையில் நானும் தூண்டுதலாக இருக்கிறேன் என்பதில் கூடுதல் மகிழ்ச்சி!

ஓவியத்தையோ, நல்ல சினிமாவையோ இசையையோ, ஒரு புகைப்படத்தையோ ரசிக்கக் கூடிய அடிப்படைக் கல்வி இங்கே வழங்கப்படுவதில்லை. இவை குறித்து பிள்ளைகளின் பாடத்திட்டத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம். அப்படி இருக்குமாயின் ஓவியக்கலை என்று இல்லை... எல்லாக் கலைகளின் மீதும் அடிப்படைப் புரிதல் உண்டாகும். இதற்கான வாய்ப்புகள் எங்கள் கல்வித் திட்டத்தில் இல்லை. இத்தகைய சூழலில் சாமானியனை ஓவியத்தின் பக்கம் இழுக்க முடியுமா என்ற சின்னதொரு முயற்சியாகவும் என் வரைதலைப் பார்க்கிறேன்.

ஓவியங்களைத் தொடர்ந்து பார்த்து ரசித்து, அவற்றிலுள்ள விடயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு உள்வாங்கியவர்களுக்கு அருபமாக (abstract) இருக்கின்ற ஓவியக் கலை ரசிக்க முடியும். அவர்களுக்கு அந்த மொழி புரியும். அவர்களால் அதை ஆதர்ஷமாகக் கொண்டாட முடியும். மற்றவர்கள் "ஏதோ கிறுக்கி வைச்சிருக்கான் ஏதோ கலரை அள்ளி அப்பியிருக்கான்" என்ற வகையில் பொதுவாகப் பார்த்து விட்டு நகர்ந்து விடுகிறார்கள். சாமானிய மனிதனுக்கும் அருபமாக வரைபவர்களுக்கும் இடையே பேரிடைவெளி உள்ளது. அதை முடிந் தளவுக்கு நிரப்பப் பார்க்கும் சிறிய முயற்சியைத்தான், நான் முன்னெடுக்கிறேன்.

நேற்றுக்கூட முகநூலில் இஸ்லாத்தின் குறியீடான பிறையோடு இணைத்து இரத்தக் கண்ணீரோடு ஒருவன் கதறுவது போன்ற ஓவியத்தைப் பதிவிட்டிருந்தேன். பலர் கருத்துப் பதிவில் அது பற்றி வினா எழுப்பினார்கள். கொஞ்சம் கவனித்திருந்தால் புரிந்திருக்கும். கண்ணீர் வருகின்ற இடத்தை "கண்" எனத் தெளிந்தால், அடுத்த கட்டத்தில் மூக்கு, வாய் என்பவற்றை இனம்

காண முடியும். இத்தகைய ஓவியங்களுக்கு போதிய வரவேற்பிருக்காது. ஆனாலும் மெல்ல மெல்லப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு முன்னெடுக்கிறேன்.

இ.ச. முரளிதரன்
கேரிகேச்சர் (Caricature) வகைமை ஓவியம் காட்டுனிலிருந்து எவ்வகையில் வேறுபடுகின்றது.

ரவிபேலட்

காட்டுன் என்பது எளிமைப்படுத்திய வடிவம் ஒரு உருவத்தையோ விடயத்தையோ எளிமையான கோடுகளின் வழியே வெளிப்படுத்தக் கூடியது. கண்வரைவதாக இருந்தால், கண்ணின் முழுமையான வடிவத்தினை வரைய வேண்டியதில்லை. ஒருபுள்ளி வைத்தாற் போதும். எளிமையான வடிவத்திலே கருத்துக்களைக் காட்டுனின் வழியாக வெளிப்படுத்துகிறோம். கேரிகேச்சர் என்பது உன்னத பண்போடு வரையப்படுகின்ற நவீன ஓவியத்திற்கு நிகரானது. அது ஒரு தனித்த ஓவிய வகைமை. காட்டுன் கிடையாது. ஒரு பறவையையோ விலங்கையோ மனிதனையோ கட்டடத்தையோ கேரிகேச்சராக வரைய முடியும். அது ஒரு சுவாரஸ்யமான விடயம். அதிலே விபரங்கள் இருக்கும். மோனலிசா ஓவியத்தில் எவ்வளவு விபரங்கள் இருக்குமோ அதற்கு நிகராக இதையும் வரையலாம். ஒரு நபரை வேறு ஒரு வடிவத்தில் கேலியாகவோ அவரது குணாதிசயங்கள் வெளிப்படும் வகையில் பெரிதாக்கியோ காட்டலாம். உதாரணமாக உங்களைச் சிதைத்து வேறொரு வடிவம் ஆக்கினாலும் நீங்களாகவே தெரிவீர்கள். இயல்பான ஓவியத்திற்கு நேர் எதிராகச் செய்வதாக கேரிகேச்சர் அமைகின்றது. ஓவியன் தன் விருப்பிற்கு ஏற்ப உருவத்தினை மாற்றி வரைவான். பார்ப்பதற்கு ரசிக்கும் படியாக இருக்கும் அதேவேளை வேறு வகையிலும் தோற்றமளிக்கும்

ஓவிய இலக்கணத்திற்கு எதிராகத் தவறுகளை நிகழ்த்தி மிகவும் சரியாகச் செய்வதே கேரிகேச்சர் வகைமையாக அமைகின்றது.

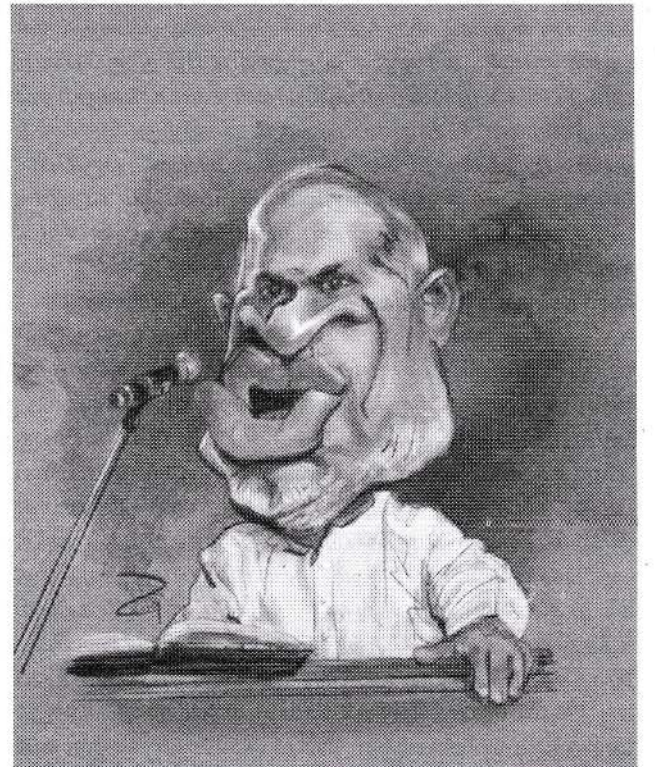
இ.ச. முரளிதரன்

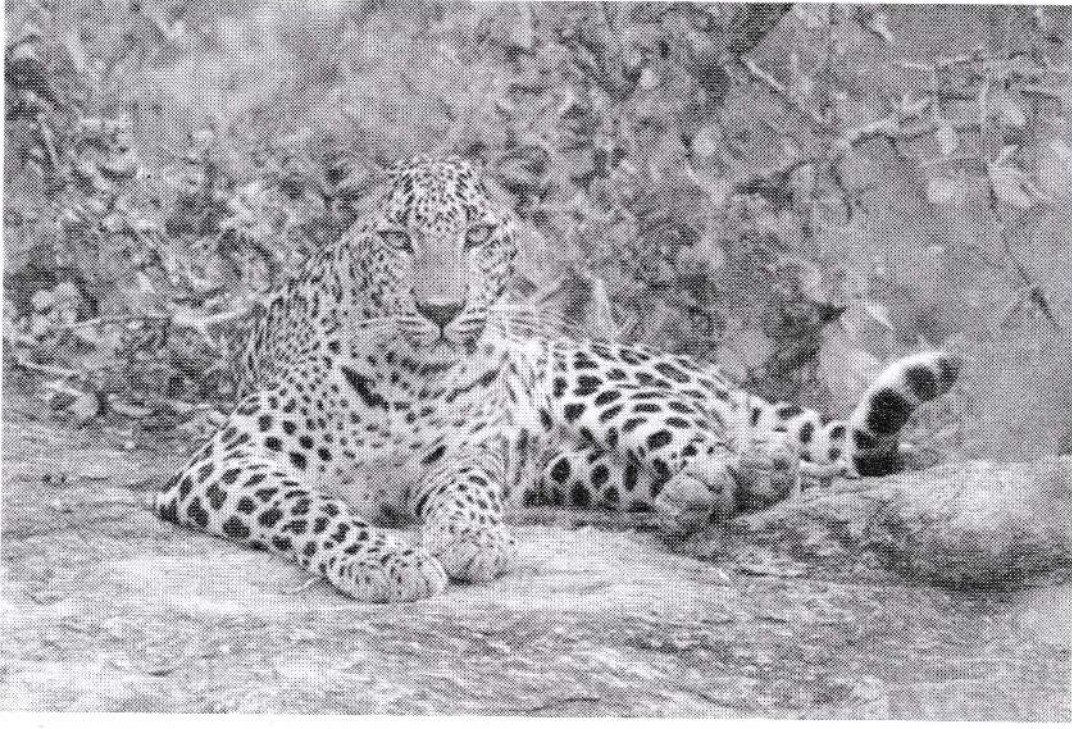
ஓவியத்துறையில் ஈடுபட விரும்பும் இளைய தலைமுறையினருக்கு நீங்கள் கூற விரும்புவது...

ரவிபேலட்

அறிவுரைகளைப் பொருட்படுத்தாதீர்கள். யார் சொல்லும் எந்தச் சட்டதிட்டங்களையும் மனதிலே வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். ஓவியங்கள் மட்டுமல்ல கலை என்பதே வரம்புக்குள்ளே அடங்கக் கூடிய விடயமில்லை. கலையின் முக்கிய வேலை ஏற்கெனவே இருப்பதை மாற்றிக் கட்டமைப்பது தான். தன்னைப் புதுப்பிப்பதுதான். இந்தப் பயணம் எவரது அறிவுரையாலோ வழிகாட்டுதலாலோ நிகழ்ந்து விடாது அறிவுரைகளைக் கேட்டுக் கொள்ளலாம். முடிவு எடுக்கும் அதிகாரம் உங்கள் கையிலே தான் இருக்க வேண்டும். தானாகக் கண்டடைவது தான் தனித்துவமானதாகவும், காலத்தில் நிலைத்திருப்பதாகவும் அமையும். மற்றவரைப் பார்த்துப் போலச் செய்வது ஆரம்பத்திலே கொஞ்சம் கைகொடுக்கலாம். தொடர்ச்சியாக உதவாது.

ஒரு கல்லூரியில் ஐம்பது பேர் இருந்து ஒரு பாடத்தைக் கவனித்தாலும், ஐம்பது பேருக்கும் ஐம்பது விதமான மனவுணர்வுகள் எண்ண ஓட்டங்கள் இருக்கும். ஒருவருக்கு மிகவும் மோசமாகத் தெரிவது மற்றொருவருக்கு உயர்வானதாகத் தெரியும். இவையெல்லாம் மனிதனது தனிப்பட்ட அந்தரங்க செயல்முறை. இந்த செயல்முறை சரியான புரிதலோடு நடக்கும் பட்சத்தில் அவர் தனித்தத் தெரிவார். இது எல்லாக் கலைகளுக்கும் பொருந்தும்.

சிறுத்தைகள் : ஒரு பார்வை...

1.

சில நாட்களுக்கு முன் கிளிநொச்சி பகுதியில் ஊருக்குள் புகுந்திருந்த சிறுத்தையை அப்பகுதி இளைஞர்கள் கொடூரமாக தாக்கி கொலை செய்த காணொளியை சமூக ஊடகங்களில் பார்த்திருப்போம். பொதுவாக இலங்கையின் காடுகளை அண்மித்த பகுதிகள் பலவற்றில் சிறுத்தைகள் - மனித மோதல்கள் அண்மைக் காலத்தில் அதிகரித்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. மனிதர்கள் காயப்படுவதும் பல சிறுத்தைகள் கொல்லப்படுவதும் நிகழ்ந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. எனினும் கிளிநொச்சி பகுதியில் கொலை செய்த சிறுத்தையை அவமதிக்கும் விதமாக அந்த இளைஞர்கள் கொண்டாடியதும் அதனை சமூக ஊடகங்களில் பதிவு செய்தமையும் பலரை முகம் சுழிக்க வைத்திருந்தது. அவர்கள் சட்ட நடவடிக்கைக்கு உட்பட்டிருந்தனர்.

வவுனியாவின் செட்டி குளத்தை அண்மித்த கிராமம் ஒன்றில் சிறுத்தையால் [Leopard] தாக்கப்பட்ட ஆடொன்றை சிகிச்சை செய்யும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்திருந்தது. பல இடங்களில் அந்த ஆடு கடிக்கப்பட்டு காப்பாற்ற முடியாத ஆபத்தான நிலையில் இருந்தது. நிறை மாத கர்பமாக இருந்தமையால் அந்த ஆட்டினால் விரைவாக ஓடித் தப்ப முடியாமல் சிறுத்தையிடம் சிக்கி விட்டது. அந்த பகுதி மக்கள் ஆடு கத்தும் சத்தத்தை கேட்டு ஒருவாறு அதனை சிறுத்தையிடம் இருந்து காப்பற்றி இருக்கிறார்கள். ஆட்டுக்கு கழுத்துப் பகுதியில் மிகப் பெரிய காயம் ஏற்பட்டு இருந்தது. அதற்கு மஞ்சள் மற்றும் வேப்ப எண்ணை கலந்த கை

வைத்தியத்தை அவர்கள் செய்திருந்தனர். மூன்று நாட்கள் சாப்பிடமுடியாது இருந்த ஆடு திடீரென பிரசவ அறிகுறிகளை வெளிப்படுத்திய போதும் அதனால் இலகுவாக குட்டிகளை போட முடியவில்லை. சில மணி நேரத்தின் பின் என்னை அழைத்திருந்தனர். எனது அவதானிப்பின் படி சுயமாக குட்டிகளை போடக் கூடிய வலு அந்த ஆட்டிடம் இருக்கவில்லை. மூச்சுக்குழாய், களம் என்பன காணப்படும் கழுத்துப் பகுதி கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டு மிகவும் நலிந்து போன அந்த சிறிய ஆட்டின் குட்டிகளை ஒருவாறு உயிருடன் இழுத்து எடுத்தேன். அன்று மாலையே தாய் ஆடு இறந்து போனது. அண்மைக் காலத்தில் அடிக்கடி சிறுத்தைகள் ஆடுமாடுகளை மட்டுமின்றி நாய்களையும் வேட்டையாடுவதை வாடிக்கையாக கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அந்த பகுதி மக்களின் கருத்துப்படி அறிந்து கொண்டேன். அவர்கள் சிறுத்தையை புலி என்றே அழைப்பர். மடுக்காட்டினை அண்மித்த பகுதியிலும் ஆடுகள் சிறுத்தைகளால் தாக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் அங்கு வேலைக்கு சென்ற பின் அறிந்து கொண்டேன். எனினும் மனிதர்கள் தாக்கப்படுவது மிக குறைவு.

2.

பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது ஹந்தானை மலை பகுதியை அண்மித்த கிராமம் ஒன்றில் கிணற்றுக்குள் விழுந்த சிறுத்தை ஒன்றை பிரேத பரிசோதனை செய்ய வாய்ப்பு கிடைத்திருந்தது. அப்போதுதான் மிருக காட்சிசாலை தவிர்த்து சிறுத்தையை முதன்முதலில் மிக அருகில்

காணும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்திருந்தது மேற்படி கிராமத்தில் அடிக்கடி இரவு நேரத்தில் சிறுத்தைகளின் நடமாட்டம் இருப்பதாகவும் அவை நாய், ஆடு மாடுகளை பிடித்து செல்வதாகவும் அறிய முடிந்திருந்தது. அந்தக் கிராமம் மிக அண்மைக் காலத்தில்தான் மலைக் காடுகளை அழித்து உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

3.

இலங்கையில் பாதுகாக்கப்பட்ட யால தேசிய வனத்தில் சிறுத்தைகள் வாகன விபத்துகளில் அடிக்கடி இறப்பதை செய்திகள் மூலம் அறியக் கூடியதாக இருந்தது. கடந்த ஐந்து வருடங்களில் மட்டும் ஏறக்குறைய இருபதுக்கு மேற்பட்ட சிறுத்தைகள் அங்கு ஏற்பட்ட வாகன விபத்துகளில் இறந்திருப்பதாக புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன.

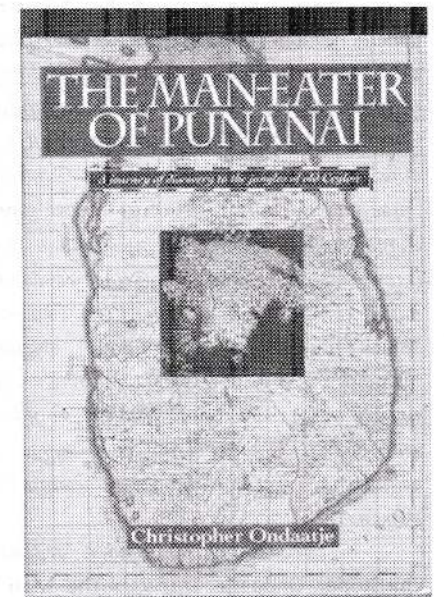
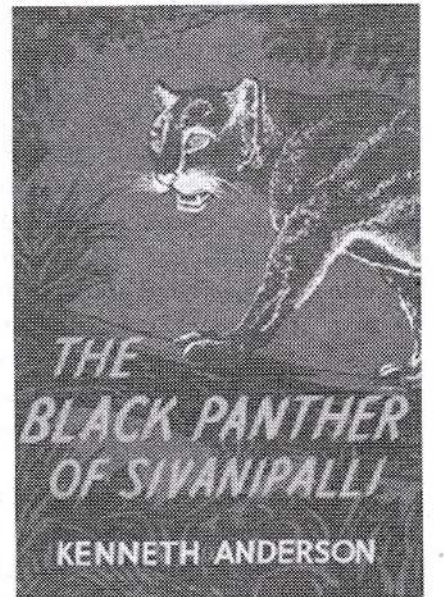
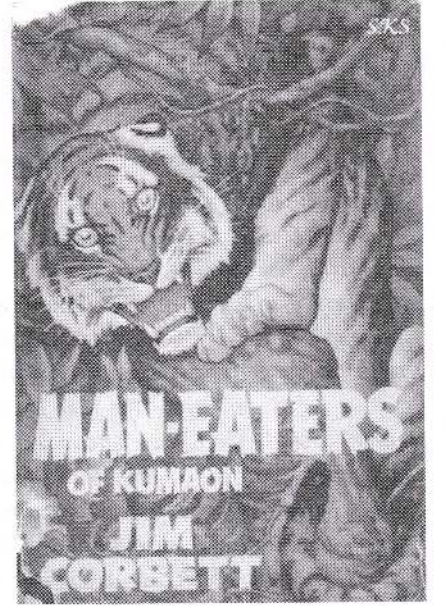
இலங்கையின் அதி உச்ச வேட்டை விலங்காக [predator] சிறுத்தைகள் காணப்படுகின்றன. இங்கு சிங்கங்களோ, வரிப்புலிகளோ, சிவிங்கிப் புலிகளோ இல்லை. சில பழைய குறிப்புகள் சில நூறு வருடங்களுக்கு முன் சிங்கங்களும், புலிகளும் அவதானிக்கப் பட்டதாக கூறுகின்றன. எனினும் அவற்றுக்கு வலுவான ஆதாரங்கள் கிடையாது. ஒருவேளை அவை மிச்சமின்றி வேட்டையாடப் பட்டிருக்கலாம். சிங்கவர்கள் மகாவம்சத்தில் வரும் சிங்கபாகுவின் வரலாற்றை அடிப்படையாக கொண்டு தங்களை சிங்கத்தின் தொடர்ச்சியாகவே கூறிக் கொள்கின்றனர். அண்மைய நாட்களில் “சிங்க லே” (சிங்கத்தின் இரத்தம்) எனும் அமைப்பு சிங்க இளைஞர்கள் மத்தியில் பிரபலமாகி இருக்கிறது.

தாங்கள் சிங்கத்தின் தொடர்ச்சியானவர்கள் எனும் வாதத்தை அவர்கள் முன் வைப்பதோடு ஏனைய இனக் குழுமங்களுக்கு அச்சம் தரக் கூடியதாக இருக்கின்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பிறப்புரிமை கோட்பாடுகளின் படி அதற்குரிய சாத்தியத்தன்மை மிக மிக குறைவானதே.

4.

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் வாழ்ந்திருந்த “ஜிம் கார்பெட்” எழுதியிருந்த “குமாயுன் புலிகள்”, “ருத்ர பிரயாகையின் சிறுத்தைகள்” போன்ற பல நூல்களில் மனித வேட்டையாடும் சிறுத்தைகளை பற்றிய விபரங்கள் உள்ளன. வேட்டை இலக்கியங்களின் வரிசையில் ஜிம் கார்பெட்டின் நூல்கள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. அவற்றில் ஜிம் கார்பெட் தன்னுடைய ஆட்கொல்லி சிறுத்தைகள் மற்றும் புலிகளை வேட்டையாடிய அனுபவங்களை விபரித்திருப்பார். அவரின் குறிப்புகளின் படி சிறுத்தைகள் பொதுவாக இரவு நேரங்களில்தான் ஆட்கொல்லிகளாக மாறுகின்றன. அவை பகலில் மனிதனை எதிர்கொள்ள பயந்தவை. ஒரு சிறுத்தை ஆட்கொல்லியாக மாறிய பின் மனிதர்கள் தொடர்பான அச்சம் அதற்கு நீங்கி விடும். எனினும் புலிகள் [tiger] பெரும்பாலும் பகலில்தான் மனிதர்களை கொல்கின்றன. அதாவது பகலில் நிகழும் கொலைகளுக்கு புலிகளும் இரவில் நிகழும் கொலை களுக்கு சிறுத்தைகளும் பெரும்பாலும் பொறுப்பாளிகள்.

புலிகளும் சிறுத்தைகளும் ஆட்கொல்லியாக மாற காடுகளில் அவற்றின் இயல்பான உணவுகள் குறைவடைதல், அவை அங்கவீனமாக மாறுதல் அல்லது காயமுறுதல், வயதாகி வேட்டையாடும் ஆற்றலை இழந்திருத்தல், சினைப்பட்டிருத்தல் அல்லது குட்டிகளுடன் இருத்தல் போன்ற காரணிகளை ஜிம் கார்பெட் கூறியிருப்பார். மனிதன் புலிகள் மற்றும் சிறுத்தைகளின் இயல்பான உணவு கிடையாது. சுந்தர்ப்ப தூழ்நிலைதான் அவற்றை அந்த நிலைக்கு தள்ளுகின்றன. இறந்த மனித உடல்களை புலிகள் உண்ணாது. எனினும் சிறுத்தைகள் உண்ணும். அதாவது தோட்டி வேலையும் செய்யக் கூடியன. 1918ல் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட “யுத்த ஜூரம்” என்னும் ஒரு வகை கொள்ளை நோய் காரணமாக ஏராளமான மனித உயிர்கள் குமாயுன் பகுதியில் காவு கொள்ளப்பட்டன. எனினும் இறந்த மனிதர்களை தகனம் செய்ய முடியாத நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டதால் மலைப் பகுதிகளில் உள்ள பள்ளத்தாக்கு களில் எறிந்து விடுகின்றனர். அந்த சடலங்களை உண்ட சிறுத்தைகள் மனித மாமிசத்துக்கு பழகிவிட அதன்பின்

மனிதர்களை கொல்லத் தொடங்கின. குறிப்பாக அங்கு வாழ்ந்த இரண்டு சிறுத்தைகள் குறித்த காலத்தில் மட்டும் ஐந்தாறுக்கு மேற்பட்ட மனித உயிர்களை பலி கொண்டன. (குமாயுன் புலிகள் பக்கம் 15-17)

குமாயுன் புலிகள் புத்தகத்தில் வரும் "ராபின்" எனும் குறிப்பில் தன் நாயுடன் சேர்ந்து அவர் செய்த சிறுத்தை வேட்டையை பற்றி ஜிம் கார்பெட் எழுதியிருப்பார். மடு, பாலம்பிட்டியில் வேலை செய்த நாட்களில் சிறுத்தை தாக்கிய கழுத்தில் காயம்பட்ட வேட்டை நாய் ஒன்றை சிகிச்சை செய்திருக்கிறேன். சிறுத்தையின் பலமான பிடி கழுத்தை மையப் படுத்தியே அமையும்.

ஜிம் கர்பெர்ட் "The Man Eating Leopard Of Rudra prayag" என்ற வேட்டை நூலையும் எழுதியிருக்கிறார். நூற்றுக்கு மேற்பட மனித உயிர்களை பலி கொண்ட அந்த சிறுத்தையை வேட்டையாடியதை அழகாக விபரித்திருப்பார். இந்த புத்தகத்தை மையப்படுத்தி அதே பெயரில் BBC இனால் விபரண சித்திரம் ஒன்று எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனை youtube இணையத்தில் பார்க்க முடியும். மேலும் ஜிம் கர்பெட்டின் வாழ்க்கையை மையப்படுத்தி நாற்பதுகளில் Man Eaters Of Kumaun எனும் திரைப்படம் வெளிவந்திருந்தது. ஜிம் கார்பெட் மட்டுமல்லாது கென்னத் அன்டர்சன் போன்ற வேறு சில ஐரோப்பியர்களும் இந்திய, இலங்கை, ஆயிரிக்க காடுகளில் தாங்கள் செய்த வேட்டைகளை சாகசம் நிறைந்ததாக எழுதியிருப்பார்கள். அவர்களின் இந்த வகையான வேட்டை இலக்கியங்கள் மிகை புனைவாகவும் நம்பக தன்மை குறைந்ததாக இருப்பதாக தியடோர் பாஸ்கரன் போன்ற தமிழ் சூழலியல் எழுத்தாளர்கள் சொல்லுவார்கள். எனினும் அன்றைய நாட்களில் வாழ்ந்த விலங்குகள் தொடர்பான பல விடயங்களை அவர்களது எழுத்துகள் மூலமே எம்மால் அறியக் கூடியதாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அண்மையில் இலங்கையின் மத்திய பகுதி காடுகளில் கருஞ் சிறுத்தை [black panther] எனும் விலங்கு உயிருடன் படமாக்கப்பட்டிருந்தது. நீண்ட காலமாக இந்த வகையான கருஞ் சிறுத்தைகள் உயிருடன் அவதானிக்கப்படவில்லை. பல ஊடகங்கள் கருஞ் சிறுத்தைகளை தனி ஒரு இனமாகவே கூறியதை அவதானிக்க முடிந்தது. உண்மையில் கருஞ் சிறுத்தைகள் ஏனையவற்றை போன்ற சிறுத்தைகளே. சில சிறுத்தைகள் பிறப்புரிமை மாற்றத்தால் அதிகமாக மெலனின் நிறப் பொருள் ஏற்றப் பட்டதால் அவற்றின் கரிய நிற புள்ளிகள் வெளியே தெரிவதில்லை. கூர்ந்து அவதானித்தால் அவை கண்ணுக்கு புலப்படும். சிறுத்தைகளை போல அமெரிக்க பகுதிகளில் வாழும் பூமா எனும் பூனைக் குடும்ப விலங்கிலும் இந்தவகை கரிய நிறமேற்றும் காணப்படும். கென்னத் அன்டர்சன் "Black panther of sivaanipalli" எனும் ஒரு வேட்டை இலக்கியத்தை எழுதியிருக்கிறார். தென் இந்தியாவில் வாழ்ந்த ஆட்கொல்லி கருஞ் சிறுத்தையை வேட்டையாடுதலை பற்றிய படைப்பு அது. அவர் தெளிவாக சிறுத்தை கருஞ்சிறுத்தை வேறுபாடை வரையறுத்திருப்பார்.

இலங்கையில் பிறந்த கனேடிய எழுத்தாளர் Christoper Ondaatje எழுதிய The Man Eating Leopard Of

Punanai என்னும் புத்தகம் மட்டக்களப்பு புனானை பகுதியில் வாழ்ந்த ஆட்கொல்லி சிறுத்தையை பற்றியது. Christoper Ondaatje ஏராளமான வேட்டை மற்றும் விலங்குகள் தொடர்பாக குறிப்புகளை எழுதியவர்.

5.

Panthera pardus kotiya எனும் இலங்கை சிறுத்தை உலகெங்கிலும் வாழும் சிறுத்தைகளில் இருந்து வேறுபட்டது. இலங்கைக்கே உரித்தானது. உலக சிறுத்தைகளில் இது ஒரு வகை உப இனமாகும் [subspecies]. இலங்கை சிறுத்தைகள் போல உலகில் ஒன்பது வகை உப இனங்கள் உள்ளன. எனினும் அவை பிறப்புரிமை ரீதியில் வேறுபட்டவை. இந்திய சிறுத்தைகளை விட அளவில் சிறியவை. இலங்கையில் ஏறக்குறைய 700-900 சிறுத்தைகள் வாழ்வதாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. உலர், வறல், ஈர வலயங்கள், மலைப்பகுதி, அயன மண்டல மழைக் காடுகள் ஐசிங்க ராஜா வனத்தை அண்மித்த பகுதிகள் என சகல இடங்களிலும் இவை வாழ்கின்றன. யால, வில்பத்து போன்ற பாதுகாக்கப்பட்ட வனங்களுக்குள் [protected area] இவற்றை அதிகமாக

அவதானிக்கலாம். பெரும்பாலும் இருபது வருடங்கள் வரை வாழக் கூடியவை. வேட்டை விலங்குகள். ஊன் உண்ணிகள் [carnivore]. Endangred species எனும் அழிவடையும் ஆபத்துக்குள் வாழும் இனமாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

6.

தென் இலங்கையின் யால வனப் பகுதியில் சிறுத்தைகள் மிக அடர்த்தியாக வாழ்வதாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. [18 / 100km²]. உலகத்தில் இந்த அடர்த்தி மிக மிக அதிகம். இந்தப் பகுதியை இலங்கைச் சிறுத்தைகளின் சொர்க்குபுரி என்பர். பெண் விலங்குகள் 30 கிலோவை அண்மித்த எடை உடையன. 3-4 அடி நீளமானவை. ஆண் சிறுத்தைகள் 50 கிலோ வரை நிறையையும் 4 அடிக்கு மேற்பட்ட நீளத்தையும் கொண்டவை.

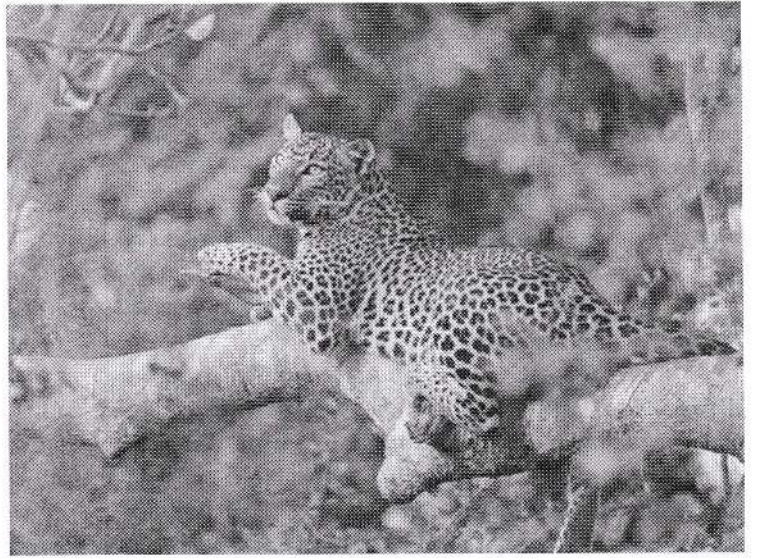
சிறுத்தைகள் தமக்குள் ஒரு விதமான எல்லைகளை (Territory) வகுத்துக் கொள்பவை. ஆண் விலங்கு தனியாகவும் (solitary) பெண் விலங்கு குட்டி களுடனும் வாழ்கின்றன. பொதுவாக ஒரே தடவையில் 2-3 குட்டிகளை ஈனுகின்ற போதும். ஏனைய காட்டு

விலங்குகளைப் போல சிறுத்தைகளிலும் குட்டிகள் ஐம்பது வீதமே உயிர் பிழைத்து வளர்கின்றன. பொதுவாக ஒரு வயதுக்குள் குட்டிகளின் இறப்பு வீதம் மிகவும் அதிகமாகும். நோய்கள் காரணமாகவே குட்டிகள் பெரும்பாலும் இறக்கின்றன. குட்டி குறித்த வயது வந்தவுடன் தாய் விலங்கை விட்டு பிரிந்து தனக்கான எல்லையை வகுத்துக் கொண்டு வாழத் தொடங்குகின்றன. எல்லைகள் மீறப்படும் போது பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. சிறுநீர் கழித்தல், மரங்களில் நகங்களால் விறாண்டுவதன் மூலம் தமது எல்லைகளை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றன. அதாவது இது “என் ஏரியா உள்ளே வராதே” என ஏனைய சிறுத்தை களுக்கு வலியுறுத்து கின்றன. இதே இயல்பை பூனைகள் மற்றும் புலி சிங்கம் போன்ற ஏனைய சிறிய முதல் பெரியது வரையான பூனைக் குடும்ப விலங்குகளும் கொண்டிருக் கின்றன. இனப் பெருக்க காலத்தில் மட்டுமே பெண்ணுடன் ஆண் சேரும். மற்றபடி பிரிந்தே வாழும். சிறுத்தையின் ஆற்றல் குறையும்போது அதன் ஆள்புல பகுதியை இன்னொரு சிறுத்தை கைப்பற்றிக் கொள்ளும்.

மிக வேகமாக ஓடக் கூடிய சிறுத்தைகள் சிறந்த வேட்டையாடிகள். சிங்கம், புலி போன்ற ஏனைய பெரிய பூனைக் குடும்ப விலங்குகளுக்கு இல்லாத மரம் ஏறும் பண்பு சிறுத்தைகளுக்கு இருப்பது சிறப்பு. மரங்களில் இருந்து பாய்ந்து அதாவது அழுத்த சக்தியை பயன் படுத்தி வேட்டையாடுகின்றன. புள்ளி மான்கள், குரங்குகள், காட்டுப் பன்றிகள், காட்டு எருமைகள் போன்ற விலங்குகளை வேட்டையாடுகின்றன. அண்மைக் காலங்களில் காடுகளை அண்மித்த கிராமங் களில் புகுந்து நாய், ஆடு, மாடு, கோழி என வளர்ப்புப் பிராணிகளையும் பிடித்துச் செல்கின்றன. சிறுத்தைகள் இரவு நேரத்துக்குரியன [Nocturnal]. சில வேளைகளில் பகலிலும் அவதானிக்கப்படுகின்றன.

7.

இலங்கையின் யால வில்பத்து வனப் பகுதி களில் சிறுத்தை சவாரி [leopard safari] மிக பிரசித்தம்.

அதிகளவு உள்நாட்டு வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகள் சிறுத்தைகளை பார்க்க இங்கு வருகின்றனர். அதிக சுற்றுலா வருவாயை ஈட்டித் தரும் இடங்களாக அவை அமைகின்றன. ஏராளமான சவாரி வாகனங்கள் யால பகுதியில் இயங்குகின்றன. அங்குதான் பிரச்சனை ஆரம்பிக்கிறது. மேற்படி வாகனங்களில் அடிபட்டே சிறுத்தைகள் அதிகம் இறக்கின்றன. பொதுவாக சுற்றுலாப் பயணிகள் தமது சவாரியின்போது முடிந்த வரை சிறுத்தைகளை பார்க்க விரும்புவார்கள். எனினும் சிறுத்தைகளை காணும் நிகழ்தகவு மிக மிகக் குறைவு. அவை அடர் காடுகளுக்குள்ளே பெரும்பாலும் வாழ்வதால் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே சவாரி வழி காட்டிகளும் [Guides] வாகன ஓட்டிகளும் தமது சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு உச்ச பட்ச திருப்தியை வழங்க முயல்வார்கள். அதாவது அனுமதிக்கப் பட்ட காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணிக்குள் முடிந்தவரை சிறுத்தைகளை காண்பிக்க முயல்கின்றனர். அப்போது தான் உச்ச பட்ச கவனிப்பும் [tips], அடுத்த முறை அவர்களை தேடி வரும் நிலையும் கிடைக்கும். அதற்காக தமக்குள் ஒரு வலையமைப்பை அதாவது ஒரு சவாரி வாகனத்தில் சிறுத்தை காட்சிப்படும் எனில் உடனடியாக கைபேசி மூலம் ஏனைய வாகனங்களுக்கு தகவல்

கொடுக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் வேகமாக குறித்த இடத்துக்கு பயணிக்கிறார்கள். இதன் போதுதான் அதிக உயிர் சேதங்கள் சிறுத்தைகளுக்கு ஏற்படுகிறது. சிறுத்தைகள் மட்டுமல்ல ஏனைய காட்டு விலங்குகளும் மேற்படி சவாரி வாகனங்களில் அடிபட்டு இறக்கின்றன. பொதுவாக காலை வேளைகளில்தான் சிறுத்தைகள் அதிகமாக இறக்கின்றன. சில வேளைகளில் தமக்குத் தென்படும் சிறுத்தை களை ஏனைய வாகனங்களை நோக்கி துரத்தும் கைங்கரியங்களையும் இவர்கள் செய்கிறார்கள்.

உண்மையில் காட்டு விலங்குகளை அவற்றின் இயற்கையான நிலையில் தான் அவதானிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையான அனுபவம் கிடைக்கும். அதுதான் முறை. எனினும் தற்கால சுற்றுலாப் பயணிகள் தமது சமூக வலைத்தள மோகம் காரணமாக

முடிந்த வரை விலங்குகளை படம் பிடிக்க முயல்கிறார்கள். அதற்கு இந்த சவாரி வழிகாட்டிகள் உதவுகின்றனர். இதன் காரணமாக அண்மையில் யால பாதுகாக்கப்பட்ட வனப் பகுதிக்குள் தொலைபேசி பாவனையை தடை செய்திருக்கின்றனர். சவாரி நேரங்களில் கட்டுப்பாடுகள் வந்திருக்கின்றன. சவாரி வாகன சாரதிகளுக்கும் வழி காட்டிகளுக்கும் பயிற்சி வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. எனினும் பணம் மீதான ஆசையால் சட்ட விரோதமாக சிலர் நடப்பதால் சிறுத்தைகளின் இழப்புகள் ஏற்படுகின்றன.

பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிக்கு வெளியேயும் அதிக சிறுத்தைகள் இறக்கின்றன. அதிகரித்த மனித குடியேற்றங்களால் காடுகள் குறுகல் அடைகின்றன. சிறுத்தைகளின் வாழ்விடம் அழிக்கப்படுகிறது. சிறுத்தைகள் வேட்டையாடும் மான் போன்றவற்றை மனிதர்கள் இலக்கு வைப்பதால் அவற்றுக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது.

எனவே மனித குடிகளை அடைந்து ஆடு, நாய் போன்றவற்றை வேட்டையாட முயல்கின்றன. இதனால் அவை வெடி வைத்தும், விஷம் வைத்தும் பொறி வைத்தும் மின்சாரம் பாம்ப்சியும் கொலை செய்யப்படுகின்றன. வறட்சிக் காலத்தில் நீர் தேடி வரும் சிறுத்தைகள் கிணறுகளுக்குள் விழுகின்றன. மேலும் சிறுத்தைகளை வேட்டையாடும் சம்பவங்களும் இடம்பெறுகின்றன. சிறுத்தைத் தோல், சிறுத்தைப் பல் போன்றவற்றை பெறவும் சில நாட்டு மருந்துகளை செய்ய சிறுத்தை மாமிசம் பயன்படுகிறதால் அதனைப் பெறவும் வேட்டையாடப்படுகின்றன.

கடத்தல்காரர்கள் சிலர் வெளி நாடுகளுக்கு சிறுத்தைக் குட்டிகளை கடத்துவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. சில நாட்களுக்கு முன்னர் வடபகுதியில் சில இடங்களில் சிறுத்தைக் குட்டிகள் கடத்தல்காரர்களிடம் இருந்து மீட்கப்பட்டதை செய்திகள் வாயிலாக அறிந்திருப்போம்.

சில இலட்சம் பெறுமதி இந்த கடத்தலில் அவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. பொதுவாக குட்டிகளை பெற தாய் விலங்கு கொலை செய்யப்படுகிறது. ஒரு பெரிய சிறுத்தையை கொல்லும்போது அந்தப்பகுதியின் தழல் சமநிலை குழப்பப்படுகிறது. உணவுச் சங்கிலி அறுக்கப் படுகிறது. சிறுத்தையின் சந்ததி மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

8.

முன்னைய காலத்தில் அரசர்களும், வேட்டை காரர்களும் பொழுது போக்குகாக, தமது கௌரவத்தை நிலை நாட்டுவதற்காக தோல் பற்களை பெறுவதற்காகவும் நாட்டு மருத்துவ தேவைக்காகவும் சிறுத்தை, வரிப்புலி, சிங்கங்களை வேட்டையாடினார்கள். ஒரு காலத்தில் இலங்கையில் காணப்பட்டதாக கருதப்பட்ட சிங்கம், புலி போன்ற விலங்குகள் மேற்படி வேட்டைக் காரர்களால்தான் அழிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலத்தில் வெள்ளைக்கார தளபதிகளால் ஏராளமான விலங்குகள் பொழுது போக்காக அழிக்கப்பட்டிருந்தன. அதைத்தான் இன்றைய வேட்டைக்காரர்களும் கடத்தல்காரர்களும் செய்கிறார்கள். இப்படியே போனால் ஏனைய விலங்குகள் இலங்கையில் இருந்து அழிந்து போனது போல சிறுத்தைகளும் அழிந்து போகலாம்.

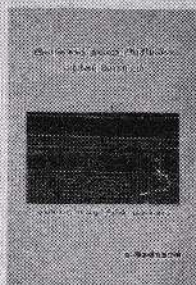
இலங்கை அரசாங்கமும் சில தன்னார்வு நிறுவனங்களும் சிறுத்தைகளை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றும் செயல் முறைகளை முடுக்கி விட்ட போதும் சிறுத்தைகள் அழிந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. பொதுவான விழிப்புணர்ச்சி மக்களிடம் கிடையாது. வடக்குக் கிழக்கில் முன்பு விடுதலைப் புலிகள் சிறுத்தையை தேசிய விலங்காக அறிவித்து அதனை காப்பாற்ற முயன்றனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் இந்திய இராணுவ காலப் பகுதியில் சிறுத்தை குட்டி ஒன்றை வளர்த்திருந்திருக்கிறார். அவர்களது தாக்குதல் படையணி ஒன்றின் பெயர் சிறுத்தைப் படையணி.

9.

அதிகரித்த மனிதனின் தேவைகள் தழல் தொகுதியை சிதைக்கத் தொடக்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு உயிரினமும் தனது இறுதி பயணத்தை இதன் காரணமாக தொடங்கியுள்ளன. இயற்கையில் காணப்படும் சிறு பொருளும், மரமும், செடியும், பூச்சியும், பூழுவும், யானையும் சிறுத்தையும் நதியும் மலையும் என சகலதும் சங்கிலிப் பிணைப்பாக இணைந்தே இயற்கை எனும் பிரமாண்ட விந்தையை தருகின்றன. இந்த பிரமாண்ட விந்தை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மனிதனால் சிதில மடைகிறது. இறுதியில் மனிதனுக்கும் வாழ முடியாத நிலை ஏற்படும் என்பது மட்டும்தான் நிதர்சனம்..

நூல்
சொல்லோவியம்
ஆசிரியர் : ஏ. எஸ். சற்குணராஜா
வெளியீடு :
தணிகா நுண்கலைக்கல்லூரி
விலை : 300/-

நூல்
இலங்கைத் திணை அரசியலில்
வர்க்கப்போராட்டம்
ஆசிரியர்: ந. இரவீந்திரன்
வெளியீடு : சமூக விழிப்புணர்வுகான அமைப்பு
விலை : 300/-

நூல்
சாதனை படைக்கும்
யோனத்தன் லிவிங்ஸ்டன்
தமிழாக்கம்:
அருள்திரு இராசேந்திரம் எர்லின்
விலை : 300/-

தினைத்துணை நன்றி செயிலும்...

வேற்கேணியன்

என்வீட்டு முற்றத்தில் வெண்மணல் பரப்பில் அமர்ந்திருக்கின்றேன். பொற்கதிர்களைப் பாய்ச்சிய படி எழுவான்கரையிலிருந்து உதயமாகிறான் ஆதவன். வேற்கேணி முருகன் கோவிலில் வனிதையர் பாடும் திருவெம்பாவை தேனிசையாய் ஊரெங்கும் ஒலிக்கிறது. நிழல் குடையாய் தலைக்குமேல் விரிந்து நிற்கும் “ தண்ணிப்பழ” மரக்கிளைகளில் காகமும் கிளியும் மைனாவும் அணிலும் புலுணியும் ஒற்றுமையாக பழம் சுவைக்கும் பாங்கு சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. புதிய வரவாய் முன் எங்குமே நான் பார்த்திராத பறவை ஒன்று சாம்பல் நிற கிளுவங்காயளவு வெண்புள்ளிகளுடன் தனியொரு கிளையில் இருந்து பழம் புகிக்கிறது. இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் நான் விட்டுப்பிரிந்த நாய் “சுட்டி” என் காலருகில் படுத்திருக்கிறது. கிணற்றை மறைத்து வளர்ந்திருக்கும் செவ்வரத்தை பொன் நொச்சி நந்தியாவட்டை சற்றுத்தாரத்தெ மதில் சுவரின்ரை மேவிப் படர்ந்திருக்கும் முல்லை. அவற்றின் பூக்களில் தேன் எடுக்க மொய்க்கும் வண்டினம், கடந்த சில நாட்களாகக் கொட்டிய மழைஓய்ந்த நிலையில் பனி எட்டிப் பார்க்கிறது. இனி தை பிறந்தால் நல்ல பனி பெய்யும். இன்னும் எத்தனையெத்தனை எழில் கொஞ்சம் மண் நான் பிறந்த மண். இந்த மண்ணை விட்டுப் போய் கொட்டும் பனிக்கும் குளிர்க்கும் அஞ்சி பூட்டிய வீட்டுக்குள் அடைபட்டிருந்தேனே கனடாவில்.

இந்நாளில் அங்கே நிகழ்ந்த பனியின் ஆட்சியை நினைத்துப்பார்க்கிறேன். கற்கண்டு குவியலோ

என்றொண்ணி பனிப்படையில் சிறிது அள்ளிப் பார்க்க விரும்பி இரு விரலால் கிள்ளினேன். சட்டென எறிந்தேன். என் விரல்கள் விறைத்து குளிர்ந்து நடுங்கின. அது ஒரு பசுமையான அனுபவம். இன்னொரு நாள் ஒரு அலுவலாய் வெளியே போக வென்று கம்பளித் தொப்பி, சுவெற்றர், ஓவர் கோற் அணிந்தவனாய் வீட்டு வாசலில் நின்ற காரில் ஏறச் சென்ற போது சடுதியாக என் சப்பாத்து கால் பனிப் படிவில் புதைந்ததையும் என்பேர்த்தி பிரியந்தி என்னைப்பிடித்து காரில் ஏற உதவியதையும் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். நாளடைவில் பனியும் குளிரும் எனக்குப் பரிச்சயமாயின.

எனதருமை மருமகனே! நயகரா நகரில் அமெரிக்க எல்லையில் ஓய்வின்றிக் கொட்டிக் கொண்டிருக்கும் நீர் வீழ்ச்சியைப் பார்க்க என்னை நீங்கள் கூட்டிப்போனதும் இன்னொருநாள் வெலிங்டன் கடற்கரையை அண்மிய பூங்கா ஒன்றில் ஒரு முழு நாளும் தங்கி சுவையான சிற்றுண்டி சமைத்து புற்றரையில் வட்டமாய் அமர்ந்து புகித்து மகிழ்ந்ததும் அலை குறைந்த கடல் வளைவில் பவனிவந்த தேசிய தாரா பறவைகளையும் எதிர்புறந்து கடலில் காற்றுறாதிய பலூனில் தொங்கி நீந்தும் படகுகளில் நின்று நீரைக் கிழித்து ஓடி விளையாடியவர்களையும் பார்த்து மகிழ்ந்ததும் பனிக்குளிர் வீசிய நாட்களில்லவா?

மாநகர சபையின் பணியாளர்கள் கொண்டாடிய பொங்கல் விழாவில் கலந்துகொள்ளச் சென்றதும் கனடிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரின் வீட்டில் நிகழ்ந்த பொங்கல் விழாவுக்கு அழைப்பு வந்ததென்று சொல்லி என்னையும் கூட்டிப்போனதும்

பனிபொழிந்த ஒரு நாள் மாலைப் பொழுதில்லவா?

பிரம்டன் நகரில் சிவிக்சென்ரரில் இடம்பெற்ற கலை விழாவில் எனது பேர்த்திகள் பங்குபற்றிய இசை நிகழ்ச்சியை பார்க்கபோனதும் பனி கொட்டிய ஒரு கட்டும் குளிர் நாளில்லவா? நெடுந்துயர்ந்த கண்ணாடி சுவர்களுள்ளே இருக்கும் பல்கலைக் கழகத்தையும் கனடாவின் சிறப்புச் சின்னமான சி.என்.

கோபுரத்தையும் பாரம்பரிய மாடிமனைகளையும் வர்த்தக நிலையங்களையும் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் வந்து குடியேறி சுதந்திரமாய் நடமாடும் பல்வின மக்களையும் பார்க்க வாய்த்ததும் உங்கள் காரில் பயணம் செய்த குளிர் நாளில்லவா?

மிசிசாகவிலும் ஸ்காபரோவிலும்

ஸ்ரவோவிலாவிலும் இருக்கும் என் அண்ணனின் பிள்ளைகளுடன் அப்பகுதிகளில் இடம்பெற்ற இசை விழா, இலக்கிய விழா, அறிவோர் பாராட்டுவிழா, மாவீரர் நினைவு நாள், முள்ளிவாய்க்கால் அழிவின் பத்தாண்டு நிறைவு நாள் எனப் பல நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கப்போனதும் றிசுமன்கில் விநாயகர் கோவிலையும் ஸ்காபரோவில் பெரியசிவன் கோவிலையும் தரிசித்ததும். அந்த விநாயகர் கோவில் எதிரே மூன்று கொடிக்கம்பங்கள் இருக்கும் புதுமை பற்றி அறிய முனைந்த போது அங்கே மூன்று மூர்த்திகளுக்கு கோவில்கள் உள்ளன அவற்றில் மூன்று வெவ்வேறு தினங்களில் கொடியேற்றமும் திருவிழாவும் நடைபெறும் என்றறிந்து வியப்புற்றதும் பனிபொழிந்த நாள்களிலேதான்.

அப்பப்பா என அழைத்து என்னை மகிழ்வித்த மழலைகளே! ஆறாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பாலிலிருந்து இருபத்து நான்கு மணிநேரம் விமானப் பயணம் செய்து நான் உங்களிடம் வந்திருந்தேன். விமானத்தை விட்டிறங்கி வெளியே வரவேற்பிடம் வந்து சற்றே இளைப்பாற அங்கிருந்த இருக்கை யொன்றில் அமர்ந்திருந்த என்னை மலர் கொத்துடன் நீங்கள் வரவேற்றீர்கள். அக்கணம் என் கண்கள் களிப்புற்றுக் கலங்கின. அந்நாள் என் வாழ்நாளில் பொன் நாள் என மகிழ்ந்தேன். என் துன்ப துயர மெல்லாம் போயின. இந்தப் பொன்வண்டுகளின் அருகிருக்கக் கிடைத்தமை பெரும்பேறு என்றெண்ணி அக மகிழ்ந்தேன். அன்று மனதையும் உடலையும் பரவசப்படுத்திய நீங்கள் மீண்டும் என்னைத்தனிமையில் வாழத்தள்ளி விட்ட உங்கள் பெற்றோரின் முடிவுகண்டு மௌனமாயிருந்தது ஏன்?

உங்களின் அம்மா என்னை, மாமா என்ற பந்தம் இருக்க, “அப்பா” என்றழைப்பதும் என் விருப்பத்துக் கேற்ற உணவு தயாரித்து மேசையில் வைப்பதும் நான் உண்டு முடிக்கும் வரை பார்த்திருந்து அருகில் வந்து தேவை அறிந்து பரிமாறுவதும் கண்டு நான் மனம் பூரித்தேன். ஓய்வின்றி உழைக்கும் உங்கள் அன்னையின் உணர்வுகளை நான் மதிக்காதவன் அல்ல. அதே வேளை உங்கள் அம்மா சில நேரம் என் கருத்துக்களை ஏற்காதவளாய் என்னை மதிக்காத வகையில் சுடுசொற்களை வீசுவதை நீங்கள் அவதானித்திருப்பீர்கள்., “என் வயதென்ன உங்கள் வயதென்ன? நீங்கள் அப்படிக்கதைக்கக் கூடாது”

என்று நான் சொன்ன போது “நான் அப்பிடித் தான்” என்றாவே, அதில் அந்தப் பதிலில் கலந்திருந்தது அறியாமையா? அகந்தையா? எதுவானலும் இடம் பொருள் சூழல்கருதி நான் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தேன். உயர்கல்லூரியில் படிக்கும் நீங்கள் உங்களின் அம்மாவின் இயல்பை மாற்ற அவவுக்கு புத்திமதி சொல்லக் கூடாதா எனவும் நினைப்பதுண்டு.

சமூகவியல் பட்டம் பெறப்படித்துக்கொண்டிருக்கும் பேர்த்தி பிரியந்தியின் மீது எனக்குத் தனிமதிப்புப் பாசமும் இருந்தது. அப்பிள்ளையின் நற்பண்பையும் அறிவையும் அவதானித்த நான் “நீங்கள் ஒரு பிறவிச் சமூகவியலாளர் உங்கள் எதிர்காலம் ஒளிவீசும் “வாழ்த்துக்கள்” என்றுரைத்த போது “தாங்கல் தாத்தா நன்றி” எனச் சொன்னதுடன் நிற்காமல் ஒரு குழந்தையாய் மாறி என் கன்னத்தில் முத்தமிட்டுச்சிரித்தாள்.

என் இளைய மருமகளே! என்மகனின் வர்த்தக முயற்சிகளுக்கு நீங்கள் வழங்கும் ஒத்துழைப்பைக் கவனிக்கையில் என் மனதில் கவலை கலந்த மகிழ்ச்சி உருவாகும். திறமையுடன் பண்புடைமையும் சேர்ந்திருந்தாலே பெயர் நிலைக்கும். “நல்ல பிள்ளை” என்றெண்ணி மனநிறைவுற்றிருந்த என்னை நீங்கள் மனமுடையச்செய்தீர்கள். என்வயதுடன் ஒப்பிடுகையில் நீங்களும் ஒரு குழந்தையே எனக்கு. நீங்கள் என் புத்திமதியை ஏற்றாலென்ன மறுத்தாலென்ன என் அறிவுக்கெட்டிய ஒரு பொன்மொழியை சொல்லிவிடுகின்றேன் வள்ளுவர் வாயிலாக.

“இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் கனி இருக்கக் காய் கவர்ந்தற்று”

இதன் அர்த்தம் என்ன? ஒருமரத்தில் நன்கு பழுத்த கனி இருக்கையில் கனியாத காயைப் பறித்து உண்பாரா யாரும்? என்றேன்.

“சரிதான்” என்றீர்கள் பாதி விருப்புடன்.

நான் உங்கள் வீட்டில் இருந்த நாட்களில் பல முரண்நிலைகளை எதிர் கொண்டாலும்எங்கள் இருவரிடையே அமைந்த இடைவெளி மாமன் - மருமகள் பந்தம் - அவற்றை அன்புபூர்வமாக அணுகி தீர்வுகாணத் தடையாய் அமைந்தது. அது ஒரு மனக்குறை. அதனையும் என் நெஞ்சில் புதைத்து வைத்துக் கொண்டு வெளியேறினேன். (அத்துடன் எங்கள் இருவரிடையே நிலவிய கருத்து வேறுபாடுகளை அவதானித்து ஏற்ற கருத்துரைத்து சமூக நிலை ஏற்படுத்தக் கூடிய அனுபவமிக்க மனிதர் அந்த வீட்டில் இருக்கவில்லை என்பதும் ஒரு குறையே) எவ்வாறாயினும் “தையும் தாங்கும் இதயத்துடன்” திரும்பிச் செல்ல முடிவு செய்தேன்.

இந்த மடலுடன் பிறிதொரு உறையில் நான் இங்கே வந்த கையோடு பதிப்பித்து வெளியிட்ட புத்தகம் ஒன்றின் பிரதியை அனுப்பியுள்ளேன். என் இறுதி இலக்கியப்பணி இதுவாய் இருக்கலாம்.

என் அருமை மருமகளே!

“இனி இங்கே பனியும் குளிரும் நீங்கள் குளிர் தாங்கமாட்டீங்கள்... போங்கோ... போய் ஊரில இருங்கோது” என்றொரு “பனிக்கதை”யைச் சொன்னதும்நான் கடந்த ஆண்டு பனி பொழிய ஆரம்பித்த நவம்பர் மாதத்திலல்லவா கனடாவுக்கு

வந்தேன். நினைவிருக்கா) நீங்கள் தனியா போறதில்லை ஒரு குடும்பம் கொழும்புக்கு போகுது அவர்களுடன் கூடிப் போகலாம் என்றுரைத்ததும் எயார் போடல, “எங்கே நீங்கள் சொன்ன அந்த ஆட்கள்” என நான் கேட்க, “காணெல்லையே” என்றதும் பயணிகள் தவிர யாரும் உட்செல்ல அனுமதியில்லை” என்ற அறிவிப்பிடத்தில் என்னைப் பயணமனுப்ப வந்த உங்கள் மகள், எந்தன் பேத்தி பிரியந்தி என் பிரிவை ஆற்றாது அமுததும் நான் அவளின் கையை அணைத்து அழாதயங்கோ “சொக்கம்மா” நான் திரும்ப வருவேன் என்றொரு பொய்யை சொல்லிக் கொண்டு பிரிந்ததும்... இவையெல்லாம் நான் எதிர்பாராத (நீங்கள் எதிர்பார்த்த) சம்பவங்களல்லவா? எது எவ்வாறாயினும் அனாதையென்னை ஆதரித்து, “அப்பா” எனவிழித்து அன்பு காட்டியமையும் உங்கள் பிள்ளைகளின் மழுலைத் தமிழை அனுபவித்து மகிழ வாய்த்ததையும் நன்றியுடன் நெஞ்சிருத்திக் கொண்டு “தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாகக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்” என்றுரைத்த பொய்யாமொழிக்கும் நன்றி சொல்லிக் கொண்டு, கடந்த ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஒன்பதாம் திகதி மாலை மூன்று மணிவரை நான் வாழ்ந்திருந்த நாட்டையும் வீட்டையும் உங்களையும் என் பேத்திகளையும் என் அருமை மகனையும் நெஞ்சிருத்தி

வணங்கிக் கொண்டு, ஐக்கிய இராச்சியத்தின் தலைநகராம் இலண்டன் மாநகரில் உள்ள ஹீத்ரோ விமான நிலையத்தை நோக்கிப் பறக்கத் தயாராகிக் கொண்டிருந்த கனடா எயார் வேஸ் விமானத்தில் ஏறி எனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த 24 ஆம் இலக்க இருக்கையில் அமர்ந்தேன். அமர்ந்த பின்பும் உங்கள் பிரிவை எண்ணி கண் கலங்கினேன் என்பதற்கு மேலாக என்னை அங்கிருந்து வெளியேற்றியதன் காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் இயலாமையை எண்ணி என் மனம் வருந்தியது. அக்கணமே அதிசயமாய், அசரீரியாய் ஒரு ஒளிப் புள்ளி என் கண்முன் தோன்றி என் காதில் உரைத்தது. “அந்த வீட்டில் ஒரு மங்கல காரியம் இடம்பெறவுள்ளது. அவ்வேளை வாழ்விழந்த வலுவிழந்த நடை தளர்ந்த உங்களை வைத்திருப்பது அபசுதனம் என உங்கள் மருமகள் முடிவெடுத்தாள். அரை மனத்துடன் உங்களைப் “போ” என அனுப்பி வைத்தாள். ஆயிரத்து நூறு பிறை கண்டவர் நீங்கள், அமைதி கொள்ளுங்கள்” என்றுரைத்ததுடன் மறைந்து போயிற்று.

இப்படிக்கு
நன்றி மறவாத
புருசோத்தமன்
10.01.2020

தேசமெங்கும் ஒலிக்கட்டும் திருப்புகழ்!

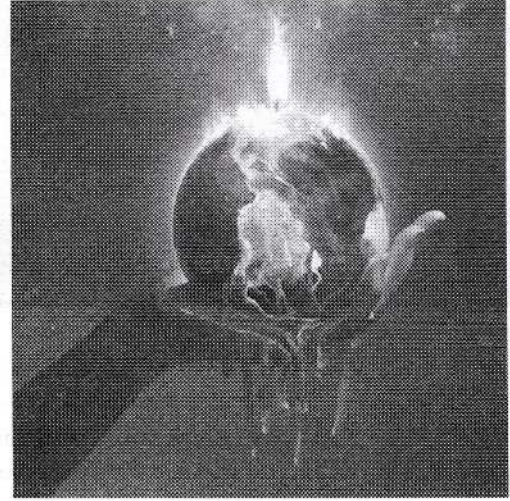
மூளைக்குள் அறிவு
எங்கே இருக்கென்று
காலம் முன்வைக்கும்
கனதிமிக்க கேள்விக்கு
கடைசிவரை பதிலில்லை இன்று.

அறிவின் இருப்பிடம் மூளையெனில்
அங்கிருந்து
அராஜகங்கள் முளைப்பது எங்கனம்?

இச்சைகளின் உச்சங்களுக்குள்
இருண்மை போர்த்திய தூர்க்குணங்கள்...
“பச்சையாகவே” பொதுவெளியில்
தம்மை
பகிரங்கப்படுத்திச் செல்கையில்
முற்றுமாகவே கேவலப்படுகிறது மூளை.

அச்சம் பற்றிய மனங்களை
அடிபணிய வைப்பது
அறிவின் உயரிய குணமன்று.
இச்சைநோக்கொடு
இடம்புணர அழைப்பதும் ஏற்புடையதன்று.

மூளைக்குள் அறிவு
முற்றும் நிறைந்திருப்பின்
கற்றவர்க்குப் பொங்காது
காம இச்சை.
வேலைக்குத் தகுந்தறிவு
மூளைக்குள் இருந்திருப்பின்
விளையாது விமர்சனங்களில்
“நக்கல் கொச்சை”.

கீழ்த்தர உணர்வுகளில்; நடத்தை
கேவலமாய்ப் போகையில்...
அறிவுக்குத் தகுதியில்லை
மூளைக்குள் இருப்பதற்கு!

பட்டுக் களைத்தபின்பே; அறிவு
பக்குவப்பட வேண்டுமெனில்
எல்லோரும் இப்போதே
“அருணகிரிநாதர்” போல் ஆகிடலாம்.

திருப்புகழாவது ஒலிக்கட்டும்
தேசமெங்கும்!

- அலெக்ச்பரந்தாமன்

கொட்டியாபுரப்பற்று பிராந்திய வயல் நிலங்களில் வழக்கிழந்து வரும் சொற்கள்

பூர்வீக மக்கள் மாமிச பட்சணியாக இருந்திருக்கிறார்கள், நாளடைவில் தாவர உணவு வகையையும் சேர்த்துக் கொள்ளத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள், வேளாளர் என்ற சொல் வேளாண்மை என்ற சொல்லிலிருந்து வந்திருக்க வேண்டும், உலக மக்களில் பெரும் பான்மையானோருக்கு உணவாக இருப்பது நெல், கோடிக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கையை வளப்படுத்துகின்ற நெல் சாதாரண புல்லின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது தான்.

நெல், வயல், தோப்புகள் அனைத்துக்கும் இந்த நிலவுலகந்தான் மூல காரணமாக இருக்கின்றது. நெற்பயிர் தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. அது பூத்துக் குலுங்குகிறது. உள்ளக்குள் மணி நன்றாக விளைந்து விட்டால், பாரம் தாங்க மாட்டாது தலை கவிழ்கிறது கற்க வேண்டிய நூல்களை எல்லாம் ஐயம் திரிபறக் கற்ற பண்பாளன் ஒருவன் எவ்வாறு பணிவாக நடந்து கொள்வானோ அவ்வாறு பணிவாகத் தோன்றுகின்றதாம் நெற்பயிர்.

நெற்பயிர் அறுத்துக் கொண்டுவருவதை “அறுவடை” என்பர். நெற்கட்டுக்களைக் கொண்டு வந்து போடும் இடத்துக்கு “களம்” என்று பெயர். நெல்கட்டுகளின் குவியலுக்கு “போர்” என்று பெயர்.

மக்கள் வயலைக் குலமகளாகப் பாவிக்கின்றனர். எனவேதான், பயிருக்கு பால் கட்டுதல், அன்னம் பிடித்தல், குலைதள்ளுதல், மணி விளைதல் என்றெல்லாம், பெயர் துட்டி மகிழ்கின்றனர்.

எனவேதான், உழவுத் தொழிலும், உழவரும் சமூகத்தில் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இத்தொழில் குறித்து பல்வேறு மகத்துவங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த நெற் செய்கையின் போது வயற்களத்தில் பேசப்படும் சொற்கள் தனித்துவம் வாய்ந்தவை. இச்சொற்களின் மூலம் கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பலவற்றை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

- **வட்டவிதானை :-** குறிப்பிட்ட ஏக்கர்வயல் நிலங்கள் ஒரு வட்ட விதானை யின் கீழ் விடப்படும். வட்டையில் வரி அறவிடுதல், நீர்பாச்சம் வேளையில் நீரிணைப் பங்கீடு செய்தல், வேலி அடைத்தல் போன்றவை இவரது கடமை களாகும். விவசாயிகள் பலர் கூடி வட்டவிதானையைத் தெரிவு செய்வார்கள்.
- **வட்டை :-** வயற்புறம் முழுவதும் சேர்த்து வட்டை எனப்படும் வயலைக் காவல் செய்வோர் வயற்புறத்தில் சுற்றிவருதல் “வட்டைவளைதல்” எனப்படும். மூதூர் பிரதேசத்தில் பூமாலை வட்டை, ஓட்டுப்புல் வட்டை, முன்னம் போடிவட்டை, சந்தனவட்டை என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது.
- **வரவை :-** வயற்பரப்பில் 20அடி சதுரத்தில் சிறு சிறு பகுதியாக்கப்பட்டு நெற்பயிர் செய்யப்படும் இடம் வரவை எனப்படும். ஒவ்வொரு வரவையையும் சுற்றி வரம்பு கட்டப்பட்டிருக்கும். இந்த வரம்புகள் மூலம் நீரைத்தேக்கி வைத்து வேளாண்மை செய்வது வழக்கம்.
- **சுனத்தை :-** வயற்பரப்பின் வரவைக்குள் காணப்படும் மேடான பகுதியாகும். வயல் செய்கை பண்ணப்படுவதற்கு முன்னர் சுனத்தையை இனங்கண்டு விவசாயிகள் இதனை அகற்றி, நிலத்தைச் சமன் செய்வார்கள்.
- **கன்னட்டி :-** வரவைகளின் மிகவும் சிறியது கன்னட்டி எனப்படும். இது பெரும்பாலும் வயலின் ஓரங்களிலும், மூலைகளிலும் காணப்படும்.
- **அருத்தறித்தல் :-** ஆரம்ப நெற்செய்கை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் விவசாயிகள் வயலில் அருத்தறித்தல் வேலையில் முதலில் கவனஞ் செலுத்துவார்கள், வயலின் வரம்பில் காணப்படும் சிறு பற்றைகள், செடிகள், கொடிகள் என்பவற்றை வெட்டி வரம்பைச் சீர்படுத்துதலை இது குறிக்கும்.
- **வக்கடை :-** வயலில் நீர் பாய்ச்சும் போது ஒரு வரவைக்குள் இருந்து இன்னொரு வரவைக்கு நீர் செல்வதற்கு வரம்பின் நடுப்பகுதியில் அல்லது மூலையின் ஒரு பகுதியில் ஏற்படுத்தப்படும் துவாரம் வக்கடை எனப்படும்.
- **அளை :-** ஒரு வரவையிலிருந்து இன்னொரு வரவைக்கு நீர் பாய்ந்து செல்வதற்காக அமைக்கப்படும் சிறிய வாய்க்கால்கள் அளை எனப்படும். இவ்வாய்க் கால்கள் வயல் விதைப்பின் போது வெட்டப்படும்.
- **ஓமை :-** வயலில் ஒருவரவையிலுள் நீர் இன்னொரு வரவைக்கு பாய்வதற்கு அமைக்கப்படும் வக்கடை கட்டியபின் வயலில் காணப்படும் நண்டுகள் வரம்புக்கு கீழால் துளையிடுவது வழக்கம் இத்துணை யின் மூலம் ஒரு வரவையிலுள்ள நீர் இன்னொரு வரவைக்கு வடிந்து சென்று விடும். இச்சிறு துவாரத்தினை ஓமை என்பர்.

- **ஆறுதலை :-** ஆறும் வாய்க்காலும் பொருந்து மிடம் ஆறுதலை எனப்படும்.
- **பெருமிதி :-** நெற் செய்கைக்கு உட்படுத்தும் வயலை முதற்தடவையாக உழுதலை இது குறிக்கும்.
- **இரட்டிப்பு :-** ஒரு முறை வயலை உழுதுவிட்டு இரண்டாம் முறை உழுதல், இரட்டிப்பு எனப்படும்.
- **அவரி :-** நெல்லைத் தரம்பிரித்தெடுப்பதற்காக காற்று வீகம் திசையில் ஏறி நின்று நெல்லைத் தூத்து வதற்குப் பயன்படும் முக்காலி அவரி எனப்படும். இது தடியினாலும், வைக்கோலினாலும் ஆக்கப்பட்டிருக்கும்.
- **பெருவாயன் :-** தூட்டுக்களத்தில் பெறப்பட்ட நெல்லைக் கட்டுவதற்குப் பயன்படும் சாக்கை இது குறிக்கும்.
- **மரைக்கால் :-** நெல்லினை அளப்பதற்கு பிரம்பி னால் பின்னப்பட்டது. கடகம், குட்டான், நாளி என்பன வாகும். மரைக்கால் என்பது ஆறு கொத்து நெல் கொண்ட அளவைக் குறிக்கும்.
- **கோலத்து :-** தூடு மிதிக்கும் களத்தினைக் கூட்டித் துப்பரவு செய்வதற்குப் பயன்படுவது கோலத்து. இது பன்னை, விதாலி மரங்களின் மிலாறுகளால் செய்யப்படும் கூட்டுமாறு
- **புதிர் எடுத்தல் :-** நல்லநாளன்று முதன்முதலில் வயலில் இருந்து ஒருபிடி நெற்கதிரை முறையாக வீட்டுக்குக் கொண்டு செல்லுதல் புதிர் எடுத்தல் எனப்படும்.
- **மெலிஞ்சான் :-** வயலிலிருந்து பெறப்படும் வைக்கோல் மெலிஞ்சான் எனப்படும்.
- **விசக்கடை :-** வயலை உழுதல், தூடுமிதித்தல் போன்ற பணிகளுக்காக எருது மாடுகளை விவசாயிகள் போடியாரிடமிருந்து பெற்றுப் பயன்படுத்துவர். அவ்வாறு பெறப்பட்ட எருதுகளுக்கு வழங்கப்படும் கூலி விசக்கடை எனப்படும்.
- **புரை :-** வயலில் அமைக்கப்படும் ஓரளவு நிரந்தரமான தங்குமிடம்.
- **கங்களவு நீர் :-** வயல்லை விதைத்து பயிர் முளைத்த பின்னர் முதன் முதலில் பாய்ச்சப்படும் நீர் கங்களவு நீர் என்று கூறப்படும் இளம்பயிர் மறையும் அளவுக்கு பாய்ச்சப்படும் நீர்.
- **அருக்கு :-** வயலில் நீர் தேங்கி நிற்கும் சிறிய குழியை இது குறிக்கும்.
- **பாய்ச்சல் :-** வயலுக்கு நீர் பாயும் மடை
- **வடிச்சல் :-** வயலில் உள்ள நீரை வெளியேற்றும் வடிக்கால்.
- **குடலை :-** நெற்பயிர் வளர்ந்து நெற்கதிர் வெளியே வருவதற்கு முந்திய கருநிலைப்பருவம்.
- **அன்னம் வார்த்தல் :-** குடலைப் பருவத்திலுள்ள நெற்கதிரில் வெண்ணிறப் பூக்கள் காணப்படும். இது சூரிய ஒளிபட்டு மதிய வேளையின் போது இப்பூக்கள் மலரும் இதனைப் பால் வார்த்தல் என்று கூறப்படும்.
- **தாக்கத்தி :-** அருவி வெட்டும் கூர் வாள்.
- **உப்பட்டி :-** நெல் அறுவடையின் போது பிடிக்கதிரர்கள் ஆங்காங்கே வயலில் காணப்படும். இவ்வாறு சிறு சிறு குவியலாகக் காணப்படும் நெற்கதிர்களை இது குறிக்கும்.
- **மாவக்கை :-** பல உப்பட்டிகள் சேர்ந்தது மாவக்கை எனப்படும்.
- **கட்டு :-** பல மாவக்கைகள் சேர்ந்து கட்டப்படுவது

கட்டு எனப்படும்.

- சூடு போடுதல் :- வயலிலுள்ள களத்தில் நெற்கதிர் அடங்கிய கட்டை மலைபோல் குவித்து வைத்து பின்னர் கதிர்களில் இருந்து நெல் மணிகளைத் தனித்தனியாக பிரித்தெடுப்பர். சூடு மிதிக்கும் போது அரக்குப் பிரித்தல், கிளறுதல் போன்ற பணிகள் இடம் பெறும் இதற்கு வேலைக்காரன் கம்பு பயன் படுத்தப்படும். இது வளைவுடன் கூடிய கம்பினால் ஆக்கப்பட்டிருக்கும்.
- தொடுவை :- வயற்புறத்தில் நிலத்தை உழுது பண் படுத்துவதற்கும், சூடு மிதிப்பதற்கும் விவசாயிகள் எடுத்துகளை அதிகம் பயன்படுத்துவார்கள். இரண்டு சேடி எடுத்துகளை தொடுவை என்பர்.
- கொட்டு :- வயலில் இருந்து கொண்டு வரப்படும் நெல் சேமித்து வைக்கப்படும் களஞ்சியம்.
- போகம் :- வேளாண்மை ஒரு வருடத்தில் இரண்டு முறை செய்கை பண்ணப்படும். இதனை கால போகம், மாரி போகம் என்பர்.
- அதர் :- குளம் வாய்க்கால் நீரிணை.. என்பவற்றில் இருந்து வயலுக்கு நீர் ஓடி வரும் வழி சுரங்கை யாகும்.
- சொறங்கை :- நாலு விரற்கடை அளவு.
- பதக்கடை :- அரைவயிறு கால்வயிறு கூளன் என்பன கலந்த நெல்லாகும்.
- ஓட்டு :- நெல்லை அறுவடை செய்த பின்னர் வயலின் மூலைமுடுக்குகளில் எஞ்சி நிற்கும் நெற்பயிர்.
- போல் :- வயற் களத்தில் சூடு மிதிக்கும் போது எடுத்து போடும் சாணம்.

- ஆயம் :- வயலை குத்தகைக்குக் கொடுக்கும் போது அதன் மூலம் பெறப்படும் வருமானத்தைக் குறிக்கும்.
- கீத்து :- வயற்பரப்பில் நீளமான, ஒடுக்கமான நிலப்பரப்பைக் குறிக்கும்.

நவீன விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பமானது இன்று எல்லாத் தொழில்களிலும் தனது ஆக்கிரமிப்பைச் செய்துள்ளது. அது போல உழவுத் தொழிலும் நவீன தொழில் நுட்பத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டுள்ளது.

மண்ணைக்கிண்டி மண்ணை நுகர்ந்து, மண்ணுக்குள் இரகசியங்களைத் தேடும் நமது விவசாயிகள் “சேற்றில் கால் வைக்காவிட்டால் நாம் சோற்றில் கைவைக்க முடியாது” என்ற கூற்றிற்கு இணங்க நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சி காரணமாக நமது விவசாயிகள் பாரம்பரியமாக வயற்பரப்புகளில் பயன்படுத்தி வந்த வழக்காற்றுச் சொற்கள் இன்று வழக் கொழிந்து வருகின்றன. எனவே இளந்தலை முறையினர் இச்சொற்களை அறிந்து கொள்ள முடியாது போகலாம்.

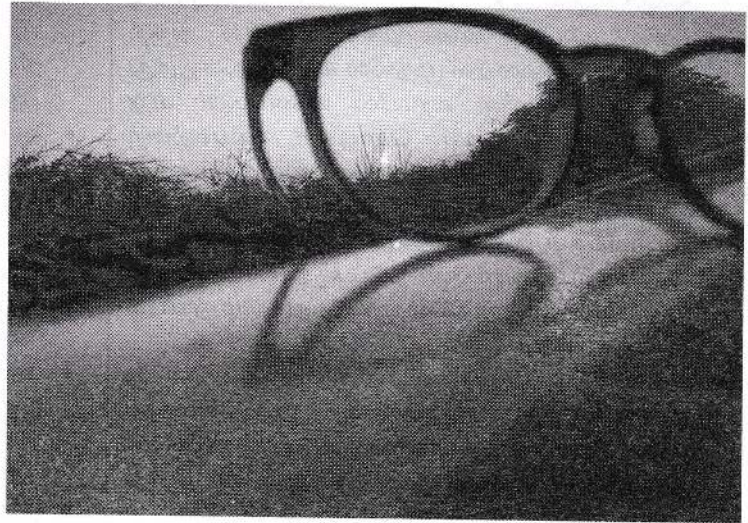
ஆகவே, மூதூர் பிரதேச வயற்களத்தில் பேசப் பட்ட ஏராளமான சொற்கள் வழக்கிலுள்ளன. அவற்றில் சில சொற்களை மட்டுமே நான் எடுத்தாண்டுள்ளேன். எதிர்காலத்தில் நமது பிரதேசத்தின் வயற்பரப்பில் பாடப்படும் பாடல்கள், கதைகள், உவமைகள், பழமொழிகள், சம்பிரதாயங்கள் என்பன தேடித் தொகுக்கப்பட வேண்டும். இக்கட்டுரை ஆரம்ப முயற்சியாக அமையட்டும்!

இளமையில் நேர்மை இனிது

கார்முகில் காற்றிலேறி ஊர்ந்துலவும்
மார்கழி மாதம்
பனியிலும் தூறல் மழையிலும் ஊறிப்போய்
ஈரமான ஓரிரவு
இருள்மூழ்கிக் கப்பலாய் நகர்ந்தது.
காற்றோடு கைவீசி வந்த குளிரெந்தன்
போர்வையை தாண்டியுள்ளே பாய்ந்து
உடலிற் குடியிருந்த வெப்பத்தை
மெல்ல உரசி உரசி விழுங்கியது.

பக்கத்துப் பள்ளத்தில்
தேங்கிய வெள்ளீரில்
உக்கிரம் கொண்டபல் சோடித் தவளைகள்
சத்தமிட்டுக் கத்தின.
நித்திரை கெட்டுக் கிடந்தேன்
நினைவுகள் நீந்தித் திரிந்தன.

மீண்டுமோர் மார்கழி வந்திடும்
ஈரத்தில் தோய்ந்த இரவுகள் தோன்றிடும்
காற்றும் குளிரும் கைவீசி வந்திடும்
அந்தப் பொழுதுகளில் எல்லாம்

இந்தக் கிழிந்த போர்வை
ஒன்றுக்கும் தேவைப் படாது.
ஏனெனில்...
என்னோடென் காதலி இங்கிருப்பான்
மனைவியாய் மாறி.

-இராஜகிருபன்

க(ச)ாய்யப்பட்ட விரல்கள்

ஒவ்வொரு வருடம்
தேருனர் இடாப்பு மட்டும்
எம்மை... சீர்செய்து
திருத்தியமைக்கப்பார்க்கும்
வீட்டுக்கொரு
இலக்கம் கொடுக்கும்
ஆணாகறி மாற்றி எம்மை
அசர வைக்கும்
வித்தியாசமான வினோத
பெயர்களால்...
விலாசங்களை மாற்றி அமைக்கும்

சில நேரங்களில்
தேருனர் இடாப்பில்
தேருவதோ தேர்தல் தான்
குட்டிக் தேர்தல் தான்
அதற்காய்...
அலைந்து திரிந்து
பல பாத்திரங்கள் ஏந்தி
பிச்சை எடுக்க வைக்கும்

பிரஜை (ச)என்ற எண்ணம்
தேர்தல் பெருவிழாவில் மட்டும்
பெயர்கள் கூவி
பெரும் வரவேற்போடு
வரவு வைக்கும்
இந்த தேசம்!

தேயிலை காயப்பட்ட
தேயிலை சாயப்பட்ட
கரங்களைப் பிடித்து
சுண்டு விரலில்
பேனா மை பூசும்
நவநாகரிக விரல்கள்?

எம்வீரியமான விரல்கள்
வித்தியாசமான விரல்கள் தொடும்
வேறுபட்ட விரல்கள் ஒவ்வொன்றும்
விரத்தியால் வாக்குவாதப்படும்
வெடுக்கென விடுபடத்துடிக்கும்
அந்த அற்ப கணத்தில்
சுண்டு விரல் புதுச்சாயம் காணும்
சுற்றென நிராகரித்து
நிறமாறிக் கொள்ளும்
நிறமாறிக் கொல்லும்

விரல்களின் விசித்திர ஒவியம் கண்டு
வெட்கத்தால் வேதனைப்பட்ட
ஒட்டிக்கொள்ளு
ஒதுங்கிப் போய்
செத்து விடத்துடிக்கும்
தளிர்களைப் பறிக்கும் போது
தானாகவே ஒட்டிக்கொள்ளும் சாயம்

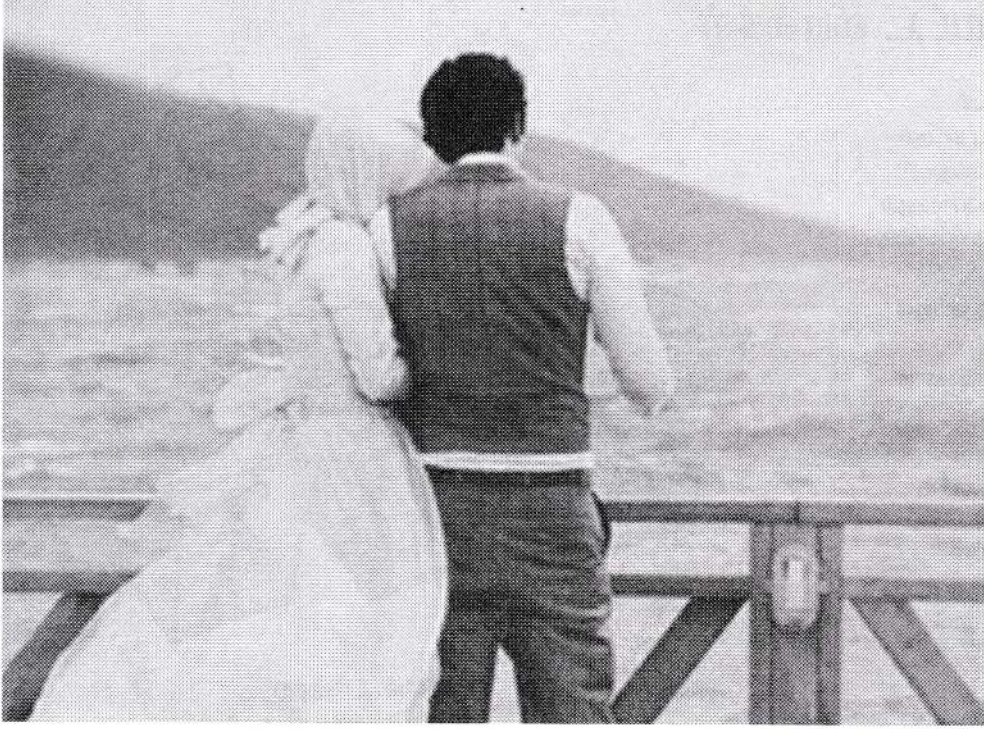

எங்களில்... இருந்து
பிரியமுடன் பிரிய மறுக்கும்
அருவப்பாய் அன்னியப்பட்ட
அலங்கோலமாய் நிற்கும்.

உழைப்பின் உன்னதம் தெரியாமலே
சுகமாய் இருந்து
சுகம் காணும் விரல்கள்
சாயம் பூசி
வேச(ட)ம் போடுவதை
சுயவிமர்சனம் செய்யும்
அப்போது...
அவர் கரங்கள்
எதையோ எண்ணிப்பார்க்கும்
ஈட்டி ஒன்றை
இதயத்தில் இறுக்கி வைக்கும்
அவர்கள் அறியாமலே
அவர்கள் தெரியாமலே
புதியதோர் வலி காணும்
புதியதோர் வழிகாணும்.

அப்போது புரட்சியாய்.....
அவர்கள் நெஞ்சம்
புதிய பாதை நோக்கி
புறப்படும்... புறப்படும்!
புதிய வாக்குச்சீட்டு
புதிய வரவில்
புள்ளிக்களுக்காய்
காயப்பட்ட விரல்களுக்காய்
காயப்பட்ட விரல்களுக்காய்
காத்திருக்கும் - எதிர்
பார்த்திருக்கும்
சின்னங்கள் ஒவ்வொன்றும்
சுற்றை மறந்து - எம்மிடம்
மடிப்பிச்சை கேட்டு நிற்கும்.

- நல்லையா சந்திரசேகரன்

குணத்தின் பரிசு

மருதூர் ஜமால்தீன்

“கொடியில் கெடக்கிற உடுப்பெல்லாத்தையும் எடுங்க மகள் மழுவரப்போகுது போல கெடக்கு” என்றவாறு கலிமத்தும்மா தனது மகளுக்கு உத்தரவு போட்டவாறு கிணற்றடியில் வீட்டுத்தளபாடங்களைக் கழுவிக் கொண்டிருந்தாள். ஆனாலும் அவளின் உள்ளம் கவலையில் கரைந்து கொண்டிருந்தது. கண்களில் நீர் மழையாக வடிந்து கொண்டிருந்தது.

நேற்று எதிர் வீட்டு சாலியா ராத்தாவினால் கேள்விப்பட்ட செய்தியால் உள்ளம் துடித்துப் போனாள் கலிமத்தும்மா. மகள் மபாஸாவின் திருமணம் திடீரென இப்படி நின்று போகுமென்று நினைத்துக் கூடப்பார்க்கவில்லை.

நான்கு பேர் கொண்ட குடும்பம் கலிமத்தும்மாவுடையது கணவன் மாதாந்த சம்பளத்திற்கு ஒரு முதலாளியின் கீழ் ஊழியன், மூத்தவன் மபாலா, இளைமகன் படித்துக் கொண்டிருந்தான். கலிமத்தும்மாவும் பாய்கள், தட்டுகள் இளைத்து விற்று கணவனுக்கு உதவியாகக் கைகொடுத்து சிறிது சேமித்தும் வந்தாள். ஏழையின் வீட்டில் சேமிப்பதென்றால் ஒரு சாதனை தான். சாண் ஏற முழும் சறுக்கும் என்பது போல் இன்னுமொரு பக்கத்தில் ஓட்டை விழும் என்றாலும் எதிர் நீச்சல் போட்டு இறைவனை நம்பி மகளின் திருமணத்திற்கு சில ஆயிரம் ரூபாய்களை சேமிக்க முடிந்திருப்பதையெண்ணி அவனுக்கு நன்றி செலுத்தினாள். திருமண விஷயம் சிறிது கைகூடும் போது இப்படியாகி விட்டதே என எண்ணும்போது கலிமத்தும்மாவால் கவலை தாங்க முடியவில்லை. கண்கள் மௌனமாக

கண்ணீர் வடிக்க, கைகள் பாத்திரங்களைக் கழுவிக் கொண்டிருந்தது.

மாப்பிளப்பொடியன் பண்பானவன். நல்ல உழைப்பாளி நீதி நியாயத்தோடு வாழ்பவன். தூரத்து உறவுமுறையானவனுமென்று தான் பஸில் என்ற அந்த மணமகனைத் தேர்ந்தெடுத்து முறைப்படி பேசி தனது வீட்டையும் தருவதாக வாக்குறுதியளித்து திருமண ஏற்பாடுகளையும் செய்து கொண்டிருந்தாள் கலிமத்தும்மா. மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் இணங்கி அதற்குரிய ஆயத்தங்களையும் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இதனை அறிந்து வைத்திருந்த புரோக்கர் பக்கீர் நானாவும் ஏற்கனவே தனது மகளுக்கு ஒரு நல்ல மாப்பிள்ளை பார்க்குமாறும் கணிசமான புரோக்கர் பீஸ் தருவதாகவும் வாக்குறுதியளித்திருந்த ஒரு குடும்பத்தினரின் மணமகளின் நிழற்படத்தையெடுத்துக் கொண்டு ஒரு தீய திட்டத்தோடு மாப்பிள்ளை பஸிலின் வீட்டையடைந்தார்.

“அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் தாலுது நானா”

“வஅலைக்கு முஸ்ஸலாம் பக்கீர்காக்க வாங்க இரிங்க என்ன மிச்ச நாளய்க்குப் பொறகு இந்தப் பக்கம்”

“தெரியாத எல்லாம் மகன்ட கலியாண வேலைகள் தான். வீட்டுவேலயும் வெளி வேலயுமாக் கெடக்கு”

“என்ன இஞ்சல எங்கயும் போக வந்தீங்களோ”

“இல்ல ஒங்களப் பாக்கத்தான் வந்தன் மகனுக்கு எங்க பொண் பேசியிருக்கீங்க”

“எங்கிட சொந்தக்காராப்பிள்ளதான்

மாளியக்காட்டுல இருக்கிற நம்மட கலிமத்தும்மாட மகன் நல்ல புள்ள தான் அதத்தான் பேசியிருக்கம்”

“என்ன தாரனெண்டு இருக்காக தாவூத் நானா”

“என்னத்த தர அதுகளும் ஏழை நாமளும் அப்படி ஏதோ உள்ளதக் கொண்டு செய்வம்”

“ஏழ ஏழன்டு பாத்தா இந்தக் காலத்தில் வாழ முடியா தாவூத் நானா ஒரே கடனும் தனிசி மாத்தானிருக்கும் அவனும் வாழ வேண்டிய புள்ள சும்மா போட்டுட்டு நல்ல வசதியான எடத்தப்பாத்து முடிச்சிக்குடுங்க அவனும் நல்லாரிப்பான் ஒங்கனையும் பாத்துக்குவான்”.

“நான் வாக்குறுதியளிச்சிட்டனே”

“என்ன பொல்லாத வாக்குறுதி இஞ்ச ஆரு வாக்குறுதிப்படி நடக்காக சும்மா போட்டுட்டு நான் சொல்றதக் கேளுங்க பொண்ணுக்கு அழகான ஊடுவளவிரிக்கி பலாரில சொந்தமா ரெண்டு கட இரிக்கி எல்லாம் அந்த பொண்ணுக்குத்தான் ஒங்கிட மகன் காலாட்டியாட்டிச் சாப்புடலாம் இஞ்ச பாருங்க போட்டோவ அழகான பொண்டு நல்ல சம்பந்தம் வீணாக்கிடாதீங்க”

“இஞ்ச வாங்க கொஞ்சம்” மனைவி மைமுனா உள்ளே இருந்து கூப்பிட்டாள்.

“இவர் சொல்லுறதும் நல்லம் போலானிருக்கி நம்மட புள்ள இப்பயும் கஷ்டப்பட்டு அங்கயும் போய் கஷ்டப்படனுமா இவர் சொல்லறதப்போய் ஒரு தரம் பாப்பமே”

“அவக என்ன செல்லுவாகளோ தெரியா மைமுனா”

“அவக என்னத்தச் செல்லுற ரெண்டு நாளாய்ச்சி ஏசிட்டுக் கெடப்பாக நீங்க இவரிட்ட வாறனெண்டு செல்லுங்க” என்ற ஆசை வார்த்தையில் சங்கமமாகிய இருவரும் பக்கீர் நானாவிடம் முடிவைக் கூறி பெண்பார்த்து திருமண ஏற்பாடுகளும் நடந்து கொண்டிருந்தது. இந்த விடயம் அயலவர்கள் மத்தியில் பரவி பக்கத்து வீட்டு சாலியா உம்மாவின் காதிலும் எட்டி உடனே தனது நண்பி கலிமத்தும்மா வின் வீட்டுக்குச் சென்று அழாக்குறையாக இதைக் கூறியதிலிருந்து கலி மத்தும்மாவின் மனம் வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

புரோக்கர் பக்கீர் நானாவின் கைக்குள் அகப்பட்டு விட்ட கபீர் நானாவின் குடும்பம் புதிய திருமண ஒப்பந்தம் செய்து திருமணமும் முடிந்தது.

பணத்தின் பகட்டுப்பார்வைக்குள் குணங்கள் மரணித்து விட்ட சமுதாய மன்றில் ஏழைகள் எதனைத் தான் செய்ய முடியும். மனதின் கவலைகளை அடக்கிக் கொண்டு மகளுக்கும் ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறியவளாக கலிமத்தும்மா கல்பன் பாயொன்றினை இழைத்துக்கொண்டிருந்தாள்.

முற்றத்து வாசலில் தகரற்கேற்றை யாரோ திறந்து கொண்டுவரும் அரவம் கேட்டது. இருப்பிடத்திலிருந்தவாறே சற்று எட்டிப்பாத்தான். தனது தம்பி தங்கராசா தான் உள்ளே வந்த கொண்டிருந்தான்.

“ராத்தா என்ன செய்றிங்க?”

“ஓம் தம்பி இருக்கன் வா”

“என்ன ராத்தா ரெண்டு மூணு நாளா

ஊட்டுப்பக்கம் காணல்ல”

“ஒரு எடத்தையும் போக ஒண்டுக்கும் மனமில்லடாம்பி மனமெல்லாம் ஒரு சாதியாக் கெடக்கு”

“நீங்க தங்கச்சிக்கு நடந்ததையே நெனச்சிட்டி ரிக்கீங்க. அந்தக் கவலயெலாம் உட்டுடுங்க ஊருல இந்தக் காலத்தில் இதெல்லாம் சகஜமாப் பெய்த்துகா ஆனா படச்சவன் ஒத்தரையும் கைவிட மாட்டான் நானும் ஒரு நல்ல வெஷயத்தோடதான் வந்திருக்கன்”

“என்ன தம்பி”

“இல்ல நேத்து நான் மார்க்கட்டுக்கபோய் வரக்குள்ள நம்மட கலீம் மொதலாரிர மகன் ஸாபீர் அந்த D.S ஒப்பினில வேல செய்றவர் தெரியுந்தானே”

“ஓம் நல்ல பொடியன் இப்ப என்ன”

“அவரு ஒரு நாளமில்ல என்ட கையைப் பிடிச்சிட்டு சனமில்லாத ஒரு எடத்த கூட்டிக்கிட்டுப் போய்க் கேட்டாரு ஒங்களுக்கிட்ட ஒரு விஷயம் கேட்கலாமா? என்டாரு, ஓம் தம்பி சொல்லுங்க என்டன், ஒங்கிட தங்கச்சிர கல்யாண வெசயம் ஒலஞ்சிட்டாமே ஏன் என்டாரு

நான் என்ன தம்பி சொல்ற பணத்தத்தவிர எங்களுக்கிட்ட எல்லாமிரிக்கி என்ட தங்கச்சி எந்த கெட்ட நடத்தயுமில்ல ஏ.எல். படிச்சிப்பாஸ் பண்ணினது எந்தநேரமும் தொழுக ஒதல் புத்தகம் வாசிக்கிறதிலதானிரிக்கும் வீணாண பொழுது போக்கு ஒண்டுமில்ல பணத்த நம்பி வாழறவனுக்கு அதுர பண்பெல்லாம் எங்க தெரியப்போகுது” என்று சொன்னன்.

“நானும் ஒங்கள நேரில சந்திச்சி ஒரு விஷயம் கதைக்கனுமெண்டு தானிருந்தன். நான் சத்தி வளச்சி புரோக்கர் வெச்சி எதுவும் பேச வரல்ல என்னப்பத்தியும் நீங்க கேள்விப்பட்டிருப்பீங்க எனக்கும் பல இடங்களில இருந்து மாப்பிளகேட்டு வாராங்க எனக்கு அதுகளில விருப்பமில்ல உங்கட தங்கச்சிர குண நலன்களக் கேள்விப்பட்டன். அவக்கு நடந்ததையும் அறிஞ்சன். நீங்க விரும்பினா என்ட வீட்டாரோட சம்மத்தோட நான் திருமணம் முடிக்கன். நீங்க ஒண்டும் தர வாணா எனக்கிட்ட எல்லாமிரிக்கி ஒங்கிட வீட்ட கேட்டுச் சொல்லுங்க என்டாரு ராத்தா” என்றான்.

“மெய்தானா தம்பி அல்ஹம்து வில்லாஹ்” என்றாவது கலிமத்தும்மாவின் கண்களிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிந்தது.

“ஓங்கு மச்சான் வரட்டும் தம்பி எல்லாருமா இரவைக்குப் பேசி நாளாய்க்கு அவங்களுக்கு முடிவ அறிவிப்பம் ஒழுக்கமான என்ட பிள்ளய படச்சவன் கைவிட மாட்டான்” என்றான்.

சிலதினங்களில் இரு வீட்டாரின் பேச்சு வார்த்தைகளும் முடிந்து குறிப்பிட்ட தினத்தில் சலீம் முதலாளியின் மகனுக்கும் கலிமத்தும்மாவின் மகனுக்கும் திருமணம் ஊறறிய நடந்தது.

“இந்தக் காலத்தில் பணக்காரப்பிள்ளைகள் ஏழைகள் இப்படித்தான் கலியாணம் முடிக்கணும் அல்லா அதுகள் நல்லா வெய்ப்பான்” என்றவாறு திருமணத்திற்கு வந்திருந்த ஒரு முதியவரின் வாழ்த்துச்செய்தி கலிமத்தும்மாவின் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சிக்கடலாக உருவெடுத்தது.

திரும்பி பார்க்கிறேன் - 12

தெனியான்

கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் கொழும்புக்கிளை, பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் பற்றி “கரவை விக்னேஸ்வரா வழிவந்த ஒரு தமிழ் அறுவடை” என்னும் நூலினை, அதன் செயலாளர் வீ.ஏ. திருஞானசுந்தரம் அவர்கள் எனக்கும், தம்பிக்கும் (க.நவம்) கைச்சாத்திட்டு அனுப்பி வைத்துள்ளார்.

அல்வாய் வடக்கு ஸ்ரீலங்கா வித்தியால யத்தில் அநாதரட்சகன் (மு.இராஜநயாகம்) அவர்களின் “நிமிர்வு” சிறுகதைத்தொகுதி வெளியீட்டு விழா 11.03.2012 நடைபெற்றது. விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கினேன்.

வி.ரி.இளங்கோவன் அவர்களின் “மண் மறவாத மனிதர்கள்” (அமரர்கள் 14 பேர்) நூல் அறிமுகவிழா யாழ்.பீ.எம். ஐ யில் நடைபெற்றது. டானியல் அவர்களின் இருபத்தாறாவது நினைவு தினம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பேச்சினூடே ஆர்.ஆர்.பூபாலசிங்கம் அவர்கள் பற்றியும் கூறினேன். நண்பர் எஸ்.கே.இராசேந்திரன் அவர்களும் மோட்டார் சைக்கிளில் கூட வந்திருந்தார்.

எனது புதிய படைப்பு “குடிமைகள்” நாவலை 21.03.2012 எழுதி முடித்தேன்.

கவிஞர் வே.ஐ.வரதராஜன் கவிதை நூல் “என் கடன்” வெளியீட்டுவிழா யாழ்ப்பாணம்

நாவலர் மண்டபத்தில் 31.03.2012 நடைபெற்றது. கலந்து கொண்டு கவிஞர் ஐயாத்துரை ஞாப கார்த்தக் கௌரவிப்பினை வழங்கினேன்.

கனடாவில் இருந்து வந்து நல்லூரில் தங்கி இருக்கும் பிரேம்ஜி அவர்களைச் சென்று சந்தித்துப் பேசினேன். நண்பர் எஸ்.கே.இராசேந்திரன் உடன் வந்திருந்தார். மதிய உணவு எனது அன்புக்குரிய கிருபானந்தா இல்லத்தில் உண்டோம்.

திரு.சு.குணேஸ்வரனின் “புனைவும் புதிதும்” கட்டுரைத்தொகுதி வெளியீடு கொற்றா வத்தை பூமகள் சமூக மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தினேன்.

வல்வெட்டித்துறை கலை, இலக்கிய மன்றம் ஏற்பாடு செய்திருந்த சிறுகதைப் பட்டறையில் 26.05.2012 பங்கு பற்றி உரையாற்றினேன். இராஜேஸ் கண்ணன் அவர்களும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார். இந்தப் பட்டறை நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாட்டினை வல்வை ந.அனந்தராஜ் அவர்கள் செய்திருந்தார்.

தமிழ்நாடு மதுரையைச் சேர்ந்த வே. அலெக்ஸ் அவர்களின் “எழுத்து” வெளியீடாக வெளிவந்திருக்கும் “இன்னும் சொல்லாதவை” என்னும் எனது கட்டுரைத்தொகுதியின் சில பிரதிகள் 16.06.2012 கைக்கு வந்து சேர்ந்தன.

பேராசிரியர் அ.மார்க்ஸ் அவர்களின் கூட்டமொன்று யாழ்.ப.நோ.கூட்டுறவு சமாச மண்டபத்தின் மாடியில் 05.07.2012 பி.ப 4.30 மணிக்கு நடைபெற்றது. “தேசியமும் தலித்தியமும்” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். “ஆ.மார்க்ஸ் சில மதிப்பீடுகள்” என்ற நூலின் ஒரு பிரதியை எனக்குத் தந்தார். விழாவுக்கு இராஜேஸ்கண்ணன் அவர்கள் தமது மோட்டார் சைக்கிளில் என்னை ஏற்றிச் சென்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அல்வாய் கலை அகத்தில் அவை 41 நிகழ்வு நடைபெற்றது. யாழ்.பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் ஈ.குமரன் அவர்கள் “ஓப்பிலக்கிய மும் உலகத்தமிழும்” என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். நிகழ்வுக்கு 29.07.2012 தலைமை தாங்கினேன்.

கவிஞர் சித்ரா சின்னராஜன் அவர்களின் “வல்லைவெளி” என்னும் கவிதைத் தொகுதி அல்வாய் ஸ்ரீலங்கா வித்தியாசாலையில் நடைபெற்றது. கவிஞர் சின்னராஜன் அவர்கள் புத்தூர் ஆவரங்காலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். வல்லைவெளி பற்றிய அனுபவங்கள் அவரிடத்தில் நிறைவாகவே இருக்கும். அதனால் வல்லை வெளியை நன்கு அநுபவித்து கவிதையினைப் படைத்திருக்கிறார்.

அவை 42 இல் “கட்டவிழ்ப்பு” (Deconstruction) என்னும் தலைப்பில் கலாநிதி த.கலாமணி அவர்கள் உரையாற்றினார். பின்னர் கி. நடராசா தலைமையில் பட்டிமன்றம் ஒன்றும் நடைபெற்றது.

- தொடரும்

நூல் விமர்சனம்

தமிழ் மண் மட்டக்களப்பு

■ தேவமுருந்தன்

இலங்கையில் கடந்த பல தசாப்தங்களாக நடைபெற்ற யுத்தத்தில், 1958, 1977, 1983..... என்று தொடர்ந்து அரசு ஆதவுடன் இடம்பெற்ற இனக்கலவரங்களில் பல ஆயிரக் கணக்கான தமிழர் கொல்லப்பட்டனர். மேலும் பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழர் காணாமல் ஆக்கப்பட்டனர். இதனை விட ஆயிரக் கணக்கான தமிழர் இலங்கையை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்து பூமிப் பந்தெங்கும் சிதறி வாழ்கின்றனர். இலங்கையின் மேற்குக் கரையோரத்தில் வாழ்ந்த பல ஆயிரக் கணக்கான கத்தோலிக்க தமிழர்கள் சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி கற்று காலப்போக்கில் தமது இன அடையாளத்தை சிங்களவராகவே மாற்றிக் கொண்டுள்ளனர். மேலும் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கை யான தமிழர் பல்வேறு காரணங்களால் இஸ்லாமிய மதத்தைத் தழுவி தமது இன அடையாளத்தை முஸ்லீமாக மாற்றி வருகின்றனர். இக்காரணங்களால் இலங்கையின் மொத்தச் சனத் தொகையில் தமிழரின் எண்ணிக்கையின் சதவீதம் குறைவடைகிறதெனலாம்.

மேலும் இலங்கையில் தமிழரின் வரலாறு திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தமிழரின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியான ஆயுதப் போராட்டம் 2009 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முடிவுக்கு முள்ளிவாய்க்காலில் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதன் பின்னர் இந்தநிலைமை இன்னும் வேகமாக அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளது. இதனை தடுத்து நிறுத்த சக்தியற்றவர்களாக கையறுநிலையில் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் உள்ளனர். தேர்தல் காலங்களில் மக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்காக மட்டும் அரசியல்வாதிகள் வீர வசனங்களை முழங்குகின்றனர்.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களின் வரலாற்றுத்துறையினர் தமிழர் வரலாற்றினை நிறுவும் வகையிலான பெரிய மட்ட ஆய்வுகளில் ஈடுபடுவது அருகியுள்ளது. இப்பல்கலைக் கழகங்களில் வரலாற்றுத்துறையில் பேராசிரியர்களாக, சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர்களாகப் பணியாற்றிவருவதில் பெரும் பாலானோர் தமது பணியை சமூக நலன்சார்ந்த வரலாற்று ஆய்வுகளில் ஈடுபடாது வெறுமனே கற்பித்த

லில் மட்டும் ஈடுபடுவது இலங்கைத் தமிழர்களின் துர்ப்பாக்கியம். பல்கலைக் கழகங்களில் வரலாற்றுத்துறையில் பயிலும் மாணவர்கள் கூட தமது ஆய்வுகளை இதய சுத்தியுடன் தமிழர் வரலாறு தொடர்பாக மேற்கொள்ளாது வெறுமனே தமது கற்கைநெறிகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக மட்டும் செய்கின்றனர். இந்த நிலை தொடருமாயின் இன்னும் சில தசாப்தங்களின் பின்னர். இலங்கையில் தமிழர் வாழ்ந்தனர் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் எதுவுமற்றுப்போய் விடலாம் என்று துணிந்து கூறிவிடலாம்.

இந்தப் பின்புலத்தில்தான் ச. அரியரட்ணம் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட வாகரைவாணன் அவர்களின் தமிழ்மண் மட்டக்களப்பு என்ற நூலினை நோக்க வேண்டியுள்ளது.

“மனிதனின் மனத்தில் பற்றுக்கள் பல மண்டியுள்ளன. ஆயினும் அப்பற்றுக்களிலெல்லாம் சிறந்தது, பெறுமதி வாய்ந்தது மண் பற்றென்றே நான் நம்புகிறேன். இது இல்லை என்றால் பௌராணிகரின் பரலோகத்துக்குத்தான் நாம் பயணமாக வேண்டும். எனவே தமிழராகிய நாம் நம் தமிழ் மண்ணை தாயாக, தந்தை யாக மட்டுமன்றி நமது சுவாசமாகவும் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதற்கான தூழ்நிலையும் நமது தமிழ் மண்ணில் இன்று உருவாகியுள்ளது. இதனை ஒவ்வொரு தமிழனும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவசியம் ஆகும்.” என “என் தமிழ் மண் எழுதச் சொல்கிறது எழுதுகிறேன்” என்ற தலைப்பில் நூலின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடும் வாகரைவாணன்.

1. மட்டக்களப்பு, புளியந்தீவு என்னும் பெயர்ச் சொற்களும் விளக்கமும்
2. “எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி....”
3. வரலாற்றில் மட்டக்களப்புத் தமிழ்
4. மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் நிலவும் சங்க கால தமிழர் இயற்கைநெறி
5. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் வழங்கும் மட்டக்களப்பு தமிழ்ச்சொற்கள்
6. சங்க காலத்தை நினைவுபடுத்தும் மட்டக்களப்பு நாட்டுக்கூத்து

7. மட்டக்களப்புத் தமிழரின் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
8. மட்டக்களப்பு பிரதேச சொற்கள் (Dialects) ஓர் ஆய்வு
9. மட்டக்களப்புத் தமிழ்
10. மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் வழங்கும் தொல் காப்பியர் கூறும் பிசியும் முதுமொழியும்
11. சொல் ஆய்வு உறுதிப்படுத்தும் மட்டக்களப்புத் தமிழரின் தொன்மை
12. மட்டக்களப்புத் தேசத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் வழங்கும் ஒரேமாதிரியான பழமொழிகள்

ஆகிய தனது 12 கட்டுரைகளை இந்த நூலில் தொகுத்துள்ளார்.

அரசினதோ, அரச சாற்பற்ற நிறுவனங்களினதோ ஆதரவு இன்றி தமது ஆர்வத்தினால் இலங்கையில் தமிழர் வாழும் முக்கிய பிரதேசங்களுள் ஒன்றான- கிழக்கு மாணத்தின் மாவட்டமான மட்டக்களப்பின் தொன்மையான வரலாற்றினை பல்வேறு இலக்கியங்களின் ஊடாக நிறுவ முயல்கிறார். பல்வேறு மொழிகளில் இவருக்கு இருக்கும் பாண்டித்தியம் காரணமாக சொற்களின் மூலங்கள் உருவான விதங்களை தர்க்கரீதியாக முன்வைக்கிறார். எழுதப்பட்ட இலக்கிய நூல்களை மட்டுமே ஆதாரமாகக் கொள்ளாது வாய்மொழி இலக்கியங்களான நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பழமொழிகள் போன்றவற்றையும் பொருத்த

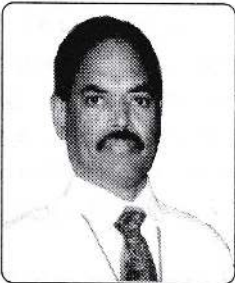
மான இடங்களில் பயன்படுத்தி தனது கருத்துக்கு வலிமை சேர்க்கின்றார். இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் ஆசிரியரால் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இலங்கையில் வெளியாகின்ற பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் போன்றவற்றில் வெளியானவையாகும். நிறுவனங்கள் சாராது தனிப்பட்ட ரீதியில் மேற்கொள்ளப்படும் இத்தகைய வரலாற்று ரீதியான ஆய்வுகள் போற்றப்படத்தக்கன. இத்தகைய ஆய்வுகள் ஊக்கப்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

வாகரைவாணனின் சொந்த வெளியீட்டகமான “ஆரணி அகத்தினால்” வெளியிடப்பட்டிருக்கும் இந்த நூலின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்த இவரிடம் கல்வி கற்று நன்றி மறவாத யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசிரியார் கல்லூரியில் 1992 ஆம் ஆண்டு உயர்தரப் பிரிவு மாணவர்கள் இதன் இரண்டாம் பதிப்பினை விரைவில் வெளியிட உள்ளமை காலத்தின் தேவையினை உணர்ந்த அவர்களின் எண்ணத்தினை தெளிவாக்குகின்றது. இவர்கள் 2018 ஆம் ஆண்டில் இவரின் “வாகரைவாணனின் ஆய்வக்கட்டுரைகள்” என்ற நூலினையும் வெளியிட்டிருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டக்களப்பில் தமிழரின் பல நூற்றாண்டுகால இருப்பினை பல்வேறு சான்றுகளோடு நிறுவும் இந்த நூலினை கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் மற்றும் கிழக்கு மாகாண சபை, கிழக்கிலுள்ள உள்ளூராட்சி மன்றங்கள், பாடசாலைகள் போன்றன மட்டுமன்றி சுழத்தமிழர்கள் அனைவரும் அவசியம் கருதி அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

கதை இல்லாக் கதைகள் - 6

அப்பா செய்யமாட்டார்

கொற்றை
பி.கிருஷ்ணானந்தன்

சஞ்சயன் ஒன்பதாம் வகுப்பு மாணவன். ஒரு விடுமுறை நாளில் மறி ஆடு ஒன்றைக் கயிற்றோடு இழுத்துக் கொண்டு வீதியில் போய்க் கொண்டிருந்தான். ஆடு இவனோடு ஒத்துழைக்காமல் கொஞ்சம் இடக்குமுடக்குப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தது. இவன் கஷ்டப்பட்டு இழுத்துக் கொண்டு போவதை இவனுக்குக் கற்பிக்கின்ற மகாலிங்கம் மாஸ்டர் கண்டு விட்டார்.

“டேய் சஞ்சய் ஆட்டை இழுத்துக் கொண்டு எங்கையடா போகிறாய்...”

“சேர்... செல்லத்துரை மாமா வீட்டை கொண்டு போய்க் குடுத்திட்டு பிறகு கொண்டு வரச் சொல்லி அப்பா அனுப்பினவர். கிடாயிலை விடவேணுமாம்”

இந்தக்காரியத்திற்கு படிக்கிற சின்னப்பெடியரிட்டை ஆட்டைக் கொடுத்தனுப்பினது மகாலிங்கம் மாஸ்டருக்குப் பிடிக்கவில்லை. கேட்டார்.

“ஏனடா... உன்னுடைய அப்பா இதைச் செய்ய மாட்டாராடா...?”

“இல்லை சேர்... அப்பா இதைச் செய்ய மாட்டார். இதை அந்த ஆட்டுக் கிடாய்தான் செய்ய வேணும்”

(கொஞ்சம் தழுவல்)

நுணலும் தன்வாயால் கெடும்

சாங்கிருத்தியனின் எதிர்வினைக்கோர் எதிர்வினை

தி. செல்வமனோகரன்

ஜீவந்தி 137ஆவது இதழில் சாங்கிருத்தியனுடைய "பார்வையும் பதிவும்" எனும் எதிர் வினையை வாசித்தேன். அதில் சாங்கிருத்தியன் சொல்வது போல மறுபாதி இதழில் திருஞானசம்பந்தர் பற்றி வெளிவந்த கட்டுரை வெள்ளை மாரணர் எழுதியதாகவே இடம்பெற்றுள்ளது. சாங்கிருத்தியன் எனும் பெயர் இடம்பெறவில்லை. அதுவே உண்மை. தவறைப் பொருத்தருள்க. ஆனால் ஒரு விடயம். இத்தவறுக்குக் காரணம் வெள்ளைமாரணரும் சாங்கிருத்தியனும் ஒருவரே என்று உறுதிபட அறிந்திருந்ததனால் வந்த அறியாமையே ஆகும். இதற்கு இவ்வெதிர்வினையும் சாட்சியாகின்றது.

சாங்கிருத்தியன் "அவர்கள்" இக்கட்டுரையை தான் எழுதவில்லை என்றோ அன்றி தான் எழுதாத கட்டுரையை என் கட்டுரையெனக் கூறியமையைக் கண்டிக்கின்றேன் என்றோ எழுதியிருப்பின் நியாயமாகும். வெள்ளைமாரணர் எழுத வேண்டிய எதிர்வினையை சாங்கிருத்தியன் எழுதியிருப்பது இருவரும் ஒருவரே என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியது. நுணலும் தன் வாயால் கெட்டது.

என்னையும் இ.சு.முரளிதரனையும் "புத்திஜீவிகள்" என இரு இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதற்கு நான் பொறுப்பில்லை. நான் ஒரு நாளும் என்னை அவ்வாறு எண்ணியது மில்லை. எழுதியதுமில்லை. முரளிதரனும் அவ்வாறானவரே. சிலவேளைகளில் சாங்கிருத்தியன் தன்னை நாம் அவ்வாறு அழைக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறாரோ என்ற சந்தேகமே எழுகிறது.

பத்து வருடங்கள் கழிந்து இதுபற்றி உரையாடியது ஏன்னென்றும் செல்வமனோகரன் இதற்குப் பதிலளிக்காது சென்றிருக்கலாம் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். நான் இந்து மெய்யியல் துறை சார்ந்தவன். அந்த அடிப்படையில் இக்கேள்விக்குப் பதிலளிக்க வேண்டியது எனது கடமையென்பதை சாங்கிருத்தியன் உணராதது வருத்தமளிக்கிறது. இரு இடங்களில் தேவையறிந்து எழுதப்பட்டது சம்பந்தர் பற்றி கட்டுரை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் சாங்கிருத்தியன். 50வருடங்களுக்கு முன்னமே பலராலும் பேசப்பட்ட விடயம் இது. இதில் புதியது எதுவும் சொல்லவும் இல்லை.

தமிழகத்து எழுத்துக்கள் எம்மிடையே பண்டைக் காலம் தொட்டு செல்வாக்குச் செலுத்திவருகின்றன. இவர் குறிப்பிடும் சம்பந்தரும் சமணரும், சமணமும் தமிழும் முதலான நூல்களை நான் தரம் 7,8 படிக்கும் போதே வாசித்திருக்கிறேன். சிறுவன் ஒருவன் வாசிக்கும் அளவிற்கு அக்காலத்தில் அவை பிரபல்யம் பெற்றும் இருந்தன என்பது

கவனிக்கத்தக்கது. சமணப் படுகொலை பற்றிய எழுத்துக்களை வெள்ளைமாரணர் என்ற பெயரினும் சாங்கிருத்தியன் என்ற பெயரினும் தாங்கள் பட்டியல்படுத்தியுள்ளீர்கள். அவ்வாறு "கற்புத்திருவுளமே" எனப் பாடிய பாடலை பெரியாரையும், தரஹரனையும் தவிர வேறுயார் எழுதியிருக்கிறார்கள்? நீங்கள் அப்பட்டியலை தந்திருந்தால் தாங்கள் கூறுவதைப் போல் தரஹரன் இடம் "அரைச்சு மாவை அரைத்தார்" எனும் கூற்று வலுப்பெற்றிருக்கும். பெண்ணர், திண்ணர் எனும் பாடபேதத்தில் எது சரி? அதனை நீங்கள் ஆதாரப்படுத்த வேண்டும். நியாயிக்க வேண்டும். ஆக, சமூகத்தில் நன்கு அறியப்பட்ட விடயங்களை கிளிப்பிள்ளை போல மீளும் உரைப்பதால் என்ன பயன்? முக்கியமாக சமூகத் திணால் அதிகம் பேசப்படாத விடயத்தை எழுதுமாறு தரஹரன் கூறியதில் தவறில்லை என்பதே என் வாதமாகும். இவ்வெதிர்வினை அரைத்த மாவை உண்ணமுடியாத புளித்த தோசையாக்கித் தந்திருக்கிறது.

தாங்கள் சம்பந்தரின் புனிதத்தை கட்டுடைத்து அவரின் அபத்த முகத்தை வெளிப்படுத்தியதாக மாந்தட்டுகிறீர்கள். ஏன் இன்றைய பௌத்த பிக்குகளில் ஞானசாரதேரர் போன்ற புனிதத்துள் கட்டுறும் அபத்த முகங்களைத் தங்களால் வெளிப்படுத்த முடியவில்லை. இவ்வாறே ஏனைய மதப்புனிதர்களையும் நீங்கள் கட்டவிழ்ப்பு செய்யலாமே. அதுதானே காய்தல் உவத்தல் அற்ற செயலாகும். "செத்த பாம்பை மெத்தப்பெரிய பொல்லால் தள்ளி நின்று அடிக்கும் ஞானசுவந்தரி நாடகப் "பெருவீரராகவே" தங்களை நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

நேர்காணல் வினாக்களும் விடைகளும் ஏல்வே திட்டமிட்ட கருதுகோளை நோக்கி நகர்த்தப்பட்டிருப்பதாக கூறியுள்ளார். அவ்வாறாயின் இத்தரவுப்பிழை இடம்பெற்றிருக்க வாய்ப்பில்லையே. குறித்த கருதுகோள் என நீங்கள் குறிப்பிடுவது எதை? எனக்குப்பிடிபடவில்லை. அது பழந்தமிழிலிருந்து நவீன இலக்கியம், சமயம், தத்துவம் என கட்டற்று நிற்பதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதுவெல்லாம் ஒருபுறம் இருக்க. இப்பதிவை தரஹரனின் எதிர்வினை வந்த காலத்துத் தாங்கள் பதிவிடாமலுக்குக் காரணம் என்ன? தரஹரனிடம் "பொல்லுக்குடுத்து அடிவாங்க வேண்டிவரும்" என்பதனாலா எனும் கேள்வியே எழுகிறது. இதுதான் "தேவையறிந்து எழுதும் திறனோ?"

ஆகவே எனது கருத்தில் எவ்வித மாற்றமுமில்லை. சாங்கிருத்தியனின் இவ்வெதிர்வினை அதனை வலுப்படுத்தியுள்ளது. தங்களுள் "ஆழ அடக்கியுள்ள அழுத்தியுள்ள கருதுகோளை மறு பரிசீலிக்கச்" செய்ததில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. இ.சு.முரளி தரனுக்கும் பரணீதரனுக்கும் நன்றி.

காற்றை நிறைத்தல்

வறுமையின் கோடுகள்
என் முகத்திரையைக் கிழித்திருக்கிறது
அதனாலோ?
என்னால் உதடுகள் உதிர்த்து
சிரிக்க முடிவதில்லை.

உன்னால் மட்டும் எப்படி
ஏழைக் குடிசையில்
இறுமாப்புடன் வாசம் செய்ய முடிகிறது

வறுமையின் கரங்கள்
நாற்றமெடுக்கும் சாக்கடைகளை
கழுவிச் சத்தம் செய்கிறது

ஏழையவன் அளைந்த கைகளை
கழுவிக்கொள்கிறான்
அவன் கைகளைப் போலவே!
மனமும் கழுவப்படுகின்றன.

நகரம் முழுமையும் தூய்மையின் வாடை
ஆனாலும் மணக்கிறது
சிலர் மனதின் சாக்கடைகள்

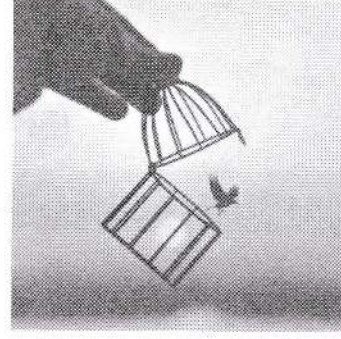
மிச்சத்தை எறிந்து விட்டு
ஏப்பமிடுகிறது முதலாளித்துவம்
காற்றை வயிற்றில் நிரப்பி
கனத்துக் கொள்கிறது
ஏழ்மையின் வறுமை

- மா.சிவசோதி

புதுமைப் பெண்ணை புரிந்து கொள்

பெண்ணை காலப்பரப்பின்
பல கோலங்களை மாற்ற முடிந்த உன்னால்
இன்னமும் ஏன் முடியவில்லை
உன் மீதான முட்களை முழுவதும் களைய...
அறிவால் உயர்ந்தாய்
தொழிலால் உயர்ந்தாய்
பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாய்
புறப்பட்டாய் ஆனாலும்
இன்னமும் முடியாத தொடர்கதையாய்
உன் மீதான வன்முறைகள் உன்னையே
புரிந்து கொள்ள மறந்து
நீ கூடிக் கொண்ட சதந்திரத்தால்
ஆனதென்ன...
ஆடைகளில் புரட்சி கண்டாய்
அத்தனையிலும்
படிதாண்டும் துணிவு கொண்டாய்
நாகரிக உலகில் மீண்டும்
உன்னை நீயே
நரகத்துள் தள்ளுகிறாய்
மகளாய் இருந்தால்
யான்சிராணியாய் இரு
மனைவியாய் இருந்தால்
கண்ணகியாய் இரு
தாயாய் இருந்தால் தெரேசாவாய் இரு
அடிமையாய் மட்டும்
இருந்து விடாதே
உன் கடமைகளையும்
மறந்துவிடாதே...

-புவோலியூர் வேல்நந்தன் -

தொடர்

மழைக்காற்று வீசிக் கொண்டிருக்கிறது
விரல்களுக்கிடையே
பெரும் குளிரின் விரைப்பு
கூடான திசையில் கிளைவிடுகிறது உடல்
மழைத் தூறல் கசிந்து கன்னத்தில் ஓடுகிறது
ஏகாந்தம் என்னுள் பிரவசித்துத் ததும்புகிறது

நுறைகளாக எழுந்து நிற்கிறேன்
கதிர்களில் காய்ந்து தெரிகிறது இலேசான
ஊடல்
மெய் சிவந்து காய்கிறது

மிக அண்மித்த ஒரு தேசத்தில்
மௌனத்தை மிட்டுகிறேன்
தோரணங்கள் வாழ்கின்றன.

நம் இரு கரங்களையும் பின்னிக் கொண்டு
தூங்குகிறேன்
இனிமேல் தோன்றப் போகிறது இரவு

- எல். வஸீம் அகர்ம

Hot Line : 0777771545

0215675566
0212229581
0212222050
0212220388
0777570124
0773366443
0755557327
0717772377

www.pcpark.co
info@pcpark.co

**கணினி உலகில் நம்பகமான
சேவையில் 10 வருடங்களுக்கு
மேலாக யாழ் மண்ணில்
தரமான கணினிகளைப்
பெற்றுக் கொள்ள நம்மை
நாடுங்கள்...**

10, Muddaskada Junction
Stanly Road, Jaffna

வடக்கின் கணினிப் பூங்கா

 Northern Pc Park
  NPcpark
  northernpcpark
  Northern Pc Park

DIGITAL Printing

365 DAYS OPEN

DIGITAL FLEX PRINTING STARTING FROM **50/-**

BANNERS | X BANNERS | HOARDINGS | DEALER BOARDS |
STICKER PRINTS | FABRIC PRINTS | REFLECTIVE FLEX & ETC...

MATHI COLOURS

NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.
TEL : 021 222 9285
E-mail : mathicolours@gmail.com

CUSTOMER CARE
077 722 2259

මේ ප්‍රේෂිතය අත්කාර්‍ය කොටසක් වෛශ්විකව උපකාරකාර්‍ය කොටසිනි. ඉ. කොටසකි අත්කාර්‍ය මගින් කාර්‍යය ප්‍රකාරයෙන්ම අත්කාර්‍ය වෛශ්විකව වෛශ්විකව.